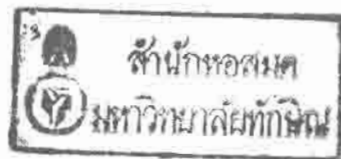

B.00079
[๕๑ ก.พ. ๒๕๔๓]

115751

การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

ปริญญานิพนธ์
ของ
ปราณี ศิริคะรินทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

ตุลาคม ๒๕๔๒

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

หนังสือนี้เป็นสมบัติของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ
หากมีผู้ขโมยไปจะถือว่าผิดกฎหมาย
สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ จัดเป็นมรดกของสังคม

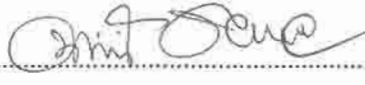
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
ภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

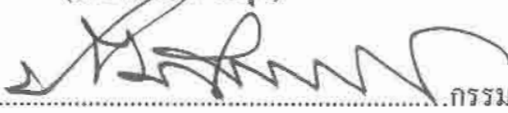
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.นันท ทองช่วย)

.....กรรมการ
(อาจารย์ นิตา มีสุข)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.นันท ทองช่วย)

.....กรรมการ
(อาจารย์ นิตา มีสุข)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ปรีชา ทิชนพงศ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันต์ อารีย์พงศ์)

มหาวิทยาลัยทักษิณ อนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

.....ประธานกรรมการบริหาร
บัณฑิตศึกษา

(อาจารย์ ดร.อาคม วัดไธสง)
วันที่ 18 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.ฉันทส ทองช่วย ประธานกรรมการ และอาจารย์นิศา มีสุข กรรมการ ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ปรีชา ทิชนพงส์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันต์ อารีย์พงส์ กรรมการสอบที่บัณฑิตศึกษาแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง แก้ไข ให้ปริญญานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ นายพลศักดิ์ โชติพานิช ผู้อำนวยการโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง นางวรรณญา เหลืองสุนทร อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้าฝ่ายวัดผลโรงเรียนควนขนุน อำเภอควนขนุนจังหวัดพัทลุง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบ แก้ไข สถิติ นางวรรณดี ปาละรัตน์ และนายเฉลียว วิโสจสงคราม อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนพัทลุง อาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ คณาจารย์ในโรงเรียนพัทลุงทุกท่าน ที่ได้ให้ความกรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบคุณบุคคล และคณะบุคคล ที่ไม่สามารถกล่าวนามได้หมด ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง ที่ให้ความช่วยเหลือในการทดลอง และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

ขอขอบคุณ คุณวิสุทธิ์ สิริคะรินทร์ นางสาวเนตรชนก สิริคะรินทร์ เด็กหญิงรัตชนก และเด็กชายวรรัชกร สิริคะรินทร์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มความสามารถ ซึ่งมีส่วนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ได้

คุณค่า และประโยชน์ใด ๆ อันพึงได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแก่ คุณพ่อปิ่น คุณแม่ตา วัดโตน และคุณพ่อเผียน คุณแม่เผียน เพชรดีบ ผู้มีพระคุณ รวมถึงคณาจารย์ผู้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ปราณี สิริคะรินทร์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยเรื่องกลุ่มคำ	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	11
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	15
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	18
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	18
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	19
	การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	20
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	25
	วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล	26
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
4	ผลการศึกษาค้นคว้า	31

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
บทย่อ	40
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	40
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	40
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	42
อภิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะ	46
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	46
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป	46
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	53
ภาคผนวก ก แผนการสอนที่ใช้แบบฝึกประกอบการสอนวิชาภาษาไทย	
เรื่องกลุ่มคำ	54
ภาคผนวก ข แผนการสอนตามปกติโดยใช้คู่มือครูควบคู่กับหนังสือเรียน	
วิชาหลักภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ	154
ภาคผนวก ค แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	
เรื่องกลุ่มคำ	201
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	210
ภาคผนวก จ รายนามผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึก	234
บทคัดย่อ	263
ประวัติย่อของผู้วิจัย	268

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทย	19
2	แสดงคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำของกลุ่มทดลอง	34
3	แสดงคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลอง	35
4	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ	36
5	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้แบบฝึก เรื่องกลุ่มคำ ตามคู่มือครู	37
6	แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	39
7	แสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของกลุ่มทดลอง	211
8	แสดงคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลอง	214
9	แสดงคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้แบบฝึกตามคู่มือครูของกลุ่มควบคุม	217
10	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลอง	219
11	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการเรียน โดยการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู ของกลุ่มควบคุม	222
12	แสดงการหาค่าความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผล การเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ	225

13	แสดงการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และ ค่าความเชื่อมั่น (pq)	228
14	แสดงการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ	231
15	แสดงแบบสำรวจความคิดเห็นและความรู้สึกละเอียดของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ	233

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่ว่าด้วยระเบียบแบบแผนของภาษา ที่มีไว้เพื่อให้ผู้ใช้ภาษาได้ยึดถือเป็นหลักในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นหลักเกณฑ์ที่ช่วยให้ผู้ใช้ภาษาไทยสามารถใช้ภาษาที่เป็นไปในแนวเดียวกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดเป็นเอกลักษณ์ของภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 9) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาหลักภาษาไทย จึงได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาหลักภาษาไทยไว้ในหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ข้อที่ 1 และ 2 (2535 : 9) โดยเน้นให้เห็นถึงความจำเป็นในการเรียนรู้วิชาหลักภาษาไทยสองประการคือ “เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักภาษา และเพื่อให้สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับวัย” ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ท 305 และ ท 306 ที่หลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) (กรมวิชาการ. 2535 : 12) ได้กำหนดให้เรียนวิชาหลักภาษาไทยดังนี้ “... ศึกษาหลักภาษา เกี่ยวกับคำ และกลุ่มคำ แบบสร้างของคำประโยคที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น การสังเกตลักษณะของคำที่เป็นคำไทยเดิม กับคำที่มาจากภาษาอื่น ราชศัพท์ การเขียนสะกดให้ถูกต้อง ...”

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มักจะประสบปัญหาที่สำคัญเหมือนกันอย่างหนึ่ง คือ การสอนวิชาหลักภาษาไทย เพราะนักเรียนส่วนมากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาหลักภาษาไทย ด้วยเหตุผลต่าง ๆ กัน เช่น เรียนแล้วเข้าใจยาก มีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกับเนื้อหาที่เคยเรียนผ่านมาแล้ว เป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย และเป็นวิชาที่นักเรียนให้ความสนใจน้อยที่สุด เป็นต้น อย่างไรก็ตามในฐานะที่เราเป็นคนไทยใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เพราะการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารได้ชัดเจน ตรงตามเป้าหมาย เข้าใจตรงกัน ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร เป็นสื่อกลางที่สำคัญในการสร้างความสัมพันธ์กันระหว่างคนในชาติ จึงนับว่าเป็นความจำเป็นอีกอย่างหนึ่งที่คนไทยทุกคนต้องเข้าใจหลักภาษาไทย และนำไปใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม ดังที่ ประสงค์ ราชณสุข (2532 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาภาษาไทยไว้ดังนี้

คนไทยทุกคนในฐานะเป็นเจ้าของภาษาไทยร่วมกัน จำเป็นต้องธำรงรักษาภาษาไทยเอาไว้ วิธีหนึ่งที่จะธำรงภาษาไทยให้ยั่งยืนสืบไปได้คือ คนไทยควรใส่ใจศึกษาภาษาไทย เพื่อให้เกิดความเข้าใจภาษาไทยอย่างถ่องแท้ พร้อมทั้งหมั่นพัฒนาการใช้ภาษาของตนให้สามารถใช้ภาษาของตนได้อย่างถูกต้อง สมบูรณ์และเกิดประสิทธิผล อันจักเป็นหนทางเสริมสร้างตำนานของความเป็นพวกเดียวกันขึ้นในหัวใจของมวลชนชาวไทย

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นที่คนไทยจะต้องเรียนรู้และเข้าใจวิชาหลักภาษาไทย เช่น เปรมจิต ชนะวงศ์ (2538 : คำนำ) กล่าวถึงความสำคัญของวิชาหลักภาษาไทยไว้ว่า “วิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความสำคัญยิ่งในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยทุกระดับชั้น เพราะเป็นวิชาที่ให้ความรู้พื้นฐานที่จะทำให้เข้าใจภาษาไทยได้ในวงกว้าง” ซึ่งคำกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับความในเอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการสอนภาษาไทยหน่วยที่ 1 - 8 ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2524 : 445) ว่า “หลักภาษา คือระเบียบแบบแผนของภาษาที่กำหนดขึ้น เพื่อให้คนที่ใช้ภาษาเดียวกันใช้ภาษาในการสื่อสารตรงกัน เจ้าของภาษามิจะไม่ได้เรียนวิชาหลักภาษาไทยก็สามารถใช้ภาษาได้ แต่การศึกษาหลักเกณฑ์ของภาษาจะช่วยให้เข้าใจโครงสร้างของภาษาคึขึ้น”

จากคำกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย โดยเฉพาะความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วิชาหลักภาษาไทย ดังที่ ชูปะนิย์ นาครทรรพ (2522 : 5) กล่าวถึงความจำเป็นในการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยไว้ว่า “การมีหลักภาษาไทยเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง หากขาดหลักภาษาไทยเสียแล้วเท่ากับขาดบรรทัดฐานของภาษาจะเป็นเหตุให้มีการใช้ภาษาอย่างบกพร่อง ผิดพลาด และไขว้เขว นานไปก็จะทำให้ภาษาเสื่อมสลายได้” ซึ่งคำกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับคำกล่าวของ ปรีชา ทิจินพงศ์ (2523 : 5) ที่ว่า

นอกจากจะสอนทักษะการใช้ภาษาโดยให้ผู้ฝึกทักษะทางภาษาด้านต่าง ๆ จนครบเพียงพอแล้ว ผู้สอนจะต้องสอนเกี่ยวกับหลักการ หรือกฎเกณฑ์ของภาษา โครงสร้างของภาษา ทั้งโครงสร้างทางเสียง และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้ และเข้าใจลักษณะของภาษาอย่างถูกต้อง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภาคการใช้ภาษา ทำให้การใช้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเคยสอนวิชาหลักภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า เรื่องกลุ่มคำ เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนมาก เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจเรื่องของกลุ่มคำ ทำให้นักเรียนไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของกลุ่มคำได้ เช่น นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องประโยคชนิดต่าง ๆ เพราะนักเรียนไม่สามารถแยกกลุ่มคำ และหน้าที่ของกลุ่มคำได้ นักเรียนไม่สามารถใช้ประโยคที่สั้นกะทัดรัดได้ใจความ ในการเขียนอธิบาย บรรยาย เรียงความ หรืองานเขียนต่าง ๆ ได้ เพราะนักเรียนไม่เข้าใจเรื่องการสร้างกลุ่มคำ นอกจากนั้นกลุ่มคำยังมีความสัมพันธ์กับทักษะต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เป็นต้น

การที่นักเรียนมีปัญหาในการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยนั้น มีสาเหตุสำคัญหลายประการ เช่น ปัญหาที่เกิดจากครูผู้สอน ครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจ โดยมักใช้วิธีการบรรยายให้นักเรียนฟัง และจดจำ ครูผู้สอนไม่ได้ใช้สื่อ และอุปกรณ์ประกอบการสอน การสอนของครูไม่ได้สร้างความสนใจของนักเรียน ปัญหาดังกล่าวนี้นี้ ครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทยสามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เริ่มต้นที่ตัวครูผู้สอนก่อน โดยเริ่มจากการลดบทบาทของครู เน้นการเรียนการสอนที่เน้นบทบาทของนักเรียน ครูเป็นเพียงผู้คอยควบคุม และแนะนำหรือแก้ปัญหาให้นักเรียน เป็นการสอนที่ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งมีพื้นฐานในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ถ้าครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย พัฒนาการเรียนการสอนของคนอยู่เสมอ ประกอบกับใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนแล้วจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความสุขในการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย เรียนวิชาหลักภาษาไทยด้วยความเข้าใจ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถนำภาษาไทยไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ก่อให้เกิดความตระหนักในการอนุรักษ์ภาษาไทยให้เป็นภาษาประจำชาติ และธำรงเอกลักษณ์ของชาติไทยให้คงอยู่ตลอดไป

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ขึ้น เพื่อนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน วิชาหลักภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ เป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องกลุ่มคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานการใช้ทักษะต่าง ๆ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และเป็นแนวทางให้มีการสร้างสื่อและอุปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการ
เรียนโดยใช้แบบฝึกกับหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ระหว่างกลุ่มทดลองกับ
กลุ่มควบคุม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอ
เมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อครูผู้สอนได้นำแบบฝึกไปใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษา
ไทย เรื่องกลุ่มคำ
2. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การสร้างแบบฝึก วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชา
ภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 ซึ่งเป็นนักเรียน
ของโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 540 คน
2. กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนพัทลุง
อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น
3. กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนพัทลุง
อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542
ใช้เวลาดทดลอง 7 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 7 วัน โดยใช้เวลาเรียนหลังเลิกเรียนปกติของ

นักเรียนทุกวันจันทร์ - วันศุกร์ ระหว่างเวลา 16.00 - 16.50 น. ตั้งแต่ วันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 ถึง วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2542

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษา การใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 7 แบบฝึก
2. หาประสิทธิภาพของแบบฝึก วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
4. เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ซึ่งเรียนโดยการใช้แบบฝึกสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึก
3. พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลองสูงกว่าพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำของกลุ่มควบคุม

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลุ่มคำ หมายถึง ข้อความที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงกันตามระบบทางภาษาไทยมาตรฐาน ทำให้เกิดเป็นกลุ่มคำที่มีความหมายเพิ่มขึ้น แต่ความหมายยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค มีคำชนิดต่าง ๆ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำสันธาน คำวิเศษณ์ คำบุพบท นำหน้าตามด้วยส่วนขยาย

แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องกลุ่มคำ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

ประสิทธิภาพของแบบฝึก หมายถึง อัตราส่วนระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้อง กับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุมทั้งหมด ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำได้ถูกต้อง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ หมายถึง ความสามารถในการเรียน และเข้าใจเรื่อง กลุ่มคำ ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้เป็นมาตรฐาน ในการพิจารณาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้กำหนดไว้ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลุ่มคำได้ถูกต้องร้อยละ 80

พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่มีประสิทธิภาพดีขึ้นจากเดิมโดยการเรียนรู้ตามลำดับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา มีดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ได้แก่
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาหลักภาษาไทย
 - 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

ความหมายของกลุ่มคำ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 11) ได้ให้ความหมายของกลุ่มคำไว้ในหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย หลักสูตรพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ดังนี้ “กลุ่มคำเกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงติดต่อกัน ทำให้เกิดความหมายไปในทางเดียวกันเพิ่มขึ้น และความหมายนั้นเป็นที่เข้าใจได้แต่ความยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค”

นภลัย สุวรรณธาดา (2525 : 470 - 471) กล่าวถึงความหมายของกลุ่มคำไว้ในเอกสารประกอบการสอนของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ชุดวิชาการสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1 - 8 ความว่า “กลุ่มคำ หรือวลี หมายถึง ข้อความที่มีจำนวนคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ไม่มีเนื้อความครบพอที่จะเป็นประโยคได้ มีคำชนิดต่าง ๆ นำหน้า ตามด้วยส่วนขยายคำหนึ่งหรือมากกว่านั้น และมีความหมายต่อเนื่องกัน เช่น โรงเรียนมัธยมศึกษา หาเช้ากินค่ำ อย่างไรก็ดี”

เสนีย์ วิลาวรรณ (2536 : 26) ได้ให้ความหมายของกลุ่มคำไว้ดังนี้ “กลุ่มคำ คือ ข้อความที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่สองคำขึ้นไปมาเรียงต่อกัน ทำให้เกิดความหมายเพิ่มขึ้นตามความหมายของคำเดิมที่นำมารวมกัน แต่มีความหมายพอเป็นที่เข้าใจได้ ยังไม่สมบูรณ์เป็นประโยค และไม่เกิดเป็นคำใหม่ชนิดใดชนิดหนึ่ง”

ปราณี บุญชุ่ม และ ภาสกร เกิดอ่อน (2538 : 12) ได้ให้ความหมายของกลุ่มคำไว้ในหนังสือหลักภาษาและการใช้ภาษาว่า “กลุ่มคำ คือ การนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงติดต่อกัน เพื่อขยายความให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ยังไม่สมบูรณ์เป็นประโยคได้ อาจจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใด ซึ่งจำแนกเป็นชนิดต่าง ๆ ตามหน้าที่ในประโยค”

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กลุ่มคำ คือ การนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงต่อกันตามระบบทางภาษาไทยมาตรฐาน ทำให้เกิดเป็นกลุ่มคำที่มีความหมายเพิ่มขึ้น แต่ความหมายยังไม่สมบูรณ์พอที่จะเป็นประโยคได้ และทำหน้าที่ต่าง ๆ ในประโยคเหมือนกับคำทั้ง 7 ชนิด

ประโยชน์ของกลุ่มคำ

นภลัย สุวรรณธาดา (2525 : 471 - 473) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกลุ่มคำไว้ในเอกสารประกอบการสอนของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ชุดวิชาการสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1 - 8 สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยฝึกการอ่านให้มีอัตราเร็วขึ้น
2. สามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้
3. ช่วยฝึกทักษะการเขียน

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย

ดังได้กล่าวไว้ในบทนำแล้วว่า วิชาหลักภาษาไทย เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบแบบแผนของภาษา ที่มีขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ภาษาได้ยึดถือเป็นแนวทางเดียวกัน แต่เนื่องจากวิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความสลับซับซ้อนและมีเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน ทำให้การสอนวิชาหลักภาษาไทยไม่ค่อยจะประสบผลสำเร็จมากนัก สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยไม่ประสบผลสำเร็จนั้น มีสาเหตุที่สำคัญ ๆ หลายประการ เช่น เกิดจากครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย เนื้อหาหลักวิชาภาษาไทยหรือแม้แต่ปัญหาจากตัวของนักเรียนเอง สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรษ์ (2538 : 206) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย สรุปได้ดังนี้

1. ครูชอบสอนวิชาหลักภาษาไทยน้อยกว่าวิชาอื่น ๆ ในหมวดวิชาภาษาไทยด้วยกัน
2. ครูมีความคิดว่าวิชาหลักภาษาไทยสอนยาก
3. อุปกรณ์และตำราที่ใช้ประกอบการสอนมีน้อย

4. ครูใช้วิธีการสอนแบบเดิม คืออธิบายแล้วบอกให้นักเรียนจด ไม่ใคร่ได้ทำกิจกรรม ประกอบการสอนหลักภาษาไทย

5. ครูเกิดความท้อแท้ใจเพราะไม่ได้รับการยกย่องจากผู้บริหาร เพื่อนครู และนักเรียน

6. เนื้อหาที่ปรากฏในหลักสูตรและแบบเรียน มีความซ้ำซ้อนกันในทุกระดับชั้น ทำให้เกิดการซ้ำซาก น่าเบื่อหน่าย

7. เนื้อหาหลักภาษาไทยยากและไม่ใคร่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน

8. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย และไม่ชอบภาษาไทยมากที่สุด

9. นักเรียนมีความคิดว่า เนื้อหาที่เรียนในวิชาหลักภาษาไทยนั้นยาก เรียนยาก ไม่สนุก และไม่น่าสนใจ เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นในหมวดวิชาภาษาไทยแล้ว นักเรียนสนใจเรียนวิชาอื่น เช่น วรรณคดีมากกว่า

สมพร มั่นตะสูตร (2526 : 157 - 158) ได้เสนอแนะวิธีการขจัดปัญหาการสอนวิชาหลักภาษาไทย เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้และเห็นประโยชน์ ของการเรียนรู้วิชาหลักภาษาไทย จนสามารถนำความรู้เกี่ยวกับวิชาหลักภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สรุปได้ดังนี้

1. ครูต้องศึกษาหาความรู้ในเรื่องหลักภาษาไทยให้แม่นยำและทันสมัยอยู่เสมอ
2. ครูต้องสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นทั้งในตัวครูและต่อวิชาภาษาไทย โดยเน้นให้เห็นความสำคัญของหลักภาษากับชีวิตประจำวันว่ามีความเกี่ยวพันกันอย่างไร
3. หาตัวอย่างประกอบการสอนให้มาก
4. ตัวอย่างที่นำมาประกอบการสอน ควรนำมาจากที่นักเรียนได้พบเห็นอยู่เสมอ เช่น ในหนังสือพิมพ์ ในสื่อมวลชนต่าง ๆ
5. ครูอาจให้นักเรียนรวบรวมคำ วลี และประโยคที่ใช้อยู่ในหนังสือพิมพ์นำมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อดูข้อมูลของการส่งสาร สื่อสาร และรับสารว่า หากการใช้สารไม่ถูกหลักภาษาไทยแล้ว จะทำให้เกิดความไขว้เขวในทางสื่อความหมายมากน้อยเพียงใด
6. ครูฝึกนักเรียนให้เป็นคนช่างสังเกต การแก้ไขข้อบกพร่องของการใช้ภาษาของนักเรียน ครูต้องแสดงเหตุผลให้ชัดแจ้งว่าเหตุใดจึงต้องแก้ไข
7. ให้นักเรียนค้นคว้ารวบรวมการสะกดการันต์การใช้ประโยค ในพจนานุกรม หนังสือแบบเรียน ในหนังสือพิมพ์
8. จัดกิจกรรมเสริมการสอนหลักภาษาไทย เช่น ให้มีการแข่งขันหาข้อบุคคล สถานที่ที่เป็นคำสมาส สันนิ คำผสม คำพ้อง และการทายความหมายของคำในแง่ต่าง ๆ
9. การจัดหาอุปกรณ์ช่วยสอน เช่น บัตรคำ แถบประโยค แผนภูมิ ฯลฯ

10. ครูพยายามให้นักเรียนเป็นผู้เสนอการสรุปหลักเกณฑ์ หลังจากการรวบรวมข้อมูลทางภาษาได้มากพอแล้ว ครูเสนอแนะหลักเกณฑ์ที่ต้องผนวกลงไปในการคิดเห็นของนักเรียน

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรย (2538 : 201 - 202) ได้กล่าวไว้ว่า แม้ว่าวิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาสำหรับนักเรียน เป็นวิชาที่นักเรียนให้ความสนใจน้อยที่สุด แต่การได้เรียนรู้และเข้าใจระเบียบแบบแผนของภาษา และสามารถนำความรู้ทางภาษาไทยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง การสอนหลักภาษาไทยมีความสำคัญและมีประโยชน์หลายประการ สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนได้เห็นความสำคัญของภาษาไทย และใช้ภาษาไทยเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทยเป็นอย่างดี และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. เป็นการอนุรักษ์ภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ ให้เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย และคงอยู่ตลอดไป
4. เป็นหลักยึดในการรักษาภาษาให้คงรูป แม้ภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลง หรือวิวัฒนาการไปบ้างตามธรรมชาติของภาษาก็จะไม่เปลี่ยนแปลงไปมากหรือรวดเร็วจนเกินไปนัก
5. ช่วยให้มีการพัฒนาการทางภาษาเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน
6. ได้ซาบซึ้งในคุณค่าของภาษาไทย และเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องตามลักษณะของภาษา
7. การสอนที่ดีทำให้เกิดความงอกงามทางภาษา
8. การสอนหลักภาษาที่ดีช่วยให้นักเรียนมีพื้นฐานทางภาษาดี
9. การสอนหลักภาษาโดยวิธีให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหรือรวบรวมข้อมูลทางภาษาจะเป็นแนวทางสำคัญในการวิจัยหรือค้นคว้าทางภาษาต่อไป

เนื่องจากการสอนหลักภาษาไทยประสบปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรย (2538 : 208 - 210) ได้เสนอแนะวิธีการสอนวิชาหลักภาษาไทยแก่ครูผู้สอนวิชาหลักภาษาไทย ดังนี้

1. ครูผู้สอนพยายามสอนเนื้อหาในบทเรียน ให้สัมพันธ์กับภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด นักเรียนจะได้รู้สึกว่าการเรียนวิชาหลักภาษานั้นมีประโยชน์ ช่วยให้ตนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน

2. เพื่อให้การสอนวิชาหลักภาษาไทยดำเนินไปด้วยดี ครูควรตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนไว้ให้ชัดเจนในแต่ละบทเรียน
3. การเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยแต่ละครั้ง นักเรียนควรจะได้ทราบความมุ่งหมายของการเรียนด้วย
4. หลักภาษาเป็นวิชาที่ยาก และนักเรียนไม่ค่อยให้ความสนใจ ครูจึงควรสร้างบรรยากาศ จัดกิจกรรมต่างๆ ที่น่าสนใจและสนุกสนาน เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีใจรัก และเกิดความรักศรัทธาในวิชาหลักภาษาไทย
5. การสอนวิชาหลักภาษานั้น ควรจะสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการใช้ภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
6. ครูควรจัดกิจกรรมหรือสภาพการณ์ให้นักเรียนใช้ภาษาที่เรียนแล้ว เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกฝน และใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนที่ถูกต้องอยู่เสมอ
7. ครูควรใช้กลวิธีูงใจ เร้าใจนักเรียนหลายๆ วิธีการ ตลอดระยะเวลาที่สอน
8. ครูควรจะได้เสริมกำลังใจแก่นักเรียนอยู่เสมอ ทั้งการเสริมด้วยวาจาและการให้รางวัล
9. การสอนวิชาหลักภาษานั้นครูควรได้มีการวางแผนและเตรียมการสอนเป็นอย่างดี

จากแนวคิดและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสนุกสนานกับการเรียนวิชาหลักภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำมากขึ้น

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

การฝึกโดยใช้แบบฝึกเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน ชามูซีย์ วลิตรังสีมา และ เชิดวิทย์ ฤทธิประศาสน์ (2523 : 114) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า "เป็นการจัดสภาพการณ์ เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ" ในการสอนวิชาหลักภาษาไทยจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องสร้างแบบฝึกเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนดีขึ้น และช่วยขจัดปัญหาอันเกิดจากการไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ช่วยแบ่งเบาภาระในการอธิบายเนื้อหาให้กับครูผู้สอน นับว่าแบบฝึกเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญ ที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย

แบบฝึกที่ดี และมีประสิทธิภาพนั้น มีความหมายสำหรับผู้เรียนมาก ดังนั้น แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

หลักการจัดทำแบบฝึก

รัชณี ศรีไพพรรณ (2517 : 412 - 413) ได้กล่าวถึงหลักการจัดทำแบบฝึกไว้ สรุปได้ดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยา พัฒนาการ และลำดับขั้นของการเรียน
2. จัดเนื้อหาให้ตรงกับความรู้ที่วางไว้
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก
4. แบบฝึกต้องมีคำชี้แจงสั้น ๆ เข้าใจง่าย ให้เด็กทำตามคำสั่งได้
5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้องอย่าให้มีข้อผิดพลาด
6. การทำแบบฝึกแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก
7. ควรทำแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวาง และส่งเสริมให้เกิด

ความคิด

8. กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกต้องมีความเหนียวและมีความทนทานพอสมควร
- พรรณธิดา อ่อนแสง (2532 : 48) ได้สรุปหลักในการจัดทำแบบฝึกว่าควรมีลักษณะดังนี้
1. ตั้งวัตถุประสงค์
 2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
 3. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

จากหลักการจัดทำแบบฝึกต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า แบบฝึกต้องมีความเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้ฝึก ผู้สร้างต้องคำนึงถึงความแตกต่างและความสนใจของผู้ฝึก ต้องมีจุดมุ่งหมายในการสร้าง เพื่อให้ผู้ฝึกได้เกิดทักษะและการพัฒนาทางการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ

ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกนอกจากจะทำให้ผู้ฝึกเกิดทักษะและความชำนาญแล้ว ยังช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ฝึกได้ทราบถึงความสามารถของตนเอง เป็นประโยชน์ในการปลูกฝังคุณค่า และลักษณะนิสัยในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้กับผู้เรียนได้อีก มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

รัชนี้ ศรีไพวรรณ (2517 : 15) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทางภาษาไว้ว่า

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องมือในการทบทวนความรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินงานของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ยุพา ยัมพงษ์ (2522 : 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ สรุปได้ว่า

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างของบุคคล
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน ลักษณะของการฝึกเพื่อให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากนักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก
5. แบบฝึกที่จัดทำไว้เรียบร้อยแล้ว ช่วยให้ครูประหยัดเวลาและแรงงาน
6. แบบฝึกจะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
7. การให้นักเรียนทำแบบฝึกทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นและจุดบกพร่องของนักเรียนได้

ชัดเจน

จากเอกสารต่าง ๆ ที่กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก พบว่า แบบฝึกมีความสำคัญในการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญ การฝึกทักษะนั้นต้องได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้งและหลายรูปแบบ แบบฝึกทักษะจึงมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนและนักเรียน ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอน ทั้งยังสามารถนำแบบฝึกไปแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนได้อีกด้วย

จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกนั้นนอกจากยึดถือหลักการดังกล่าวแล้ว ผู้สร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการสร้างด้วยเพื่อจะได้แบบฝึกที่ดีและมีคุณภาพ ผู้สร้างแบบฝึกจะต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เพราะการเรียนการสอนที่ดีจะต้องใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนด้วย ทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึกซึ่งมีความสอดคล้องกับการเรียนรู้ที่สำคัญ ๆ ดังนี้

ทฤษฎีการเชื่อมโยง (connectioned theory) ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละชั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการเรียนรู้ 3 กฎ คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (law of readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำย่อมเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะกระทำ แล้วถูกบังคับให้กระทำ จะทำให้เกิดการไม่พึงพอใจ
2. กฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) กฎนี้กล่าวว่า การสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร
3. กฎแห่งผลที่พอใจ (law of effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ ก็ไม่อยากจะเรียนรู้ หรือเกิดความเบื่อหน่าย

ทฤษฎีฝึกสมอง (mental discipline) เป็นทฤษฎีถ่ายทอดความรู้สึกลึกที่เก่าแก่ที่สุด ก่อนศตวรรษที่ 19 ส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนรู้โดยการฝึกสมอง เพราะเชื่อว่าการฝึกสอนให้ผู้เรียนจดจำฝึกคิดหาเหตุผล โดยสอนให้เข้าใจและฝึกฝนมาก ๆ จนเกิดเป็นทักษะและความคงทนในการเรียนรู้ หลังจากนั้นก็สามารถถ่ายทอดไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเฉลี่ยฉลาดสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีเสริมแรง (reinforcement theory) ของ สกินเนอร์ (Skinner) ซึ่งเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกิริยาสะท้อนหลังจากเกิดกระบวนการของสิ่งเร้าและการตอบสนอง ซึ่งอาจเป็นการเสริมแรงแบบมีเงื่อนไข เช่น ได้รับความพอใจจากรางวัลต่าง ๆ หรือเป็นการเสริมแรงแบบอุปนัย คือ ได้รับความพอใจที่มีความหวัง หรือเป็นแรงจูงใจให้เกิดผลสัมฤทธิ์

จากแนวคิดของหลักจิตวิทยาดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีลักษณะสอดคล้อง กับหลักจิตวิทยาดังกล่าว คือ เป็นแบบฝึกที่

น่าสนใจ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เหมาะกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้การสอนน่าสนใจและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ประเสริฐ เษยชิต (2518 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่าน และการเขียนคำที่ใช้อักษร “ร” และ “ล” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้ทดลองกับนักเรียนในโรงเรียนยานนาวาศึกษาฯ กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน โดยทำการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึก และทดสอบหลังการใช้แบบฝึก ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” และ “ล” ก่อนฝึกและหลังฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความแตกต่างไปในทางที่ดีขึ้น

สุภารัตน์ เอกวานิช (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งทดลองกับนักเรียน ในโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย จำนวน 70 คน โดยทำการทดลองก่อนการใช้แบบฝึก และทดสอบหลังการใช้แบบฝึก ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านคำที่ใช้ อักษร ร ล ว ควบกล้ำก่อนฝึก และหลังฝึกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์ (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการเขียนอักษรนำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนหญิงในโรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบฝึกการเขียนอักษรนำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.41/ 90.40 ผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการทำแบบฝึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น และแบบฝึกที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขจิรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524 : 44 - 45) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับชั้นประถมปีที่ 4 ทำการทดลองกับนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 60 คน ผลปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนคำพ้องเสียง ก่อนฝึกและหลังฝึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากการทำแบบฝึกนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 56) ได้สร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเปรียบเทียบกับนักเรียนตามคำบอก และนำไปทดลองกับ

นักเรียนโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทวีศรี จันทร์เอี่ยม (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก โรงเรียนสุรวิทยาคาร จังหวัด สระบุรี จำนวน 60 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการเขียนคำยากก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรสวรรค์ คำบุญ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำยาก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่องคำ จังหวัด กาฬสินธุ์ จำนวน 60 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนคำยากของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กานดา คาระสวัสดิ์ (2520 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสอนเรื่อง “เอกรรณประโยชน์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชายและหญิง มีการทดลอง 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 นักเรียนจำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน ครั้งที่ 2 จำนวน 84 คนแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 42 คน กลุ่มควบคุม 42 คน ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมณฑล เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีใช้แบบฝึกหัดเสริมการสอน มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่องเอกรรณประโยชน์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเศษ จันทร์เอี่ยม (2522 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชา ภาษาไทย เรื่อง “การเข้าประโยคในภาษาไทย” สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ขั้นสูง ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย เรื่อง “การเข้า ประโยคในภาษาไทย” สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาขั้นสูง มีประสิทธิภาพ 93.09/91.91 แสดงว่านักศึกษาสามารถทำบทเรียนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 93.01 และสามารถ ทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 90.91 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมา เปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนบทเรียน ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนบทเรียนได้สูง กว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนบทเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกด้วย

สุปรียา มาลากาญจน์ (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ อ่านอย่างใช้วิจารณญาณก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้น สูง วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยปรากฏว่า หลังจากที่นักศึกษาได้รับการฝึกโดยใช้

แบบฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 25 แบบฝึกแล้ว ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกด้วยการหาค่าที (t-test) ผลปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกชุดนี้แล้ว นักศึกษามีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น

ยุพิน อินทะยะ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ 56 และนักเรียนหญิงมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนชาย ขนาดของโรงเรียนมีผลต่อความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียน คือ นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก

✓ สุชาดา ชาทอง (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2533 ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยที่พบคือ ลักษณะข้อผิดพลาดการใช้คำ ลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้ประโยค และลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้รูปแบบของการเขียน

วรเชษฐ์ พันโกฏี (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและสร้างบทเรียนสำเร็จรูปแบบสาขา เรื่องคำนาม วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนสำเร็จรูปแบบสาขา เรื่องคำนาม วิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75 / 75 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความสนใจในการศึกษาค้นคว้าวิธีการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้การเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยเป็นที่น่าสนใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยดังกล่าวเพื่อนำมาใช้ประโยชน์เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยนำแนวคิดต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้สำหรับสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 12 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 45 คน รวม 540 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยสุ่มจากจำนวนประชากรทั้งหมด ตามขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 นำคะแนนสอบวัดผลปลายภาคเรียนวิชาภาษาไทย ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของประชากรทั้งหมด มาเรียงลำดับคะแนนเป็น 3 กลุ่ม เพื่อแยกประชากรเป็น 3 ระดับ โดยเรียงลำดับคะแนนดังนี้
 - 2.1.1 นักเรียนที่ได้คะแนนระหว่าง 100 - 80 เป็นกลุ่มที่มีความสามารถสูง
 - 2.1.2 นักเรียนที่ได้คะแนนระหว่าง 79 - 70 เป็นกลุ่มที่มีความสามารถปานกลาง
 - 2.1.3 นักเรียนที่ได้คะแนนระหว่าง 69 - 50 เป็นนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ
 - 2.2 หากกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากจำนวนประชากรที่มีความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ระดับละ 20 คน รวม 60 คน

2.3 จากกลุ่มตัวอย่างที่มีความสามารถทั้ง 3 ระดับ ซึ่งได้จากข้อ 2.3 นำมาจัดเป็นกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ระดับละ 10 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทย

ระดับความสามารถ	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	รวม
กลุ่มตัวอย่าง				
กลุ่มทดลอง	10	10	10	30
กลุ่มควบคุม	10	10	10	30
รวม	20	20	20	60

3. กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน ได้จากกลุ่มตัวอย่างตามข้อ 2.3

4. กลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน ได้จากกลุ่มตัวอย่างตามข้อ 2.3

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ใช้เวลาในการทดลอง 7 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 7 วัน โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนปกติของนักเรียนทุกวันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 16.00 - 16.50 น. ตั้งแต่วันที่ 22 กรกฎาคม 2542 ถึงวันที่ 30 กรกฎาคม 2542 ซึ่งเป็นการสอนตามแผนการวิจัยที่ผู้วิจัยได้คิดต่อประสานกับโรงเรียนพัทลุงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. แผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยการใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 แผนการสอน

2. แผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 7 แผนการสอน

3. แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 แบบฝึก

4. แบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 แบบฝึกหัด

5. แบบทดสอบวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 50 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งหลักสูตรได้กำหนดเวลาเรียนรายวิชา ท 305 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 80 คาบ

1.2 กำหนดกลุ่มคำจากบทเรียนในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 3 และจากกลุ่มคำที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

1.3 เขียนแผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนจำนวน 7 แผนการสอน และแผนการสอนเรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 7 แผนการสอน โดยแต่ละแผนการสอนมีองค์ประกอบดังนี้

1.3.1 สารสำคัญ

1.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

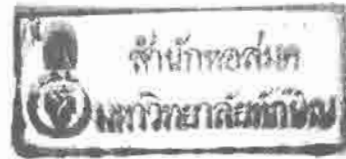
1.3.3 เนื้อหาสาระ

1.3.4 กิจกรรมการเรียนการสอน (ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป)

1.3.5 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

1.3.6 การวัดผลและการประเมินผล

ป.พ
๑๙๖.๙๑๐๗๑๒
๗ ๕๐๖ ก
๒๕๕๒ ๕.๒

1.4 นำแผนการสอนเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรและผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง
อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533) หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 3 คู่มือครูซึ่งใช้ควบคู่
กับหนังสือเรียนชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 และหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของกรมวิชาการ เกี่ยวกับเรื่องกลุ่มคำ

2.2 ดำเนินการสร้างแบบฝึก โดยนำคำที่ปรากฏในหนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์และ
หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และกลุ่มคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาสร้าง
แบบฝึก ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.2.1 คัดเลือกกลุ่มคำจากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 3 หนังสือเรียน
ทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 และกลุ่มคำที่นักเรียนพบและใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 256 กลุ่มคำ

2.2.2 นำกลุ่มคำจากข้อ 2.2.1 มาพิจารณาหาความเหมาะสมเพื่อจะนำไปสร้าง
แบบฝึก โดยให้อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา
จังหวัดพัทลุง จำนวน 12 คน เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกกลุ่มคำ

2.2.3 นำกลุ่มคำที่ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป มาสร้างแบบฝึกและ
แบบทดสอบ โดยมีผลคะแนนการคัดเลือกดังนี้

คะแนนร้อยละ 100.00 จำนวน 47 กลุ่มคำ

คะแนนร้อยละ 97.30 จำนวน 35 กลุ่มคำ

คะแนนร้อยละ 95.70 จำนวน 40 กลุ่มคำ

คะแนนร้อยละ 89.00 จำนวน 50 กลุ่มคำ

คะแนนร้อยละ 80.00 จำนวน 35 กลุ่มคำ

รวมกลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบจำนวน 207 กลุ่มคำ

2.2.4 นำกลุ่มคำจากข้อ 2.2.3 มาจำแนกตามชนิดของกลุ่มคำเพื่อสร้างแบบ
ฝึกจำนวน 7 แบบฝึก โดยมีองค์ประกอบของแบบฝึกดังนี้

2.2.4.1 ชื่อแบบฝึก

2.2.4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.4.3 กิจกรรมการฝึก

2.2.4.4 เวลาในการฝึก

2.3 สร้างแบบฝึกประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 7 แบบฝึก โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

แบบฝึกที่ 1 ฝึกการสร้างกลุ่มคำจากคำที่กำหนดให้

แบบฝึกที่ 2 ฝึกการแยกชนิดของกลุ่มคำนามและกลุ่มคำสรรพนาม

แบบฝึกที่ 3 ฝึกการแยกชนิดของกลุ่มคำกริยาและกลุ่มคำอุทาน

แบบฝึกที่ 4 ฝึกการแยกชนิดของกลุ่มคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน

แบบฝึกที่ 5 ฝึกการแต่งประโยคจากกลุ่มคำที่กำหนดให้

แบบฝึกที่ 6 ฝึกแยกหน้าที่ ประธาน กริยา และกรรมของกลุ่มคำในประโยค

แบบฝึกที่ 7 ฝึกแยกหน้าที่ ส่วนขยาย ต่าง ๆ ของกลุ่มคำในประโยค

2.4 นำแบบฝึกเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจพิจารณา และปรับปรุงแก้ไข

2.5 หากคุณภาพแผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 7 แผนการสอน โดยใช้ควบคู่กับแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 แบบฝึกดังนี้

2.5.1 ทดลองสอนครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ จำนวน 3 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ตั้งแต่วันที่ 21 - 29 มิถุนายน 2542 ทุกวันจันทร์ - วันศุกร์ ระหว่างเวลา 16.00 - 16.50 น. นำปัญหาและข้อบกพร่องมาปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและปัญหาของแผนการสอน ในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

2.5.1.1 กิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการสอน และแบบฝึกมีขั้นตอนมากเกินไปทำให้เสียเวลา สอนไม่ทันตามแผนที่กำหนดไว้

2.5.1.2 กลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึกซึ่งคัดเลือกมาจากหนังสือเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มคำที่นักเรียนไม่ค่อยได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีผลทำให้ยากแก่การเข้าใจ

2.5.2 เมื่อผู้วิจัยนำปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์แล้ว ได้ปรับปรุงแก้ไขปัญหา และข้อบกพร่องของแผนการสอน ในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

2.5.2.1 ปรับลดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา และเวลาที่ได้กำหนดไว้

2.5.2.2 ปรับเปลี่ยนกลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึกบางกลุ่มคำ เพื่อให้เป็นกลุ่มคำที่นักเรียนได้พบและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.5.3 ทดลองสอนครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ระดับละ 3 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ตั้งแต่วันที่ 1 - 9 กรกฎาคม 2542 ทุกวันจันทร์ - วันศุกร์ ระหว่างเวลา 16.00 - 16.50 น. ผลปรากฏว่า นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องกรแยกชนิดของคำที่นำหน้ากลุ่มคำ ผู้วิจัยแก้ปัญหาด้วยการทบทวนเรื่องชนิดของคำโดยใช้เวลาประมาณ 10 นาที ก่อนการทดลองสอน

2.5.4 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์ เพื่อปรับปรุงและแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้สอนจริง

2.5.5 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแผนการสอนและแบบฝึก ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ แล้วนำไปสอนจริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ที่เป็นกลุ่มทดลอง เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ได้กำหนดไว้

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง จำนวน 50 ข้อ โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร หนังสือเรียน คู่มือครู ซึ่งใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ และหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ และเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

3.2 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้วิชา ท 305 เกี่ยวกับเรื่องกลุ่มคำ โดยใช้คำจากหนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 หนังสือเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และกลุ่มคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งดำเนินการคัดเลือกตามข้อ 2.2.1

3.3 หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง โดยดำเนินการดังนี้

3.3.1 นำแบบทดสอบวิชาภาษาไทยเรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง จำนวน 50 ข้อ เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์ เพื่อพิจารณาว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดหรือไม่ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุง และปรับเปลี่ยนข้อ

สอบที่ไม่เหมาะสม แล้วนำไปทดสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR - 20

3.3.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในข้อ 1.4 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้ความเห็นว่ ข้อสอบทั้งหมดวัดจุดประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ กำหนดระดับความคิดเห็นไว้ดังนี้

- + 1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

3.3.3 บันทึกผลการพิจารณาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน แต่ละข้อ แล้วหา ผลรวมคะแนนของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร IOC (บุญเชิด ภิณโณอนันตพงษ์. 2527 : 60)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเชิงเนื้อหาทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญเชิงเนื้อหาทั้งหมด

ผลการพิจารณาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ปรากฏว่า ดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เป็นรายข้อ มีค่า 1.00 ทุกข้อ แสดงว่า กลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ มีความสอดคล้องกันระหว่างข้อ สอบกับจุดประสงค์

3.3.4 นำแบบทดสอบ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อหา ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง มีค่า ความยากง่ายระหว่าง .30 - .78 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .19 - .56 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนเกี่ยวกับวิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูลไว้ 2 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูล
2. วิธีการทดลอง

1. ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาเพื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังนี้

- 1.1 รวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 22 - 30 กรกฎาคม 2542
- 1.2 วิเคราะห์และตรวจทานข้อมูลระหว่างวันที่ 1 - 7 สิงหาคม 2542
2. วิธีการทดลอง ดำเนินการทดลองดังนี้

กลุ่มทดลอง

1. ทดสอบก่อนเรียน (pre test) เป็นการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จำนวน 50 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานเดิมของกลุ่มทดลอง โดยทดสอบในคาบแรก

2. จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ โดยใช้แผนการสอนและแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งในการสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยควบคุมการทดลองด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการฝึกดังนี้

- 2.1 ชี้แจงจุดประสงค์ในการทดลองครั้งนี้ให้นักเรียนกลุ่มทดลองเข้าใจ
- 2.2 แนะนำวิธีการและขั้นตอนในการทำแบบฝึก นักเรียนเรียนตามสบาย
- 2.3 นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สอน ซึ่งดำเนินการสอนตามแผนการสอนควบคู่กับแบบฝึก และทำแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ
- 2.4 นักเรียนทำแบบฝึกหัดทำแบบฝึกแต่ละแบบฝึก
3. นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบฝึกจำนวน 7 แบบฝึก และแบบฝึกหัดจำนวน 7 แบบฝึกหัด ทุกวัน วันละ 1 แบบฝึก แบบฝึกละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 7 วันตามเวลาที่กำหนดไว้

4. ทดสอบหลังเรียน (post test) เป็นการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการทดลองทำแบบฝึกและแบบฝึกหัดครบแล้ว โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จำนวน 50 ข้อ

กลุ่มควบคุม

ดำเนินการสอนเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยดำเนินการสอนตามลำดับจากข้อ 1 - 4 แต่ในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุมนั้น ผู้วิจัยได้ใช้แผนการสอน และแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

วิธีการจัดการกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

การวิเคราะห์จากแบบฝึก ผู้วิจัยตรวจคำตอบที่ถูกต้องในแบบฝึกหัด ที่นักเรียนกลุ่มทดลองทำแต่ละแบบฝึกหัด นำคะแนนทั้งหมดมารวมกันแล้วคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดคิดเป็นร้อยละ เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก

การวิเคราะห์จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ผู้วิจัยนำคำตอบที่ถูกต้องในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่นักเรียนกลุ่มทดลองทั้งหมดทำแต่ละข้อรวมกัน แล้วคำนวณหาคะแนนเฉลี่ย ของจำนวนคำตอบที่มีในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ คิดเป็นร้อยละ เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

2. เปรียบเทียบความรู้พื้นฐานก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกของกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบแบบที (t - test)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบแบบที (t - test)

4. เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบแบบที (t - test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าร้อยละ
2. หาค่าเฉลี่ย (mean) โดยใช้สูตร Ferguson (1981 : 68) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความแปรปรวนของคะแนนในแบบทดสอบ ใช้สูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2525 : 58)

$$S^2 = \frac{n \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร
ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2526 : 491) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma X}{N}}{A} \times 100$$

- เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 ΣX แทน คะแนนที่นักเรียนกลุ่มทดลองทำได้ทุกแบบฝึกหัดรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกฉบับรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma X}{N}}{B} \times 100$$

- เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 ΣX แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการเรียน โดยการใช้
 แบบฝึก
 N แทน จำนวนนักเรียน

5. เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลอง โดยการใช้การทดสอบแบบที (t - test) ใช้สูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2525 : 133) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ ΣD แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึก

ΣD^2 แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกแต่ละด้วยกำลังสอง

$(\Sigma D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกครั้งแรกทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6. หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโดยใช้เทคนิค 27 % (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2533 : 116) ดังนี้

6.1 หาค่าความยากง่าย

$$P = \frac{R_U + R_L}{N_U + N_L}$$

เมื่อ	P	แทน ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
	R_U	แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N_U	แทน จำนวนคนที่ตอบข้อสอบในกลุ่มสูง
	N_L	แทน จำนวนคนที่ตอบข้อสอบในกลุ่มต่ำ

6.2 หาค่าอำนาจจำแนก (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2533 : 116)

$$R = \frac{R_U - R_L}{n}$$

เมื่อ	R	แทน ค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบ
	R_U	แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	n	แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

7. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 50 ข้อโดยใช้ KR - 20 (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2533 : 163) ดังนี้

$$r_n = \frac{K}{K - 1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_n	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ
	P	แทน สัดส่วนของคนที่ตอบถูก
	q	แทน สัดส่วนของคนที่ไม่ตอบถูกในแต่ละข้อ มีค่าเท่ากับ 1 - p
	S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ
	Σpq	แทน ผลรวมของสัดส่วนของคนที่ตอบถูกคูณกับสัดส่วนของคนที่ไม่ตอบผิด

บทที่ 4

ผลการศึกษาครั้งนี้ว่า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ เพื่อใช้ในการบอกความหมายของการศึกษา
ข้อมูลดังต่อไปนี้

- n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- ΣX แทน คะแนนรวม
- E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
- E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
- A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกฉบับรวมกัน
- B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก
- D แทน ผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก
กับหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก
- ΣD แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก
กับหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก
- ΣD^2 แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก
กับหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกแต่ละตัวยกกำลังสอง
- $(\Sigma D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก
กับหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทั้งหมดยกกำลังสอง
- SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
- S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
- t แทน ค่าแจกแจงแบบที

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน พัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าโดยนำ คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ที่ได้จากการทดลองมาศึกษาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. รวมคะแนนการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทุกชุดของกลุ่มทดลอง นำมาหาค่า ร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่ตั้งไว้
2. รวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกลุ่มคำ หลัง การเรียนโดยใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลอง นำมาหาค่าร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ประสิทธิภาพตัวหลังที่ตั้งไว้
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการใช้ แบบฝึกของกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบแบบที (t - test)
4. เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบแบบที (t - test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ได้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ซึ่งแต่ละแบบฝึกประกอบด้วย แผนการสอน แบบฝึก และแบบฝึกหัด จำนวน 7 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกที่ 1 ฝึกการสร้างกลุ่มคำจากคำ 7 ชนิดที่กำหนดให้ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำสันธาน คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำอุทาน

คำที่นำมาสร้างแบบฝึก ได้แก่คำว่า แก้ว ดอกไม้ ภาพยนตร์ เรา ท่าน เขา กิน วิ่ง นอน หวาน สวย อ้วน ทาง ใน เฉพาะ จน แต่ เพราะ อื้อ โธ่ ว้าย

แบบฝึกที่ 2 ฝึกการบอกลักษณะของกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนาม

กลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึก กลุ่มคำนาม ได้แก่ นักเรียนชั้น ม. 3 หนังสือพิมพ์รายวัน กระเป๋านางจระเข้ ผ้าขาวม้าสีแดง นาฬิกาเรือนทอง กลุ่มคำสรรพนาม ได้แก่ เธอคนเดียว เราหลายคน ฉันทันนี้ พวกเราทุกคน คุณคนสวย

แบบฝึกที่ 3 ฝึกการบอกลักษณะของกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทาน

กลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึก กลุ่มคำกริยา ได้แก่ กินบ้านกินเมือง เข่งก้าวกระโดด
แข่งทางโค้ง บานเต็มที่ ยิ้มแย้มแจ่มใส กลุ่มคำอุทาน ได้แก่ โอ้เอ๋ย! กรรมแท้ ๆ เอ๊ะ! อะไร
กันนักหนา ว้า! เป็นไปได้ไง โอ๊ย! เจ็บจังเลย โอ! ไม่น่าเลย

แบบฝึกที่ 4 ฝึกการบอกลักษณะของกลุ่มคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน

กลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึก กลุ่มคำวิเศษณ์ ได้แก่ หวานจับใจ สวยสดใส นวลดกแถม
โก่ง กลุ่มคำบุพบท ได้แก่ จากเพื่อนของเธอ ในไม่ช้าไม่นาน ได้ฟ้าสีคราม รวากับว่า กลุ่มคำ
สันธาน ได้แก่ เพราะฉะนั้นจึง ถ้าหากว่า ถึงอย่างไรก็ตาม

แบบฝึกที่ 5 ฝึกการแต่งประโยคจากกลุ่มคำที่กำหนดให้

กลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึก ได้แก่ กางเกงขาสั้น รองเท้าผ้าใบ ดันไม้ข้างทาง
เทปบันทึกเสียง พวกเรานักกีฬา เราสองคน บนคอไม้ ได้ดันไม้ใหญ่ จดหมายส่วนตัว
อ้วนท้วนสมบูรณ์

แบบฝึกที่ 6 ฝึกแยกหน้าที่ ประธาน กริยา และกรรมของกลุ่มคำในประโยค

กลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึก ได้แก่ เดินทางท่องเที่ยว สาวผมแดง ดอกกุหลาบสีแดง
นกกระยางสีขาว กีฬากลางแจ้ง เดินทอดน่อง นอนหลับสนิท นั่งจ้องมองดู ยิ้มน้อยยิ้มใหญ่
ชักใช้ไล่เลียง

แบบฝึกที่ 7 ฝึกแยกหน้าที่ ส่วนขยาย ต่าง ๆ ของกลุ่มคำในประโยค

กลุ่มคำที่นำมาสร้างแบบฝึก ได้แก่ หยาดฟ้ามาดิน รองเท้าส้นสูง คุณคนสวย คำเป็น
คอตะโก โปเพราะเพราะพริ้ง จำกลางมิตรรักแฟนเพลง ได้ร่วมโพรมไทร ตอนเช้าวันอาทิตย์
สีแดงจุกขาว หลายหลากมารศ

2. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ระหว่างเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลการทดลองตามตารางดังนี้

2.1 รวมคะแนนการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทุกชุดของกลุ่มทดลอง นำมาหาค่าร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่ตั้งไว้

ตาราง 2 แสดงคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัด

จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย จากคะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ
	(2,100)	(70)	
30	2005	66.83	95.48

จากตาราง 2 แสดงว่า นักเรียน 30 คน ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 95.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.2 รวมคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลอง นำมาหารค่าร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้

ตาราง 3 แสดงคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำของกลุ่มทดลอง

จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย จากคะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ
	(1,500)	(50)	
30	1,393	46.43	92.87

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 92.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

จากตาราง 2 และ 3 พิจารณาโดยสรุปจะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัด / คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ มีค่าเป็น 95.45 / 92.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยเรื่องกลุ่มคำได้

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 เปรียบเทียบการพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลอง

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

	n	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	30	343	4477	14.31
$t (.01, 29) = 2.462$				

จากตาราง 4 แสดงว่า การพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองมีการพัฒนาการสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 เปรียบเทียบการพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำของกลุ่มควบคุม

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการเรียน

	n	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มควบคุม	30	90	428	7.040

$$t(.01, 29) = 2.462$$

จากตาราง 5 แสดงว่า การพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุมมีการพัฒนาการสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. เปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ
ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test (Match pair t-test)

$$t = \frac{\frac{\sum D}{N-1}}{\sqrt{\frac{\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึก

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกครั้งแรกทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับ
กลุ่มควบคุม

	n	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	30	343	4477	14.31
กลุ่มควบคุม	30	90	428	7.040

$$t (.01, 29) = 2.462$$

จากตาราง 6 แสดงว่า พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่ม
ควบคุม มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การศึกษาเรื่อง “การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง” เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง เพื่อสร้างแบบฝึกประกอบการเรียนการสอน วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ มีบทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการเรียนโดยใช้แบบฝึกกับหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อครูผู้สอนได้นำแบบฝึกไปใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จำนวน 7 แบบฝึก
2. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า เพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการกำหนดหัวข้องานวิจัย ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบ และการเปรียบเทียบการพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีการติดต่อประสานงานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนพัทลุงเพื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 540 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 60 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น นำมาแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 7 แผนการสอน ซึ่งใช้ควบคู่กับแบบฝึกประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 แบบฝึก

2.2 แผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนตามคู่มือครูจำนวน 7 แผนการสอน

2.3 แบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 7 แบบฝึกหัด

2.4 แบบทดสอบวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 50 ข้อ

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือรับรองจากมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงดำเนินการต่อไปดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน เป็นการทดสอบในคาบแรกเพื่อวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำจำนวน 50 ข้อ

3.2 จัดการเรียนการสอนกลุ่มทดลอง โดยใช้แผนการสอนควบคู่กับแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ แบบฝึกจำนวน 7 แบบฝึก และแบบฝึกหัดจำนวน 7 แบบฝึกหัด ทุกวัน วันละ 1 แบบฝึก แบบฝึกละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 7 วัน ตามที่กำหนดไว้ในวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

3.3 จัดการเรียนการสอนกลุ่มควบคุม โดยการใช้แผนการสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ควบคู่กับแบบฝึก และแบบฝึกหัดตามคู่มือครู

3.4 ทดสอบหลังเรียน เป็นการทดสอบหลังจากการเรียนโดยการใช้แบบฝึก และทำแบบฝึกหัดครบทุกชุดแล้ว โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จำนวน 50 ข้อ ฉบับเดียวกับการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการเรียน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 7 แบบฝึก แต่ละแบบฝึกประกอบด้วยแผนการสอน แบบฝึก แบบฝึกหัด เป็นแบบฝึกที่เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ได้แก่ การสร้างกลุ่มคำ การบอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ กลุ่มคำนาม กลุ่มคำสรรพนาม กลุ่มคำกริยา กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำสันธาน และกลุ่มคำอุทาน

2. แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 95.48/92.87 สรุปได้ว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดังนี้ คือ นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องโดยเฉลี่ย ร้อยละ 95.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรก และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ โดยเฉลี่ยร้อยละ 92.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตัวหลังแสดงว่าแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ หลังการใช้แบบฝึกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้นกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลอง หลังการใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ปรากฏว่า พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลอง มีการพัฒนาทั้งในรายบุคคลและรายกลุ่มเพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับการพัฒนาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มควบคุม ซึ่งมีผลการพัฒนาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งในรายบุคคลและรายกลุ่มเพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาการสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึก ผลการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ปรากฏว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ $95.48 / 92.87$ หมายความว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพ และมีกระบวนการที่ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำสูงขึ้น เกิดทักษะจากกิจกรรมการเรียนการสอน และทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำได้ โดยเฉลี่ยร้อยละ 95.48 นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้โดยเฉลี่ยร้อยละ 92.87 แสดงว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน $80 / 80$ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้อาศัยเทคนิค และวิธีการในการสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียง ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อใช้เสริมการสอนของ ผกาวัดี ปัญญวรณศิริ (2540 : 14) สรุปได้ว่าแบบฝึกที่ดีต้องมีหลายรูปแบบ ต้องใช้หลักจิตวิทยาในการสร้าง ควรมีระยะเวลาดัน ๆ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และมีการประเมินผลการฝึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรเชษฐ์ พันโกฏี ที่ได้ศึกษาและสร้างบทเรียนสำเร็จรูป แบบสาขา เรื่องคำนาม (2538 : 15) จึงทำให้การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ มีการพัฒนา และสามารถนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ

2. แบบฝึกที่สร้างขึ้น สร้างโดยคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ กัน อาศัยเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ รู้สึกสนุกในการเรียน และการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความล้าสนในการทำความเข้าใจเนื้อหา มีวิธีการฝึก

ที่เป็นลำดับขั้นตอน และในการฝึกจะเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น แก้ปัญหาได้ ประกอบกับแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีกิจกรรมหลากหลายทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย มีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางด้านภาษา ดังที่ ก่อ สวัสดิทานิชย์ (2514 : 1 - 2) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกทักษะกล่าว โดยสรุปได้ว่า “การเตรียมแบบฝึกให้รอบคอบ มีการวางแผนว่า ต้องการสอนทักษะใด ใช้แบบฝึกแบบไหน และฝึกอย่างไร จึงจะทำให้เด็กไม่เกิดความเบื่อหน่าย การฝึกในสภาพการณ์ที่ต่างกัน และควรมีการประเมินผลในขณะที่ฝึกด้วย”

3. แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการจัดกลุ่มคำเป็นชุด ตามลักษณะและชนิดของกลุ่มคำที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่

ชุดที่ 1 กลุ่มคำนามและสรรพนาม

ชุดที่ 2 กลุ่มคำกริยาและกลุ่มคำอุทาน

ชุดที่ 3 กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มคำสันธาน

ประกอบกับกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทุกแบบฝึก ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเกิดความสนุกสนานในการเรียน ได้แก่ การกล่าวชมเชย การแข่งขัน การทำโทษที่ส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น เช่น คัดกลุ่มคำที่ผิด อธิบายวิธีการคิด เป็นต้น นำมาประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน และในขณะเดียวกันก็ ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้โดยปริยาย ดังคำกล่าวของ พรหม ชูทัย (2522 : 145 - 148) ที่ว่า “การจงใจ คือการจัดแบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก จากสั้นไปยาว ควรสร้างแบบฝึกให้มีหลายรูปแบบ การฝึกต้องให้ผู้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมซ้ำ ๆ เพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องการใช้สิ่งเร้า และการตอบสนองในเวลาใกล้เคียงกัน การให้ผู้เรียนได้ทราบผลของการทำงานของตนโดยการเฉลยคำตอบให้ทราบ เพื่อผู้เรียนจะได้นำข้อบกพร่องของตนเองไปปรับปรุงแก้ไข กระบวนการเหล่านี้จะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน” ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกของ กมล ดิษฐกมล (2509 : 41) ว่า “สิ่งที่จะช่วยให้พัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้น คือการนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจ การสอนวิชาทักษะอยู่ที่ “การฝึก” การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้น ที่จะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ว่องไว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องฝึกให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการติดต่อสื่อความหมายกัน อันเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการสอนภาษา” ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและหลักการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นมาพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความแตกต่างในทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก

3.1 ขณะฝึก ผู้วิจัยได้วัดและประเมินผลทุกระยะ ทั้งการทำแบบฝึก และแบบฝึกหัดของนักเรียน

3.2 แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก กลุ่มคำที่นำมาฝึกได้ จำแนกตามลักษณะและหน้าที่ จึงทำให้ง่ายต่อการเข้าใจและจดจำ รวบรวมมาเสนอในเวลาที่เหมาะสม คือประมาณ 50 นาที

3.3 และในการฝึก ผู้ฝึกได้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตลอดเวลา ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน และมีความสนใจในการฝึก

3.4 แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนในการคัดเลือกคำ มีการปรับปรุง แก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ควบคุมปริณายานพนธ์ ให้มีความเหมาะสมกับระดับของชั้นเรียน จึงนำไปใช้ในการฝึกกับกลุ่มทดลอง

3.5 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจความคิดเห็น และความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ผลปรากฏว่า หลังจากที่นักเรียนได้เรียนโดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำแล้ว นักเรียนมีความคิดเห็น และความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำในทางที่ดีขึ้น

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลอง ก่อนการเรียนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 33.50 และหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกโดยเฉลี่ยเท่ากับ 46.43 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน ($\bar{X}$) ก่อนการเรียนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการนำกลุ่มคำไปใช้ เช่น กานดา คาระสวัสดิ์ (2520) สรุปว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเรื่องเอกรรดประโยค โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเอกรรดประโยค สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภิเชก จันทรเอี่ยม (2522) สรุปว่า บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทยเรื่อง “การเข้าประโยคในภาษาไทย” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สุปรียา มาลากาญจน์ (2523) สรุปว่า นักศึกษาที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแล้ว นักศึกษามีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การเปรียบเทียบการพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ มีการพัฒนาการเพิ่มขึ้นทั้งในรายบุคคล และรายกลุ่ม และมีการพัฒนาการสูงกว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนตามคู่มือครู ทั้งในรายบุคคลและรายกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำเพิ่มสูงขึ้น ทั้งที่เรียนโดยใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้น และเรียนโดยการใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนตามคู่มือครู แต่การพัฒนาการของกลุ่มทดลองมีการพัฒนาการสูงกว่าการพัฒนาการของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเหตุผลดังกล่าวแล้ว ทำให้นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่อง กลุ่มคำ มีผลสัมฤทธิ์และการพัฒนาการทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จึงเหมาะที่จะนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาการสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษารื่องต่อ ๆ ไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 หลักและวิธีการที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ เป็นวิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ประกอบกับการจัดลำดับเนื้อหาที่เริ่มจากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าเนื้อหาไม่ยากจนเกินไป การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองก็เป็นส่วนสำคัญในการทำแบบฝึก และแบบฝึกหัดตลอดจนการใช้อุปกรณ์ และเกมการแข่งขันประกอบการฝึก จึงทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาหลักภาษาไทยจึงควรใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น เพราะจะช่วยแก้ปัญหาการสอนวิชาหลักภาษาไทยได้

1.2 ครูผู้สอนควรเห็นความสำคัญของการใช้สื่อ และการผลิตสื่อประกอบการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึกประกอบเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับวิชาหลักภาษาไทย เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาความไม่เข้าใจหลักภาษาของนักเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองใช้แบบฝึกกับกลุ่มทดลองที่มีระดับความสามารถในการเรียนทั้งสามระดับรวมกัน คือ นักเรียนที่มีความสามารถสูง นักเรียนที่มีความสามารถปานกลาง และนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ บรรยากาศในการฝึก และการรวมกลุ่มมีผลให้

นักเรียนสนใจการฝึกมากขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษการใช้แบบฝึกกับกลุ่มทดลองที่มีความสามารถปานกลาง หรือความสามารถต่ำเพียงระดับใดระดับหนึ่ง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทยให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

2.2 ควรศึกษาการใช้แบบฝึกกับเนื้อหาวิชาหลักภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น คำประสม ความแตกต่างระหว่างกลุ่มคำและคำประสม เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาวิธีการใช้สื่อชนิดอื่นนอกเหนือจากแบบฝึก ประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักภาษาไทย เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล คิชฌกูฏ. “กลวิธีการสอนวิชาทักษะ,” ศูนย์การศึกษา. 13(1) : 12 - 13 ; 2509.
- ก่อ สวัสดิพานิช. “แนวการสอนภาษาไทย,” ใน คู่มือครูภาษาไทย. หน้า 1 - 15. กรุงเทพฯ :
กรมการฝึกหัดครู, 2514.
- กานดา คาระสวัสดิ์. การสอนเรื่องเอกรรณประโยค สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบ
ฝึกหัดเสริมการสอน. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
อัคราณา.
- ขจิรัตน์ หงษ์ประสงค์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัคราณา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. “ชุดการสอนระดับประถมศึกษา,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาเพื่อการสอน
ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 - 15. พิมพ์ครั้งที่ 2. หน้า 491 - 499. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2525.
- ชาญชัย วลิตรังสิมา และ เชิดวิทย์ ฤทธิ์ประสาน. การพัฒนานุคคล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2523.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. “การสอนหลักภาษาไทย,” ใน คู่มือครูวิชาภาษาไทย. หน้า 5 - 15.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์. การสร้างแบบฝึกการเขียนอักษรนำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัคราณา.
- ทวีศรี จันทร์เอี่ยม. การศึกษาค้นคว้าการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก โรงเรียนสุวิทย์วิทยา จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532. อัคราณา.
- นภลัย สุวรรณธาดา. “การสอนหลักภาษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น,” ใน เอกสารประกอบ
การสอนชุดวิชาการสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1 - 8. หน้า 470 - 480. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2525.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ :
โอเคียนสโตร์, 2527.
- ประสงค์ ราชณสุข. รายงานการวิจัยการศึกษาค้นคว้าทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทย
แก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เพ็ชรเจริญ, 2532.

- ประเสริฐ เษยชิด. แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” และ “ล” สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- ปราณี บุญชุ่ม และ ภาสกร เกิดอ่อน. หลักภาษาและการใช้ภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2538.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน. พื้นฐานของการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.
- ปรีชา ทิชนพวงศ์. ลักษณะภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523.
- เปรมจิต ชนะวงศ์. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. นครศรีธรรมราช : สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2538.
- ผกาศรี หงส์นาค. การเรียนการสอนหลักภาษาไทยในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- พรรณธิดา อ่อนแสง. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาวในระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปในโรงเรียนนครไทยวิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- พรสวรรค์ คำบุญ. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- ภิเชก จันทรเอี่ยม. การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทยเรื่องการเข้าประโยคในภาษาไทยสำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- ยุพา อัมพงษ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” “ล” “ว” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- ยุพิน อินทะยะ. การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- รัชณี ศรีไพพรรณ. “แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน,” ใน คู่มือแนวความคิดและทักษะบางประการเกี่ยวกับกลุโบายกับการสอนเด็กที่เริ่มเรียน ที่พูดสองภาษา. หน้า 412 - 420. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11, 2517.
- วรเชษฐ์ พันโกฏ. การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปแบบสาขา เรื่องคำนาม วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2538. ถ่ายเอกสาร.
- วิชากร, กรม. คู่มือครูวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2537.
- _____. หลักภาษาไทย เล่ม 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- สมพร มั่นตะสูตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. “เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาไทย,” ใน ชุดวิชาการสอนภาษาไทย. หน้า 445 - 460. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2524.
- สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุชาดา ซาทอง. การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2533. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2534. ถ่ายเอกสาร.
- สุภารัตน์ เอกวานิช. การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- สุปรียา มาลากาญจน์. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างใช้วิจารณ์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างใช้วิจารณ์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

เสนีย์ วิลาวรรณ. หลักภาษา การใช้ภาษาและการพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2536.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ โดยใช้แบบฝึก
ประกอบการเรียนการสอน

แผนการสอนที่ 1

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่

เดือน

พ.ศ.

จุดประสงค์การเรียนรู้ สร้างกลุ่มคำจากคำทั้ง 7 ชนิด ที่กำหนดให้ได้

1. สาระสำคัญ

การสร้างกลุ่มคำได้ถูกต้องตามชนิดของคำ และสร้างกลุ่มคำให้ได้ใจความกะทัดรัด สละสลวย ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการเขียนด้านต่าง ๆ เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนเรื่องสั้น เป็นต้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

สร้างกลุ่มคำจากคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำบุพบท และคำอุทาน จากคำที่กำหนดให้ได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกชนิดของคำได้ถูกต้อง

2.2.2 บอกความแตกต่างระหว่างคำกับกลุ่มคำได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

กลุ่มคำ หมายถึง ข้อความที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงกันตามระบบทางภาษาไทยมาตรฐาน ทำให้เกิดเป็นกลุ่มคำที่มีความหมายเพิ่มขึ้นแต่ความหมายยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค

คำที่นำมาสร้างกลุ่มคำ ได้แก่

ชุดที่ 1 คำนาม และคำสรรพนามจำนวน 6 คำ คือ

แก้ว

ดอกไม้

ภาพยนตร์

เรา

ท่าน

เขา

ชุดที่ 2 คำกริยา และคำอุทาน จำนวน 6 คำ คือ

กิน	วิ่ง	นอน
อื้อย!	โ๊ะ!	ว้าย!

ชุดที่ 3 คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน จำนวน 9 คำ

หวาน	สวย	อ้วน
ทาง	ใน	เฉพาะ
จน	แต่	เพราะ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสนทนาเพื่อทบทวนเรื่องชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน พร้อมทั้งให้นักเรียนยกตัวอย่างคำชนิดต่าง ๆ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ตัวแทนนักเรียน 7 คน ออกมาหยิบบัตรคำ คนละ 3 คำติดบนกระดาน โดยแยกติดบัตรคำตามชนิดของคำ

4.2.2 ครู และนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องในการแยกชนิดของคำ

4.2.3 นักเรียนอ่านบัตรคำบนกระดานพร้อม ๆ กัน

4.2.4 ครูอธิบายการสร้างกลุ่มคำว่า กลุ่มคำ เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงกันตามระบบทางภาษาไทยมาตรฐาน ทำให้เกิดความหมายเพิ่มขึ้น แต่ความหมายยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค โดยมีคำชนิดต่าง ๆ นำหน้าตามด้วยส่วนขยาย เช่น แก้วสีต่าง ๆ เราทุกคน กินอย่างเอร็ดอร่อย สวยในซอย ริมทางเท้า จนกระทั่ง ดายละวา!

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า กลุ่มคำมีความหมายเพิ่มขึ้นกว่าคำคำเดียว แต่ยังไม่เป็นความหมายที่จบความสมบูรณ์เหมือนประโยค

4.2.5 ครูแจกบัตรกลุ่มคำให้นักเรียนสร้างกลุ่มคำใหม่ โดยนำบัตรกลุ่มคำไปติดต่อจากบัตรคำที่ติดไว้บนกระดานเป็นรายบุคคล จนหมดบัตรคำ

4.2.6 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน

ครูแจกบัตรกลุ่มคำชุดใหม่ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละคนผลัดกันอ่านบัตรกลุ่มคำของตนเองให้เพื่อนฟัง

4.2.7 ให้นักเรียนแข่งขันกันสร้างกลุ่มคำตามชนิดของคำที่ครูกำหนด โดยส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คนออกมาหน้าชั้นเรียนพร้อมด้วยบัตรคำของตนเอง ครูนำบัตรคำมาวางคว่ำไว้บนโต๊ะ ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มผลัดกันเปิดบัตรคำเพื่อนำไปต่อกับบัตรกลุ่มคำของตนเอง โดยนำบัตรคำและบัตรกลุ่มคำไปติดบนกระดานให้เป็นกลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน กลุ่มใดติดเสร็จก่อนและถูกต้องก็จะได้รับคะแนน 1 คะแนน ผิดไม่ได้คะแนน

4.2.8 ทำตามข้อ 4.2.7 จนหมดบัตรคำ ครูสรุปคะแนน กลุ่มใดได้คะแนนมากก็จะได้เป็นกลุ่ม “คนเก่งวันนี้”

4.3 ขั้นสรุป

4.3.1 นักเรียนสรุปหลักการสร้างกลุ่มคำบันทึกไว้ในสมุดพร้อมตัวอย่าง

4.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 1

5. สื่อและอุปกรณ์

5.1 บัตรคำ

5.2 บัตรกลุ่มคำ

5.3 แบบฝึกหัด

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การสังเกต

6.1.1 การคิดบัตรคำ และการแยกชนิดของคำ

6.1.2 การสร้างกลุ่มคำได้ถูกต้องตามชนิดของคำ

6.1.3 การสรุปหลักการสร้างกลุ่มคำ

6.2 ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกที่ 1

จุดประสงค์ปลายทาง

สร้างกลุ่มคำจากคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำบุพบท และคำอุทานที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกชนิดของคำได้ถูกต้อง
2. บอกความแตกต่างระหว่างคำและกลุ่มคำได้ถูกต้อง

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ 3 ชุด ชุดละ 7 คำ รวม 21 คำ ได้แก่

ชุดที่ 1 คำนามและคำสรรพนามจำนวน 6 คำ คือ

แก้ว	ดอกไม้	ภาพยนตร์
เรา	ท่าน	เขา

ชุดที่ 2 คำกริยาและคำอุทาน จำนวน 6 คำ คือ

กิน	วิ่ง	นอน
อื้อ !	โธ่ !	ว้าย !

ชุดที่ 3 คำวิเศษณ์ คำบุพบทและคำสันธาน จำนวน 9 คำ

หวาน	สวย	อ้วน
ทาง	ใน	เฉพาะ
จน	แต่	เพราะ

2. บัตรกลุ่มคำจำนวน 21 กลุ่มคำ ได้แก่

ใบนี้	ข้อใหญ่	การ์ตูน
ทั้งหลาย	ผู้ปกครอง	คนนั้น
บ้านกินเมือง	หลับตา	ทอดน่อง

จับใจ	สดใส	ตุ้ต๊ะ
ฟ้าสีคราม	สวนดอกไม้	ธารน้ำใส
กว่าจะพบกัน	ในที่สุด	ใครคนหนึ่ง
เป็นไปได้อะไร	ไม่น่าเลย	ตายแล้ว

3. แบบฝึก

3.1 แบบฝึกจับคู่กลุ่มคำ

3.2 แบบฝึกกลุ่มคำสัมพันธ์

กิจกรรมการฝึก

กิจกรรมที่ 1 ต่อคำ

1. ตัวแทนนักเรียน 7 คน ออกมาหยิบบัตรคำคนละ 3 ใบ คิดบนกระดาน โดยคิดแยกตามชนิดของคำ
2. ครูสนทนากับนักเรียนทบทวนเรื่องชนิดของคำ
3. ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของบัตรคำที่คิดไว้
4. ครูอธิบายหลักการสร้างกลุ่มคำ นักเรียนซักถามข้อสงสัย
5. ครูนำบัตรกลุ่มคำแจกให้นักเรียน และให้นักเรียนนำบัตรกลุ่มคำไปคิดต่อจากบัตรคำที่คิดไว้แล้วให้เป็นกลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์กันอย่างถูกต้อง เป็นรายบุคคลจนหมดบัตรกลุ่มคำที่ครูแจก ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจและแก้ไขกลุ่มคำที่คิดผิด
6. นักเรียนอ่านกลุ่มคำที่คิดไว้พร้อมกัน

กิจกรรมที่ 2 จับคู่กลุ่มคำ

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 10 คน
2. ครูแจกแบบฝึกจับคู่กลุ่มคำให้ กลุ่มละ 1 ชุด
3. นักเรียนช่วยกันทำแบบฝึก
4. นักเรียนตัวแทนกลุ่มอ่านคำตอบที่ถูกต้อง
5. นักเรียนที่เหลือบอกว่าคำตอบถูกหรือผิด
6. เมื่อหมดเวลาที่กำหนด กลุ่มใดทำผิดให้คัดกลุ่มคำทั้งหมดลงในสมุดของตนเอง

กิจกรรมที่ 3 กลุ่มคำสัมพันธ์

1. ครูแจกแบบฝึกกลุ่มคำสัมพันธ์ นักเรียนทำแบบฝึก
2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ตัวแทนกลุ่ม พลัดกันเขียนกลุ่มคำที่ถูกต้องในกระดาน
3. ครูและนักเรียนตรวจแก้กลุ่มคำที่ผิด
5. นักเรียนอ่านกลุ่มคำในกระดานพร้อมกัน

เวลาในการฝึก 50 นาที

แบบฝึกจับคู่กลุ่มคำ

โยงเส้นระหว่างคำให้มีความหมายสอดคล้องกันเป็นกลุ่มคำ

ชุดที่ 1 กลุ่มคำนามและกลุ่มคำสรรพนาม

แก้ว	0	0	ริมทาง
ดอกไม้	0	0	การ์ตูน
ภาพยนตร์	0	0	น้ำแข็ง
เรา	0	0	ผู้ปกครอง
ท่าน	0	0	คนนั้น
เขา	0	0	ทั้งหลาย

ชุดที่ 2 กลุ่มคำกริยาและกลุ่มคำอุทาน

กิน	0	0	หลับสนิท
วิ่ง	0	0	ตายแล้ว
นอน	0	0	ไม่น่าเลย
อู๊ย!	0	0	มูมมาม
โ๊ะ!	0	0	เหยเหยเหย
ว้าย!	0	0	เจ็บจังเลย

ชุดที่ 3 กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มคำสันธาน

หวาน	0	0	สวนดอกไม้
สวย	0	0	ฟ้าสีคราม
อ้วน	0	0	สดใส
ไฉ่	0	0	จับใจ
ใน	0	0	กว่าจะพบกัน
ริม	0	0	ทิวสนสมบูรณ์
จน	0	0	ใครคนหนึ่ง
แต่	0	0	ธารน้ำใส
กับ	0	0	ในที่สุด

แบบฝึกกลุ่มคำสัมพันธ์

นำข้อความที่กำหนดให้ เติมในช่องว่างให้เป็นกลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ใหม่ปลามัน	คนสวย	ลงกราบ	สีแดง
ทางโค้ง	ตาเถร	ถ้าหากว่า	ผู้ปกครอง
ด้านหลัง	แม้ว่า	หลักแหลม	ต้นไม้ใหญ่
คนโปรด	ไม่น่าเลย	หมีพื้มัน	

1. กระโปรง
2. ข้าว
3. คารา
4. คุณ
5. ท่าน
6. กัม
7. แขง
8. ใต้
9. ทาง
10. จลาต
11. อิม
12. ถ้า
13. ถึง
14. โถ !
15. ว้าย !

แบบฝึกหัดชุดที่ 1

สร้างกลุ่มคำจากคำที่กำหนดให้ โดยให้เป็นกลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้

1. ความรัก + (สิ่งที่หมายถึงความรักแท้) =
ความรัก.....
2. กระเป๋า + (ใช้เมื่อต้องการไปที่ใดที่หนึ่ง) =
กระเป๋า.....
3. ทอด + (อาหารชนิดหนึ่งทำจากเนื้อมีปลาทรายทอดในน้ำมัน) =
ทอด.....
4. แก้ว + (บางครั้งเรียกว่า นพรัตน์) =
แก้ว.....
5. สั่น + (เสียงดังมาก) =
สั่น.....
6. สวย + (กว่าคนอื่น ๆ ในกลุ่ม) =
สวย.....
7. ท่าน + (ผู้ที่กำลังฟังหลาย ๆ คน) =
ท่าน.....
8. เรา + (มีมากกว่าหนึ่งคนเรียกรวม ๆ กัน) =
เรา
9. ใน = (เป็นไปในทำนองเดียวกัน) =
ใน
10. โอ๊ย ! + (เป็นคำอุทานว่าเจ็บมาก) =
โอ๊ย !

เฉลยแบบฝึกจับคู่ผู้กล่าวคำ

ชุดที่ 1

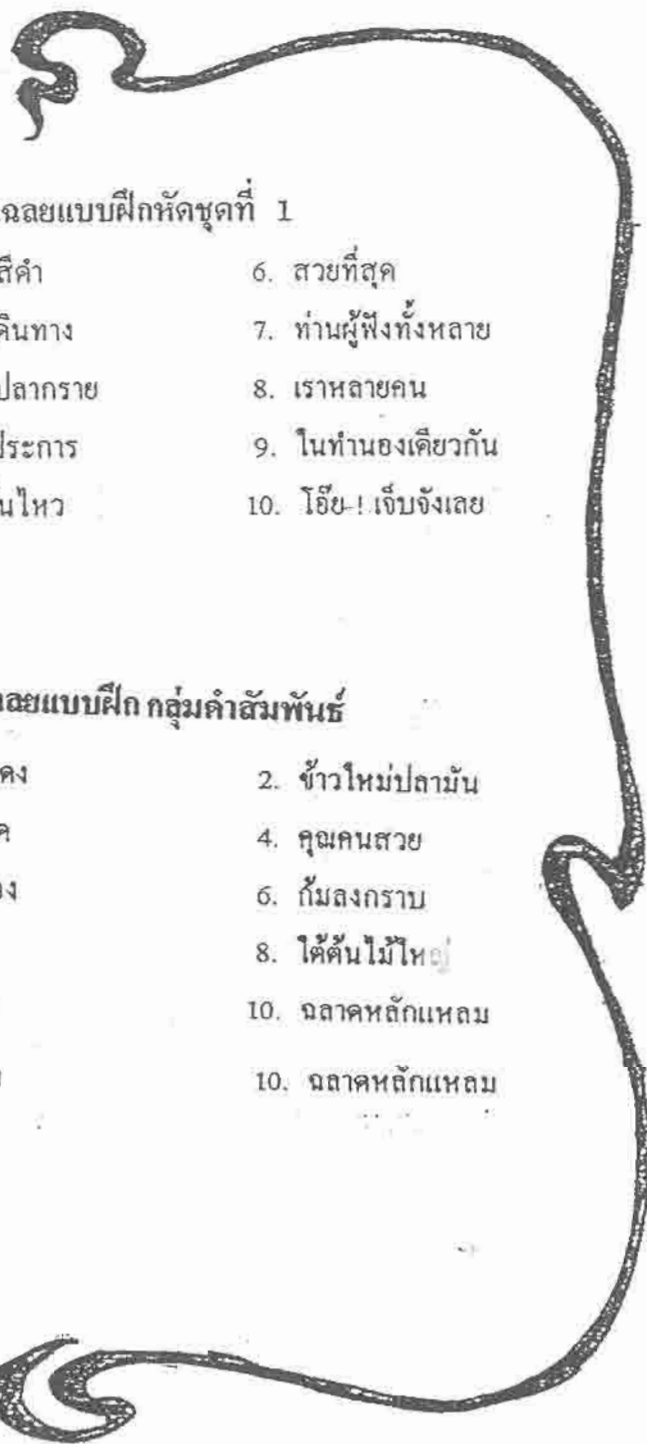
1. แก้วน้ำแข็ง
2. ดอกไม้ริมทาง
3. ภาพยนตร์การ์ตูน
4. เราทั้งหลาย
5. ท่านผู้ปกครอง
6. เขาคอนัน

ชุดที่ 2

1. กินมูมาม
2. วีนเหาะเหาะ
3. นอนหลับสนิท
4. อึ้ย ! เจ็บจังเลย
5. โห้ ! ไม่น่าเลย
6. ว้าย ! ตายแล้ว

ชุดที่ 3

1. หวานจับใจ
2. สวยสดใส
3. อ้วนท้วนสมบูรณ์
4. ใต้ฟ้าสีคราม
5. ในสวนดอกไม้
6. ริมธารน้ำใส
7. จนกว่าจะพบกัน
8. แต่ในที่สุด
9. กับใครคนหนึ่ง

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 1

1. ความรักสีดำ	6. สายที่สุด
2. กระเป๋าเดินทาง	7. ท่านผู้ฟังทั้งหลาย
3. ทอดมันปลาทราย	8. เราหลายคน
4. แก้วแก้วประการ	9. ในท่านองเดียวกัน
5. สนั่นห้วนไหว	10. โอ๊ย! เจ็บจังเลย

เฉลยแบบฝึก กลุ่มคำสัมผัส

1. กระโปรงสีแดง	2. ข้าวใหม่ปลามัน
3. คาราคนโปรด	4. คุณคนสวย
5. ท่านผู้ปกครอง	6. ก้มลงกราบ
7. แขงทางโค้ง	8. ได้ต้นไม้ใหญ่
9. ทางด้านหลัง	10. ฉลาดหลักแหลม
9. ทางด้านหลัง	10. ฉลาดหลักแหลม

แผนการสอนที่ 2 คาบเรียนที่ 1

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ.

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกชนิดของกลุ่มคำได้

1. ทาระสำคัญ

การสร้างกลุ่มคำ การจำแนกกลุ่มคำเป็นกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ และสามารถเรียกชื่อกลุ่มคำได้ถูกต้อง ตลอดจนกำหนดหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยคได้เช่นเดียวกับชนิดของคำ ได้แก่ กลุ่มคำนาม กลุ่มคำสรรพนาม กลุ่มคำกริยา กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำสันธาน และกลุ่มคำอุทานทำให้เกิดประโยชน์ในการนำกลุ่มคำไปแต่งประโยคเพื่อใช้ในงานเขียนต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนามได้ถูกต้อง

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกลักษณะของคำนาม และคำสรรพนามได้

2.2.2 ยกตัวอย่างคำนาม และคำสรรพนามได้

3. เนื้อหา

การเรียกชื่อกลุ่มคำ เรียกชื่อตามชนิดของคำที่นำหน้ากลุ่มคำนั้น ๆ คือ กลุ่มคำนาม เป็นกลุ่มคำที่มีคำนามนำหน้า กลุ่มคำสรรพนามเป็นกลุ่มคำที่มีคำสรรพนามนำหน้า ตัวอย่าง

กลุ่มคำนาม เช่น แม่ค้าส้มตำคนสวย ไก่แจ้ตัวผู้ กระดาษห่อของขวัญ

กลุ่มคำสรรพนาม เช่น ท่านผู้มีอุปการะคุณ เธอที่รัก คุณผู้ชายขอรับ

3.1 กลุ่มคำนาม 5 กลุ่มคำ ได้แก่

1. นักเรียนชั้น ม. 3	2. หนังสือพิมพ์รายวัน	3. ภาพยนตร์การ์ตูน
4. กระเป๋านางจระเข้	5. ผ้าขาวม้าสีแดง	

3.2 กลุ่มคำสรรพนาม 5 กลุ่มคำ ได้แก่

1. เธอที่รัก	2. เขาคนนั้น	3. ฉันวันนี้
4. ท่านทั้งหลาย	5. เราทุกคน	

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูคิดบัตรคำบนกระดาน

4.1.2 นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกัน

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 นักเรียนบอกว่าคำที่ติดบนกระดานเป็นคำชนิดใด มีหลักสังเกตอย่างไร

4.2.2 นักเรียนแยกคำบนกระดาน เป็น คำนาม และคำสรรพนาม เป็นรายบุคคล

4.2.3 ครูนำบัตรกลุ่มคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกันแล้วคว่ำไว้บนโต๊ะ

4.2.4 นักเรียนอาสาสมัครหยิบบัตรกลุ่มคำที่ครูวางคว่ำไว้ นำบัตรกลุ่มคำไปติดต่อจากบัตรคำซึ่งติดไว้แล้ว โดยให้คำและกลุ่มคำมีความหมายสอดคล้องกันเป็นกลุ่มคำเดียวกัน

4.2.5 ครูอธิบายหลักการสังเกตชนิดของกลุ่มคำนามและกลุ่มคำสรรพนาม

4.2.6 นักเรียนแยกชนิดของกลุ่มคำในกระดานเป็นรายบุคคล

4.3 ขั้นสรุป

4.3.1 นักเรียนสรุปหลักการสังเกตกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนามลงสมุดพร้อมตัวอย่างกลุ่มคำ

4.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 2

5. สื่อและอุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. บัตรกลุ่มคำ
3. แผนภูมิกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนาม

6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการคิดบัตรคำ
3. ตรวจแบบฝึกหัด

กลุ่มคำนาม

กลุ่มคำนาม คือ กลุ่มคำที่มีคำนามนำหน้า

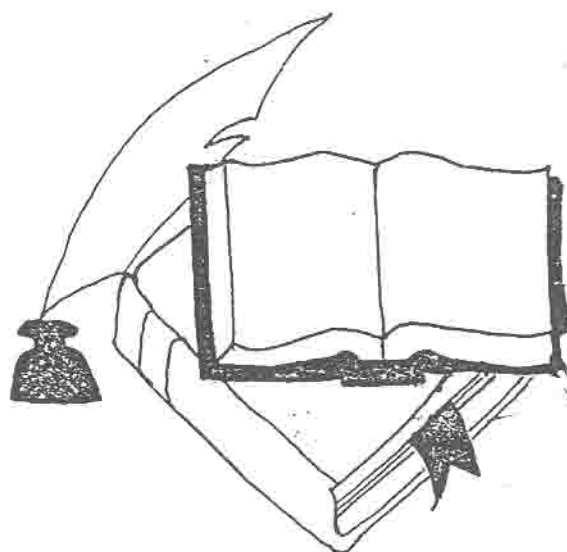
เช่น

ข้าวมันไก่จานโปรด

อาทิตย์ส่องแสงเจิดจ้า

เด็กชายคนนั้น

หนังสือเรียนที่กษัตริย์

กลุ่มคำสรรพนาม

กลุ่มคำสรรพนาม คือ กลุ่มคำที่มีคำสรรพนามนำหน้า
เช่น

คุณคนสวย

ท่านผู้ฟังที่เคารพ

ได้เท่าขอรับ

ฉันวันนี้

แบบฝึกที่ 2 คาบเรียนที่ 1

จุดประสงค์ปลายทาง

บอกกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนามได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกลักษณะของคำนาม และคำสรรพนามได้
2. ยกตัวอย่างคำนาม และคำสรรพนามได้

สื่อการเรียนรู้

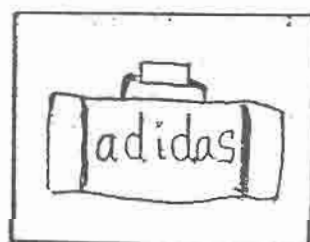
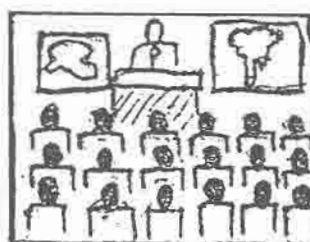
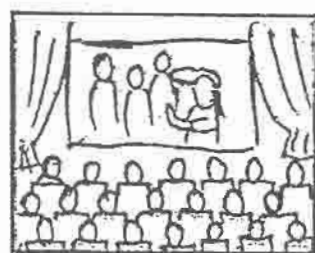
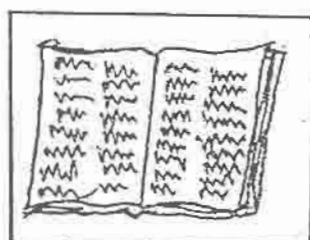
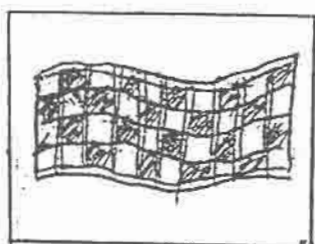
1. บัตรคำจำนวน 10 คำ ได้แก่

นักเรียน	หนังสือ	ภาพยนตร์
กระเป๋	ผ้า	เธอ
เขา	ฉัน	ท่าน
เรา		

2. บัตรกลุ่มคำจำนวน 10 กลุ่มคำ ได้แก่

ชั้น ม. 3	พิมพ์รายวัน	การ์ตูน
เดินทาง	ขาวม้าสีแดง	ที่รัก
คนนั้น	วันนี้	ทั้งหลาย
ทุกคน		

3. บัตรภาพจำนวน 10 ภาพ

4. แบบฝึก

- 4.1 แบบฝึกจับคู่ดูให้ดี
- 4.2 แบบฝึกภาพปริศนา
- 4.3 แบบฝึกสัมพันธ์กันด้วยภาพ
- 4.4 แบบฝึกปริศนาทำให้คิด

กิจกรรมการฝึก

กิจกรรมที่ 1 จับคู่ดูให้ดี

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงหลักการสังเกตคำนาม คำสรรพนามพร้อมทั้งคิดแผนภูมิกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนามให้นักเรียนอ่านในใจ
2. ครูแจกบัตรคำและบัตรกลุ่มคำให้นักเรียน โดยครูปิดข้อความไว้
3. นักเรียนจับคู่กันระหว่างผู้ถือบัตรคำ และบัตรกลุ่มคำ
4. นักเรียนนำบัตรคำ และบัตรกลุ่มคำไปติดบนกระดานเป็นคู่พร้อมทั้งเปิดดูข้อความ
5. นักเรียนที่เหลืออ่านข้อความบนกระดานพร้อมกัน และบอกว่ากลุ่มคำใดที่ยังไม่ถูกต้อง
6. นักเรียนอาสาสมัครมาแก้ไขกลุ่มคำที่ผิดให้ถูกต้อง
7. ให้นักเรียนบอกว่าการกลุ่มคำที่คิดไว้เป็นกลุ่มคำชนิดใดเป็นรายบุคคล

กิจกรรมที่ 2 ภาพปริศนา

1. ครูให้นักเรียนดูบัตรภาพ และคิดกลุ่มคำนามหรือกลุ่มคำสรรพนามให้สัมพันธ์กับภาพ และบอกว่าคำที่นำหน้ากลุ่มคำนั้นเป็นคำชนิดใด ตัวอย่างเช่น

นักเรียน “เธอผู้เดียว มีคำสรรพนามนำหน้า เรียกว่ากลุ่มคำสรรพนาม”

2. ครูสรุปหลักการเรียกชื่อกลุ่มคำ นักเรียนบันทึกลงสมุด
3. นักเรียนทำแบบฝึก “ภาพปริศนา”
4. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลย

กิจกรรมที่ 3 สัมพันธ์กันด้วยภาพ

1. ครูทบทวนเรื่องกลุ่มคำนาม
2. ครูแจกแบบฝึก “สัมพันธ์กันด้วยภาพ”
3. นักเรียนทำแบบฝึก
4. นักเรียนอ่านคำตอบพร้อมกัน
5. ครูแก้ไขข้อผิด นักเรียนที่ทำผิดคิดกลุ่มคำนามเพิ่มเติมคนละ 5 กลุ่มคำเขียนลงสมุด ให้เพื่อนหรือครูตรวจ

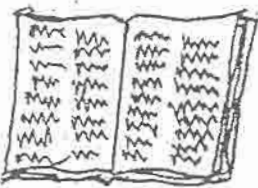
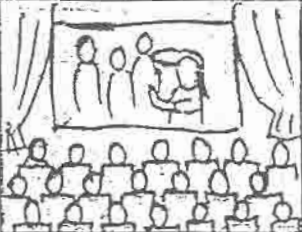
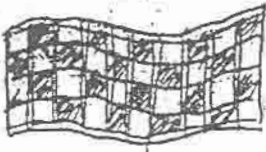
กิจกรรมที่ 4 ประเมินทำให้คิด

ดำเนินการฝึกกิจกรรมนี้ควบคู่ไปกับกิจกรรมที่ 3 ตามขั้นตอนการฝึกในกิจกรรมที่ 3

เวลาในการฝึก 50 นาที

แบบฝึก ภาพปริศนา

คิดคำจากภาพ รวมกับคำที่กำหนดให้เป็นกลุ่มคำ และบอกว่าเป็นกลุ่มคำชนิดใด

ภาพ	กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ
	สาม. 3 (เด็กที่มีหน้าที่เรียนหนังสือ)	
	พิมพ์รายวัน (เสนอข่าวสารต่าง ๆ ทุกวัน)	
	การ์ตูน (เด็ก ๆ ส่วนมากชอบ)	
	หนังจระเข้ (ใช้บรรจุสิ่งของ ผู้หญิงชอบถือ)	
	ขาวม้าสีแดง (ใช้ได้สารพัดประโยชน์โดยเฉพาะผู้ชาย)	
	ที่รัก (เป็นคำใช้เรียกผู้ที่เรารักด้วย)	
	วันนี้ (ใช้แทนตัวผู้พูดมีคำถามหมายถึงเท่ากับ I ในภาษาอังกฤษ)	

ภาพ	วลีเก่า	ชนิดของกลุ่ม
	ทั้งหมด (ใช้เรียกผู้ที่เราสนใจด้วยความเคารพ)	
	ทุกคน (ใช้เรียกแทนตัวผู้พูดที่มีหลายคน)	
	คนนั้น (ใช้เรียกผู้ที่ถูกกล่าวถึง)	

แบบฝึกหัดสัมพันธ์กันด้วยภาพ

นำหมายเลขกำกับหน้าภาพมาเขียนหน้าข้อความให้เป็นกลุ่มก่อน

1.

.....หลังใหญ่โตมโหฬาร

2.

.....ตั้งเวลาอัตโนมัติ

3.

.....อย่างกรอบ ๆ

.....หลายหลากพันธุ์

4.

.....หมึกซึมปลอกทอง

5.

.....ตัวใหญ่มาก

.....แบบฝึกหัดภาษาไทย

6.

7.

แบบฝึก ปริศนาทำให้คิด

คิดคำตอบ เขียนในตารางให้ถูกต้องตามลักษณะของกลุ่มคำสรรพนาม

1. ผู้ที่เดินทางไปมาโดยรถประจำทางหรือรถไฟเรียกว่า

ท	า		ผู้	โ		ย	ส	ร

2. คนรับใช้เรียกนายผู้หญิงของเขาว่า

ค		ผู้		หญิง	ง	บ	ร	

3. นิทานเรื่องหนึ่งที่มีเด็กผู้หญิงชอบสวมหมวกสีแดงคือเรื่อง

	นุ			ย		ม		แ	

4. เรียกผู้หญิงสาวสวยซึ่งเราไม่รู้จักดีพอในเชิงสัพยอกว่า

ค		ค		ส		ย

5. เรียกประชาชนชาวไทยโดยรวม ๆ ว่า

เ		า	ช		ว	ไ		ย
---	--	---	---	--	---	---	--	---

แบบฝึกหัดชุดที่ 2

บอกว่ากลุ่มคำต่อไปนี้เป็นกลุ่มคำชนิดใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ใน □

1. กีฬากลางแจ้ง	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
2. แว่นตากันแดด	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
3. ปากกาปลอดทอง	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
4. ประตูหน้าบ้าน	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
5. อะไรก็ได้	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
6. ท่านผู้ชมที่เคารพ	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
7. เธอทั้งหลาย	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
8. คุณคนสวย	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
9. ฉันคนนี้	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม
10. เราทุกคน	☐ กลุ่มคำนาม
	☐ กลุ่มคำสรรพนาม

เฉลยแบบฝึกภาพปริศนา

1. นักเรียนชั้น ม. 3	2. หนังสือพิมพ์รายวัน
3. ภาพยนตร์การ์ตูน	4. กระเป๋านางจระเข้
5. ผ้าขาวม้าสีแดง	6. เธอที่รัก
7. ฉันทน์	8. ท่านทั้งหลาย
9. เราทุกคน	10. เขาคณัน

เฉลยแบบฝึกสัมพันธ์กันด้วยภาพ

1. บ้าน	2. นาฬิกา
3. หมู	4. ดอกไม้
5. ปากกา	6. ปลา
7. หนังสือ	

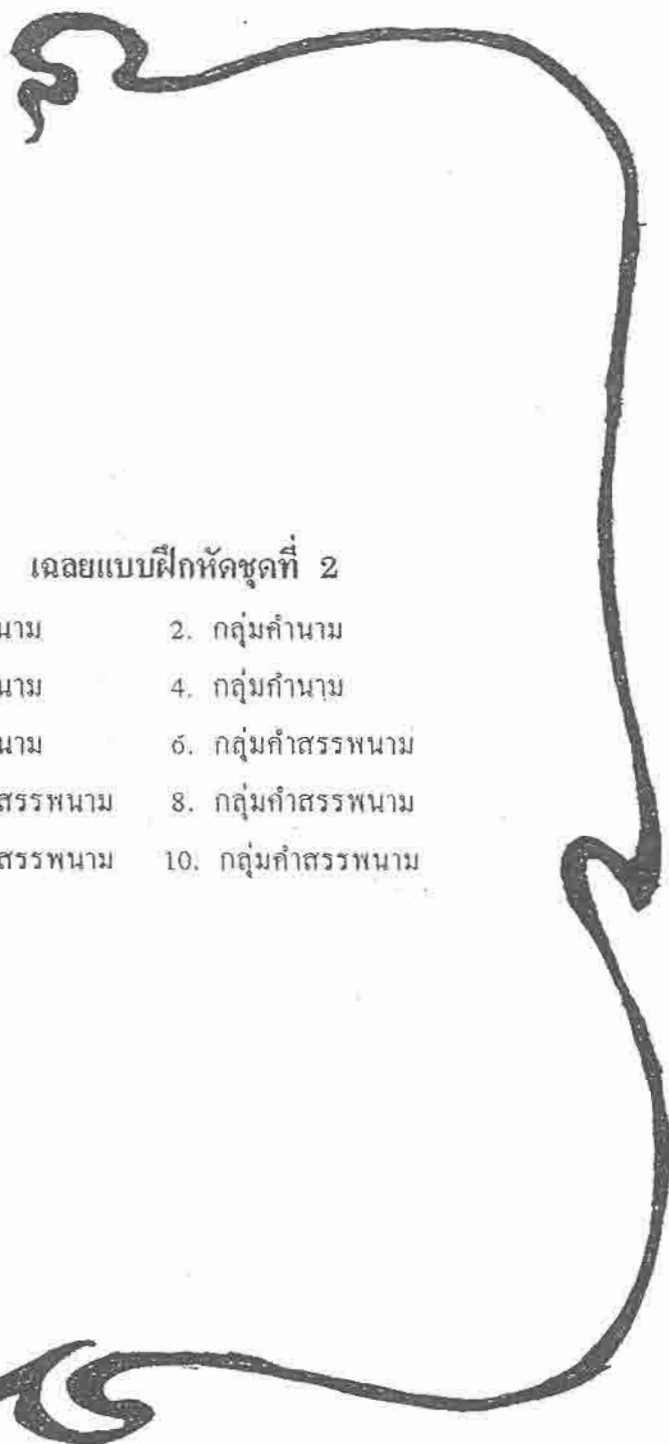
เฉลยแบบฝึกปริศนาทำให้คิด

1. ท่านผู้โดยสาร	2. คุณผู้หญิงขอรับ
3. หมูน้อยหมวกแดง	4. เราชาวไทย

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 2

1. กลุ่มคำนาม	2. กลุ่มคำนาม
3. กลุ่มคำนาม	4. กลุ่มคำนาม
5. กลุ่มคำนาม	6. กลุ่มคำสรรพนาม
7. กลุ่มคำสรรพนาม	8. กลุ่มคำสรรพนาม
9. กลุ่มคำสรรพนาม	10. กลุ่มคำสรรพนาม

แผนการสอนที่ 2 คาบเรียนที่ 2

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกชนิดของกลุ่มคำได้

1. สาระสำคัญ

การสร้างกลุ่มคำ การจำแนกกลุ่มคำเป็นกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ และสามารถเรียกชื่อกลุ่มคำได้ถูกต้อง ตลอดจนกำหนดหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยคได้เช่นเดียวกับชนิดของคำ ได้แก่ กลุ่มคำนาม กลุ่มคำสรรพนาม กลุ่มคำกริยา กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำสันธาน และกลุ่มคำอุทาน ทำให้เกิดประโยชน์ในการนำกลุ่มคำไปแต่งประโยค เพื่อใช้ในงานเขียนต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทานได้ถูกต้อง

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกความหมายของคำกริยา และคำอุทานได้

2.2.3 ยกตัวอย่างคำกริยา และคำอุทานได้

3. เนื้อหา

การเรียกชื่อกลุ่มคำกริยาและกลุ่มคำอุทาน เรียกชื่อตามชนิดของคำที่นำหน้ากลุ่มคำนั้น

กลุ่มคำกริยา คือ กลุ่มคำที่มีคำกริยานำหน้ากลุ่มคำ เช่น นั่งเหม่อลอย กินอย่างเอร็ดอร่อย เดินไปเดินมา

กลุ่มคำอุทาน คือ กลุ่มคำที่มีคำอุทานนำหน้ากลุ่มคำ เช่น ว้าย! รอดชนกัน โธ่เอ๊ย! เวิร์กจริง ๆ โอ๊ย! เจ็บจังเลย

3.1 กลุ่มคำกริยา 5 กลุ่มคำ ได้แก่

1. กินมูมมาม	2. วีนงเหาะเหาะ
3. นอนหลับสนิท	4. เดินลอยชาย
5. กระโดดโลดเต้น	

3.2 กลุ่มคำอุทาน 5 กลุ่มคำ ได้แก่

1. ว้าย ! ดายแล้ว	2. โอเอ๋ย ! กรรมแท้ ๆ
3. เอ๊ะ ! อะไรกันนักหนา	4. ว้า ! เป็นไปได้ไง
5. โอ๊ย ! เจ็บจังเลย	

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูทบทวนการเรียกชื่อกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนาม

4.1.2 ตัวแทนนักเรียนอธิบายการเรียกชื่อกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทาน

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูติดบัตรกลุ่มคำในกระดาน นักเรียนอ่านบัตรกลุ่มคำพร้อมกัน

4.2.2 ครูให้นักเรียนแยกคำจากบัตรกลุ่มคำที่ติดไว้

บัตรกลุ่มคำ

นักเรียนแยกคำ

กินบ้านกินเมือง

กิน + บ้าน + กิน + เมือง

เดินสบายอารมณ์

เดิน + สบาย + อารมณ์

โค้งคำนับ

โค้ง + คำนับ

นอนหลับสนิท

นอน + หลับ + สนิท

โธ ! ไม่น่าเลย

โธ + ไม่น่า + เลย

ว้าย ! ตาเถร

ว้าย + ตา + เถร

อู๊ย ! ไม่น่าเชื่อเลย

อู๊ย + ไม่น่า + เชื่อ + เลย

4.2.3 นักเรียนแยกกลุ่มคำในกระดานเป็นกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทาน

4.2.4 นักเรียนบอกกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทานที่นักเรียนรู้จักเพิ่มเติมคนละ 1 คำ โดยไม่ให้ซ้ำกัน

4.3 ขั้นสรุป

นักเรียนสรุปหลักการสังเกตกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทานลงสมุด

5. สื่อและอุปกรณ์

5.1 บัตรกลุ่มคำ

5.2 แบบฝึกหัด

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การสังเกต

- จากการตอบคำถาม
- การแยกคำ
- การยกตัวอย่าง

6.2 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แบบฝึกที่ 2 คาบที่ 2

จุดประสงค์ปลายทาง

บอกกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทานได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกลักษณะของคำกริยา และคำอุทานได้
2. ยกตัวอย่างคำกริยา และคำอุทานได้

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรกลุ่มคำจำนวน 10 กลุ่มคำ ได้แก่

เดินทอดน่อง	นอนเอกเขนก	ง่วงเหงาหาวนอน
ทำท่าทางประกอบ	กระโดดโลดเต้น	ว้าย ! ตายแล้ว
โธ่เอ๊ย ! กรรมแท้ ๆ	เอ๊ะ ! อะไรกันนักหนา	ว้า ! ผิดอีกแล้ว
โอ๊ย ! เจ็บจังเลย		

2. แผนภูมิกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทาน

กลุ่มคำกริยา

กลุ่มคำกริยา คือ กลุ่มคำที่มีคำกริยานำหน้า

เช่น

ดูเสียงดังตัน

ร้องไวยวาย

ถามด้วยความสงสัย

ยิ้มอย่างมีความสุข

กลุ่มคำอุทาน

กลุ่มคำอุทาน คือกลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำอุทาน

เช่น

โอ้โฮ ! สวยจังเลย

โอ๊ย ! เจ็บนะ

เอ๊ะ ! อะไรกันนะ

อือ ! น่าจะเป็นไปได้

ข้อดกกลงการทำแบบฝึกภาพพาเพลิน

แทน ก

แทน ง

แทน จ

แทน ด

แทน ต

แทน ฐ

แทน น

แทน บ

แทน ป

แทน ม

แทน ย

แทน ร

แทน ล

แทน ว

แทน ห

แทน อ

แทน ส

4. แบบฝึก

- 4.1 แบบฝึกภาพพาเพลิน
- 4.2 แบบฝึกสำนวนชวนคิด
- 4.3 แบบฝึกอุทานหาญ

กิจกรรมการฝึก

กิจกรรมที่ 1 ปริศนาคำ

1. ครูทบทวนการเรียกชื่อกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนาม
2. ครูคิดแผนภูมิกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทาน นักเรียนอ่านในใจ ชักถามข้อสงสัย
3. ตัวแทนนักเรียนออกมาจับบัตรคำที่ครูวางคว่ำไว้แล้วยกให้เพื่อนอ่าน และบอกว่า
เป็นกลุ่มคำชนิดใด
4. ครูติดบัตรกลุ่มคำบนกระดาน นักเรียนแยกคำจากกลุ่มคำว่าประกอบด้วยคำใด
บ้าง
5. นักเรียนแยกเป็นกลุ่มคำกริยา หรือกลุ่มคำอุทาน เขียนลงสมุด เปลี่ยนกันตรวจ

กิจกรรมที่ 2 ภาพพาเพลิน

1. ครูแจกแบบฝึก “ภาพพาเพลิน” ให้นักเรียนทุกคน
2. ครูคิดแผนภาพข้อตกลงการทำแบบฝึกภาพพาเพลิน
3. นักเรียนทำแบบฝึก
4. นักเรียนตัวแทนเขียนกลุ่มคำที่คิดได้บนกระดาน
5. นักเรียนที่เหลือบอกว่า เป็นกลุ่มคำชนิดใด

กิจกรรมที่ 3 สำนวนชวนคิด

1. นักเรียนช่วยกันบอกสำนวนที่น่าหน้าด้วยคำกริยา
2. ครูแจกแบบฝึก “สำนวนชวนคิด”
3. ครูเฉลย นักเรียนบอกความหมายของสำนวน

กิจกรรมที่ 4 อุทานหาคู่

1. ครูให้นักเรียนบอกคำอุทานคนละ 1 คำ เพื่อดูว่านักเรียนรู้จักคำอุทานหรือไม่
2. ครูแจกแบบฝึก “อุทานหาคู่” ให้นักเรียนทำ
3. นักเรียนอ่านคำตอบพร้อมกัน
4. ครูแก้ไขข้อที่ใช้คำอุทานไม่ถูกต้อง

เวลาในการฝึก 50 นาที

แบบฝึกภาพพาเพลิน

ประสมภาพเป็นกลุ่มคำ นำไปเขียนในช่องกลุ่มคำและบอกว่าเป็นกลุ่มคำชนิดใด

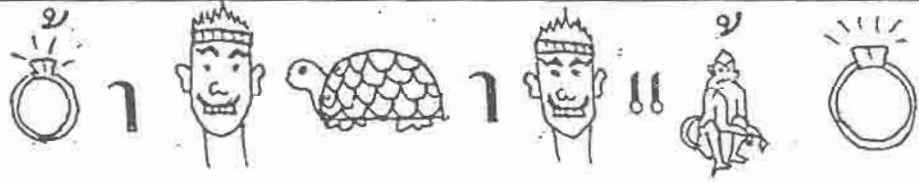
ภาพ	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

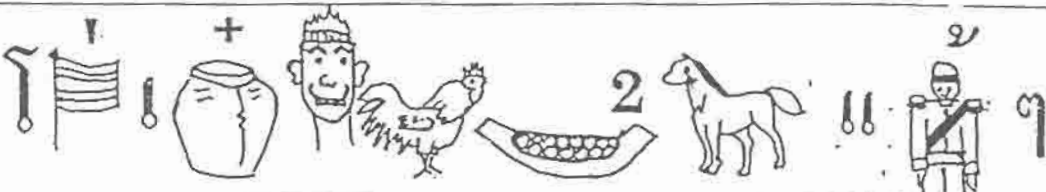
ภาพ	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

ภาพ	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

ภาพ	
	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

ภาพ	
	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

ภาพ	
	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

ภาพ	
	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

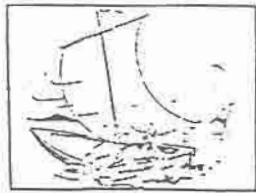
ภาพ	
	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

ภาพ	
	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

ภาพ	
↓	
กลุ่มคำ	ชนิดของกลุ่มคำ

แบบฝึกสำนวนชวนคิด

เขียนกลุ่มคำที่เป็นสำนวนให้มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนด

หมายถึง พุดหรือทำวาง ๆ ให้การสนทนาหรือการ
งานเขวออกนอกเรื่องไป

หมายถึง หาเพียงแค่ออกินไปมี้อหนึ่ง ๆ

หมายถึง ทำความดีแต่ไม่ได้รับการยกย่องเพราะไม่
มีใครเห็นคุณค่า

หมายถึง ทำอะไรที่มุ่งหวังประโยชน์สองฝ่าย อยาก
ได้หลายอย่างแต่ในที่สุดไม่ได้สักอย่างเดียว

แบบฝึกหัดหาคำ

นำคำอุทานที่ซ่อนอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของภาพมาใส่หน้าข้อความที่บอกอาการตรงกัน

-1. ไม่น่าเลย
-2. หนังสือพะเอง
-3. ทำไมใหญ่โตขนาดนี้
-4. พุดแกนี้ก็โกรธด้วย
-5. ตัวอะไร
-6. โต่งไปที
-7. ไม่ใช่อย่างนั้นหรอกหรือ
-8. น่าสงสารจริง ๆ
-9. คุณพระช่วย
-10. น่าจะเป็นไปได้

แบบฝึกหัดชุดที่ 3

นำคำที่กำหนดให้เติมหน้าข้อความให้ถูกต้อง และบอกว่าเป็นกลุ่มคำชนิดใด

คำที่กำหนดให้				
โค้ง	ไอ้โฮ	พุทโธ	ทำงาน	ร้อง
อึ้ง	จับได้	ว้า	ว้าย	รบ

	ข้อความ	ชนิดของกลุ่มคำ
1.	ใจหายหมดเลย	
2.	สวยจังเลย	
3.	คานั่งคาเขา	
4.	ค่านับ	
5.	ผิดอีกแล้ว	
6.	ทัพจับศึก	
7.	เธอ นะเอง	
8.	คุณพระช่วย	
9.	หามรุ่งหามค่ำ	
10.	เพลงสากล	

เฉลยแบบฝึกภาพพาเพลิน

1. กินนมมาม	6. ร้ายคายแล้ว
2. วิ่งเร็วมาก	7. โช้เอ๋ยกรรมแท้ ๆ
3. นอนหลับสนิท	8. เอ๊ะอะไรกันนักหนา
4. เคนลอยชาย	9. ว่าเป็นไปได้ไง
5. กระโดดโลดเต้น	10. โอ๊ยเจ็บจังเลย

เฉลยแบบฝึกสำนวนชวนคิด

1. ชักใบให้เรือเสีย	2. คำข่าวสารกรอกหม้อ
3. ปิดทองหลังพระ	4. จับปลาสองมือ

เฉลยแบบฝึกอุทานหาญ

1. โอ	2. อ้อ
3. โอ้โฮ	4. แหม
5. อู๊ย	6. เอ๊ย
7. อ้าว	8. อนิจจา
9. ร้าย	10. อือ

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 3

1. อื้อย ! ใจหายหมดเลย	6. รบทัพจับศึก
2. โอ้โฮ! สวยจังเลย	7. พุทโธ ! เธอตนเอง
3. จับได้ถาพนังกาเขา	8. รัย ! คุณพระช่วย
4. โถ้งคำนับ	9. ทำงานหามรุ่งหามค่ำ
5. รัย ! ผิดอีกแล้ว	10. ร้องเพลงสากล

แผนการสอนที่ 2 คาบเรียนที่ 3

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม.3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกชนิดของกลุ่มคำได้

1. สาระสำคัญ

การสร้างกลุ่มคำ การจำแนกกลุ่มคำเป็นกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ และสามารถเรียกชื่อกลุ่มคำได้ถูกต้อง ตลอดจนกำหนดหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยคได้เช่นเดียวกับชนิดของคำ ได้แก่ กลุ่มคำนาม กลุ่มคำสรรพนาม กลุ่มคำกริยา กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำสันธาน และกลุ่มคำอุทาน ทำให้เกิดประโยชน์ในการนำกลุ่มคำไปแต่งประโยค เพื่อใช้ในงานเขียนต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกลักษณะกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มคำสันธานได้ถูกต้อง

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกลักษณะคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธานได้

2.2.2 ยกตัวอย่างคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธานได้

3. เนื้อหา

การเรียกชื่อกลุ่มคำ เรียกชื่อตามชนิดของกลุ่มคำที่นำหน้ากลุ่มคำนั้น ๆ เช่น กลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำวิเศษณ์เรียกว่า กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำบุพบท เรียกว่ากลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำสันธาน เรียกว่ากลุ่มคำสันธาน

ตัวอย่าง

กลุ่มคำวิเศษณ์ เช่น ยอดเยี่ยมจริง ๆ หลายหลาจนมากกรส งามหยดย้อย

กลุ่มคำบุพบท เช่น ได้ใต้ใต้สีแดง บนหลังตู้สีเทา ในความเป็นจริง

กลุ่มคำสันธาน เช่น เพราะฉะนั้น ตั้งแต่เช้าจรดเย็น ถึงแม้ว่าอย่างไรก็ตาม

3.1 กลุ่มคำวิเศษณ์จำนวน 3 กลุ่มคำ ได้แก่

1. หวานอมขมกลืน
2. สวยรวยเสน่ห์
3. อ้วนท้วนสมบูรณ์

3.2 กลุ่มคำบุพบทจำนวน 3 กลุ่มคำ ได้แก่

1. ใต้ฟ้าสีคราม
2. ในสวนดอกไม้
3. ทางด้านหลัง

3.3 กลุ่มคำสันธานจำนวน 3 กลุ่มคำ ได้แก่

1. จนกว่าจะพบกัน
2. เพราะฉะนั้น
3. ถ้าหากว่า

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

ทบทวนเรื่องชนิดของคำ และชนิดของกลุ่มคำที่เรียนผ่านมาแล้ว

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูและนักเรียนสนทนาถึงลักษณะของคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน

4.2.2 ครูคิดแถบประโยคในกระดาน นักเรียนหาคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน จากแถบประโยค เขียนในสมุด

4.2.3 ครูนำบัตรคำมาคว่ำไว้บนโต๊ะ นักเรียนตัวแทนมาจับบัตรคำและให้เพื่อน ๆ ช่วยกันทายว่าเป็นคำวิเศษณ์ คำบุพบท หรือคำสันธาน

4.2.4 ครูนำบัตรคำมาคิดในกระดาน โดยแยกเป็นคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน

4.2.5 ครูแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มคำสันธานจากคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งขึ้นต้นด้วยคำจากบัตรคำที่ครูคิดไว้ในกระดาน นักเรียนบันทึกลงในสมุด

4.2.6 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเขียนกลุ่มคำที่คิดได้บนกระดาน ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบและแก้ไขกลุ่มคำที่นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง

4.2.7 นักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 4

5. สื่อและอุปกรณ์

- 5.1 บัตรคำ
- 5.2 แถบประโยคจำนวน 6 ประโยค
- 5.3 แบบฝึกหัด

6. การวัดและประเมินผล

- 6.1 สังเกตจากการตอบคำถาม
- 6.2 การยกตัวอย่างกลุ่มคำ
- 6.3 การทำงานของกลุ่ม
- 6.4 ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกที่ 2 คาบที่ 3

จุดประสงค์ปลายทาง

บอกกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มคำสันธานได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกลักษณะของคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธานได้
2. ยกตัวอย่างคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธานได้

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำจำนวน 9 คำ ได้แก่

หวาน	สวย	อ้วน
ใต้	ใน	ทาง
จน	เพราะ	ถ้า

2. บัตรกลุ่มคำจำนวน 9 กลุ่มคำ ได้แก่

หวานอมขมกลืน	สวยรวยเสน่ห์	อ้วนท้วนสมบูรณ์
ใต้ฟ้าสีคราม	ในสวนดอกไม้	ทางด้านหลัง
จนกว่าจะพบกัน	เพราะฉะนั้น	ถ้าหากว่า

3. แผนภูมิสำหรับเขียน คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน

คำวิเศษณ์	คำบุพบท	คำสันธาน
1.	1.	1.
2.	2.	2.
3.	3.	3.
4.	4.	4.
5.	5.	5.

4. แถบประโยคจำนวน 6 ประโยค ดังนี้

1. โอปอทำงานเก่งเช่นเดียวกับพ่อของเขา
2. มีนาและมานีพูดคุยกันอย่างสนุกสนานในขณะที่รับประทานอาหาร
3. คุณหาสน์หลังนั้นใหญ่โตมโหฬารจริงๆ
4. พวกเด็ก ๆ เหล่านั้นมีหน้าตาเกลี้ยงเกลาสดใสจริงๆ
5. เขามองหน้าฉันราวกับว่าไม่เคยเจอกันมาก่อน
6. ฉันจะเรียนหนังสือจนสำเร็จถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรค

5. แบบฝึก

5.1 แบบฝึกคนเก่งวันนี้

5.2 แบบฝึกไขปัญหา

5.3 แบบฝึกจัดกลุ่มคำ

กิจกรรมการฝึก

กิจกรรมที่ 1 คนเก่งวันนี้

1. ครูทบทวนชนิดของกลุ่มคำที่เรียนผ่านมาแล้ว
2. นักเรียนช่วยกันสรุปลักษณะของคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธานเขียนลงสมุด
3. แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน
4. ครูนำบัตรคำมาคว่ำไว้บนโต๊ะ นักเรียนตัวแทนกลุ่มละ 1 คนออกมาจับบัตรคำ เขียนคำนั้นในแผนภูมิให้ถูกต้องตามชนิดของคำ ถูกต้องได้ 1 คะแนน ถ้าผิดไม่ได้คะแนน
5. กลุ่มที่ 2 ส่งตัวแทนทำตามข้อ 4 จนครบทุกบัตรคำ สรุปคะแนน กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะได้รับตำแหน่ง “กลุ่มเก่งวันนี้”
6. ครูนำบัตรกลุ่มคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน
7. นักเรียนรวมคำจากบัตรคำและบัตรกลุ่มคำเป็นกลุ่มคำใหม่ เขียนลงสมุดโดยเขียนแยกตามชนิดของกลุ่มคำ ส่งครูตรวจ

กิจกรรมที่ 2 ไขปัญหา

1. ครูอ่านข้อความจากแบบฝึก
2. นักเรียนจดกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มสันธาน ที่ปรากฏในข้อความที่ครูอ่าน

3. นักเรียนอ่านกลุ่มคำที่จดไว้ตามที่ครูกำหนดพร้อมกัน

ครู : กลุ่มคำวิเศษณ์

นักเรียน : ใหญ่โตมโหฬารจริง ๆ เกือบเกลียดไส

ครู : กลุ่มคำบุพบท

นักเรียน : เช่นเดียวกับ ในขณะที่

ครู : กลุ่มคำสันธาน

นักเรียน : รวากับว่า ถึงแม้ว่า

4. ครูแจกแบบฝึก “ไขปัญหา”

5. นักเรียนทำแบบฝึกและอ่านกลุ่มคำพร้อมกัน

กิจกรรมที่ 3 จัดกลุ่มคำ

1. ครูติดบัตรกลุ่มคำรูปทูลฯ นักเรียนบอกคํานำหน้ากลุ่มคำว่าเป็นกลุ่มคำชนิดใด
2. ครูแจกแบบฝึก นักเรียนทำแบบฝึก
3. นักเรียนตัวแทน 3 คนเขียนคำตอบในกระดาน
คนที่ 1 เขียนกลุ่มคำวิเศษณ์
คนที่ 2 เขียนกลุ่มคำบุพบท
คนที่ 1 เขียนกลุ่มคำสันธาน
4. นักเรียนแก้คำตอบที่ผิด

เวลาในการฝึก 50 นาที

แบบฝึกหัดปัญหา

ขีดเส้นใต้กลุ่มคำที่ปรากฏในข้อความต่อไปนี้

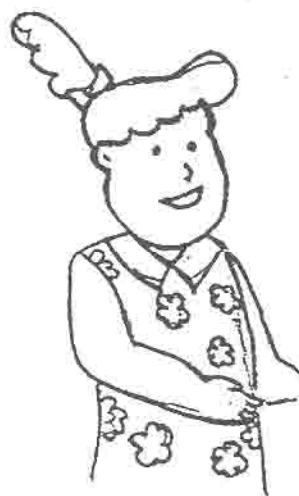
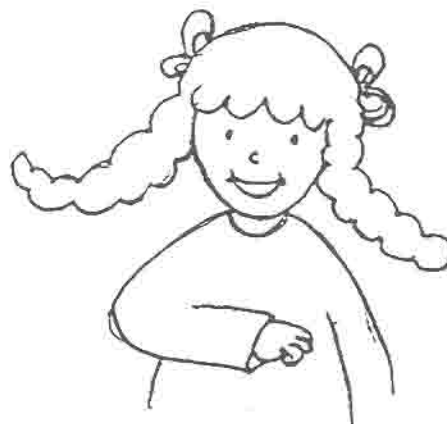
1. กลุ่มคำพบ

2. กลุ่มคำวิเศษณ์

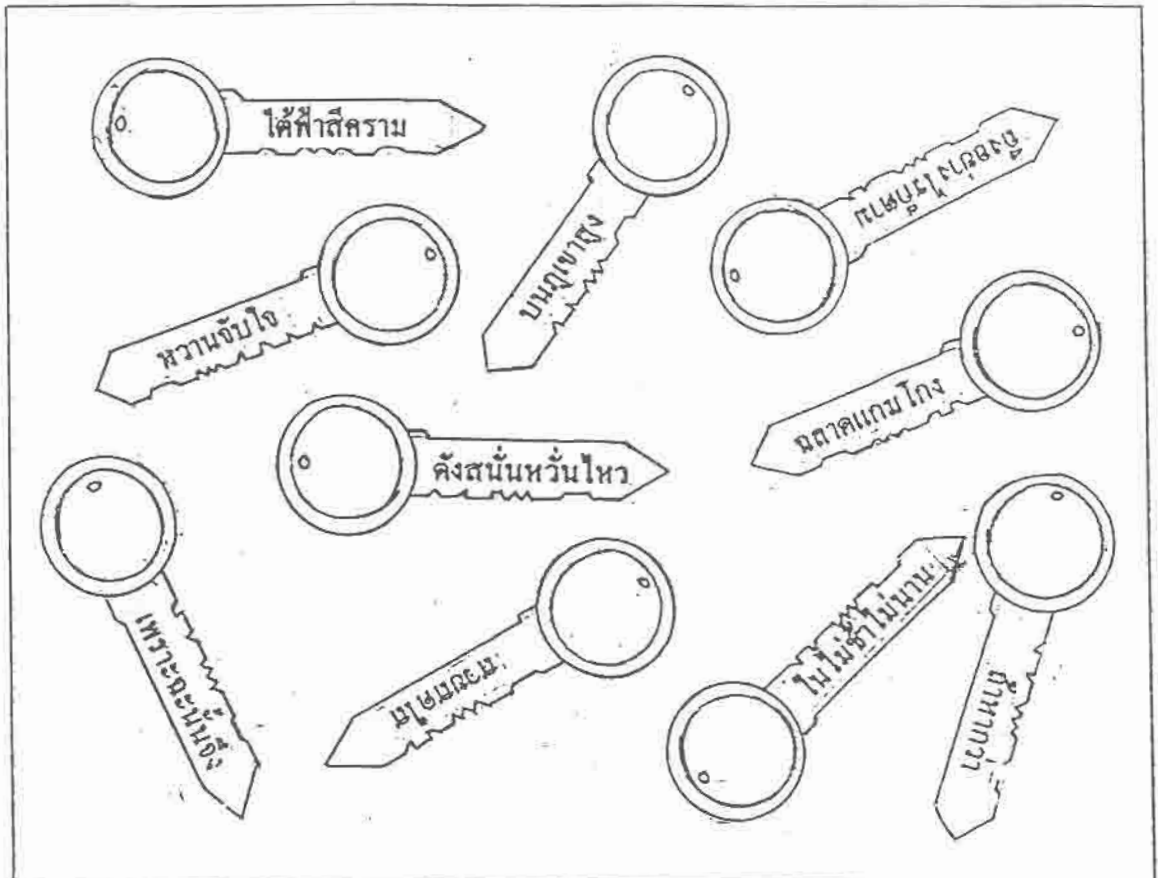

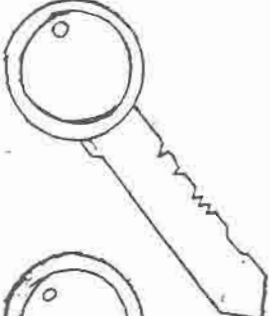
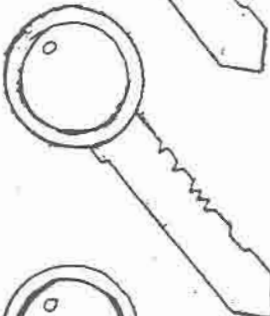
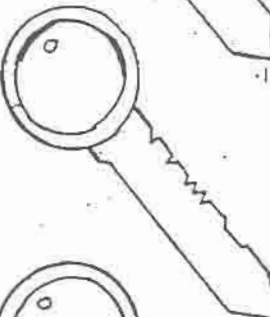
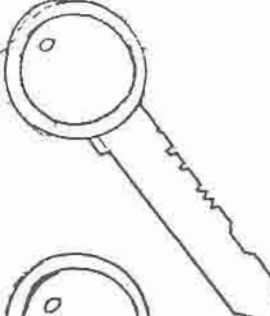
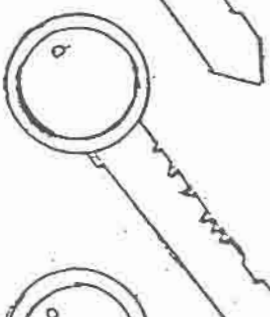
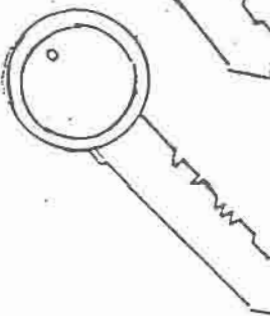
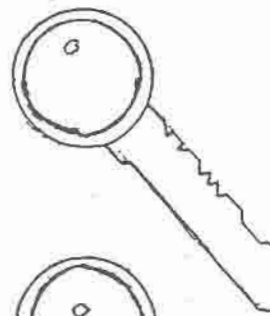
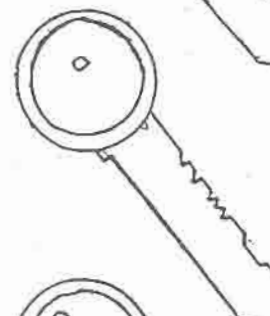
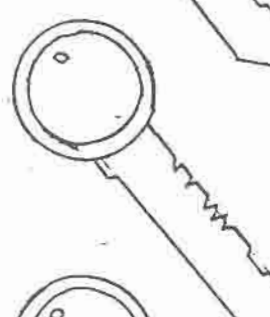
3. กลุ่มกำนันชวน

แบบฝึกจัดกลุ่มคำ

ให้นักเรียนแยกกฎแฉะเหล่านี้ เป็นกฎแฉะที่มีกลุ่มคำชนิดเดียวกัน

กลุ่มคำวิเศษณ์	กลุ่มคำบุพบท	กลุ่มคำสันธาน
   	 	

แบบฝึกหัดชุดที่ 4

บอกว่ากลุ่มคำใดเป็นกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำสันธาน หรือกลุ่มคำบุพบท โดยการนำ
มาเขียนแยกเป็นกลุ่มคำชนิดเดียวกัน

คำวิเศษณ์

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

กลุ่มคำที่กำหนดให้

1. ถ้าหากว่า
2. และในที่สุด
3. ริมธารน้ำใส
4. ได้ฟ้าเดียวกัน
5. ไพเราะเพราะพริ้ง
6. สนั่นหวั่นไหว
7. ขาวสดใส
8. สวยรวบเสน่ห์
9. ในสวนดอกไม้
10. กับใครคนหนึ่ง

คำบุพบท

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

คำสันธาน

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

เฉลยแบบฝึกหัดปัญหา

1. เช่นเดียวกับ	2. ในขณะที่
3. โห่ร้องโคมโห่พารจริง ๆ	4. เกลี้ยงเกลาสดใส
5. รวากับว่า	6. ถึงแม้ว่า

เฉลยแบบฝึกหัดกลุ่มคำ

กลุ่มคำวิเศษณ์

1. ฉลาดแกมโกง
2. คั่งสนั่นหวั่นไหว
3. สวยสดใส
4. หวานจับใจ

กลุ่มคำบุพบท

1. ในไม่ช้าไม่นาน
2. บนภูเขาสูง
3. ได้ฟ้าสีคราม

กลุ่มคำสันธาน

1. ถ้าหากว่า
2. ถึงแม้ว่า
3. เพราะฉะนั้นจึง

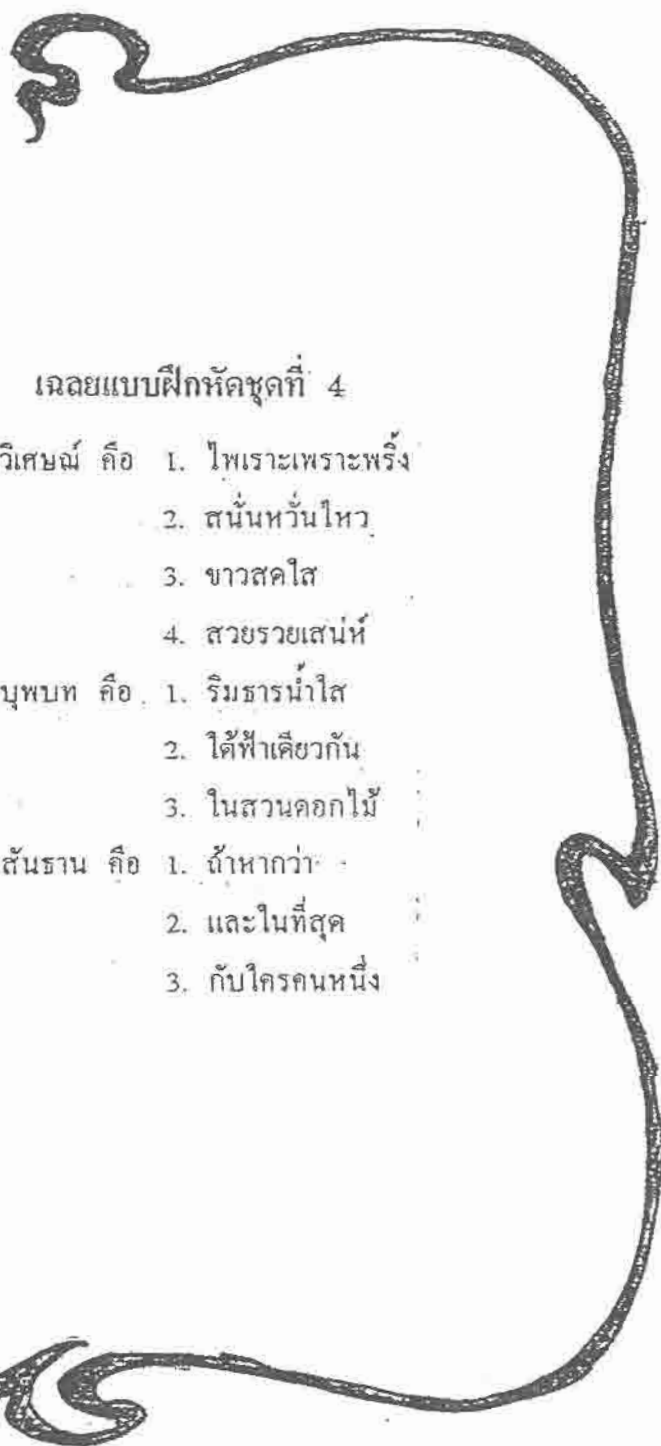

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 4

- คำวิเศษณ์ คือ
1. ไพเราะเพราะพริ้ง
 2. สนั่นหวั่นไหว
 3. ขาวสดใส
 4. สวยร้ายเสน่ห์

- คำบุพบท คือ
1. ริมธารน้ำใส
 2. ใต้ฟ้าเดียวกัน
 3. ในสวนดอกไม้

- คำสันธาน คือ
1. ฉ่ำหากว่า
 2. และในที่สุด
 3. กับใครคนหนึ่ง

แผนการสอนที่ 3

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม.3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ 2542

จุดประสงค์การเรียนรู้

แต่งประโยคจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ได้

1. สาระสำคัญ

ความรู้เรื่องประโยคเป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา การมีความรู้เกี่ยวกับประโยคชนิดต่าง ๆ และสามารถจำแนกส่วนประกอบของประโยคในภาคประธาน และภาคแสดงว่าประกอบขึ้นด้วยกลุ่มคำใดบ้าง จะทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบการอ่าน การเขียนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

แต่งประโยคจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

2.2.2 บอกส่วนประกอบของประโยคได้

2.2.3 บอกชนิดของประโยคได้

3. เนื้อหา

ประโยคคือ กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วยกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ทั้งในภาคประธานและภาคแสดง บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เช่น

นักเรียนชั้น ม. 3/1 ได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนดีเด่น

ภาคประธาน ประกอบด้วย ประธาน + บทขยายประธาน

ภาคแสดง ประกอบด้วย กริยา + ขยายกริยา + กรรม + ขยายกรรม

กลุ่มคำที่กำหนดให้

1. กางเกงขาสั้น	2. รองเท้าผ้าใบสีแดง
3. ชนต้นไม้ข้างทาง	4. เปิดเทปบันทึกเสียง
5. พวกเรานักกีฬา	6. เราสองคน
7. บนต้นไม้	8. ใต้ต้นไม้
9. เขียนจดหมายส่วนตัว	10. อ้วนท้วนสมบูรณ์

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

- 4.1.1 ครูทบทวนเรื่องประโยคและส่วนประกอบของประโยค
- 4.1.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคชนิดต่าง ๆ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูอธิบายเรื่องส่วนประกอบของประโยค และคิดแถบประโยคให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

- 4.2.2 ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยค
- 4.2.3 ครูให้นักเรียนดูภาพและสร้างกลุ่มคำจากภาพ
- 4.2.4 ครูคิดบัตรกลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพและให้นักเรียนบอกว่าเป็น

กลุ่มคำชนิดใดเป็นรายบุคคล

4.2.5 นักเรียนแต่งประโยคโดยให้มีกลุ่มคำที่กำหนดให้

4.3 ขั้นสรุป

- 4.3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันแยกกลุ่มคำจากประโยค
- 4.3.2 สรุปลักษณะการใช้กลุ่มคำในการแต่งประโยค นักเรียนบันทึกลงสมุด
- 4.3.3 นักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 5

5. สื่อและอุปกรณ์

5.1 บัตรกลุ่มคำจำนวน 10 กลุ่มคำดังนี้

กางเกงขาสั้น

รองเท้าผ้าใบ

ชนต้นไม้	เปิดเทปบันทึกเสียง
เรานักกีฬา	เราสองคน
อ้วนท้วนสมบูรณ์	เขียนจดหมายส่วนตัว
บนต้นไม้	ได้ต้นไม้ใหญ่

5.2 บัตรภาพจำนวน 10 ภาพ

5.3 แผนภูมิประโยค

6. การวัดและประเมินผล

6.1 สังเกต

- การตอบคำถาม
- การสร้างกลุ่มคำ

6.2 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แบบฝึกที่ 5

จุดประสงค์ปลายทาง

แต่งประโยคจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ได้

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้
2. บอกลักษณะของประโยคชนิดต่าง ๆ ได้
3. บอกส่วนประกอบของประโยคได้

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรกลุ่มคำจำนวน 10 กลุ่มคำ ดังนี้

กางเกงขาสั้น	รองเท้าผ้าใบ
ต้นไม้ข้างทาง	เทพบันทึกลีเกิ้ล
เรานักกีฬา	เราสองคน
อ้วนท้วนสมบูรณ์	จดหมายส่วนตัว
บนตอไม้	ใต้ต้นไม้ใหญ่

2. แผนภูมิเรื่องประโยค ดังนี้

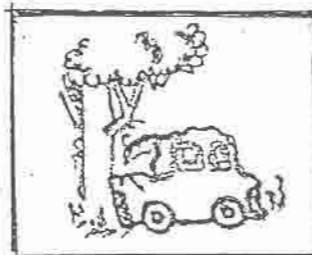
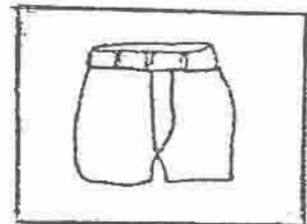
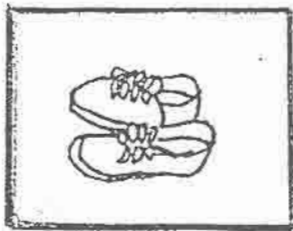

ประโยคคือ กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์
ประกอบด้วย ภาคประธานและภาคแสดง
บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

แผนภูมิแสดงส่วนประกอบของประโยค

ภาคประธาน		ภาคแสดง		
ประธาน	ส่วนขยาย	กริยา	กรรม	ส่วนขยาย
กิจ	ประจำชั้น	ดี	นักเรียน	สามที่

3. บัตรภาพจำนวน 10 ภาพ ดังนี้

4. แบบฝึก

4.1 แบบฝึกสร้างสรรค์ด้วยภาพ

4.2 แบบฝึกแต่งให้เต็ม

กิจกรรมการฝึก

กิจกรรมที่ 1 สร้างสรรค์ด้วยภาพ

1. ครูคิดแผนภูมิส่วนประกอบของประโยคในกระดาน นักเรียนอ่านพร้อมกัน
2. ครูอธิบายถึงส่วนต่าง ๆ ของประโยคที่มีกลุ่มคำเป็นส่วนประกอบทั้งในภาคประธาน และภาคแสดง
3. แบ่งนักเรียนเป็น 6 กลุ่ม ๆ ละ 5 คน ครูแจกแผนภูมิส่วนประกอบของประโยคให้นักเรียนทำความเข้าใจ โดยช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม
4. ครูนำบัตรภาพให้นักเรียนดู สร้างกลุ่มคำจากภาพ และแต่งประโยคโดยให้มีกลุ่มคำที่สร้างประกอบอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค
7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม อภิปรายส่วนประกอบของประโยคที่แต่ง โดยใช้แผนภูมิประกอบ

กิจกรรมที่ 2 แต่งให้เต็ม

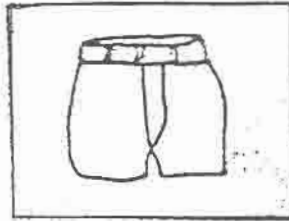
1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน
2. ครูคิดแถบประโยคซึ่งเว้นข้อความบางตอนไว้บนกระดาน นำกล่องบัตรภาพมาวางไว้บนโต๊ะ ให้ตัวแทนกลุ่ม ๆ ละ 1 คนผลัดกันมาเปิดบัตรภาพในกล่อง เพื่อนำมาสร้างกลุ่มคำให้มีความหมายสอดคล้องกับประโยคที่ครูคิดไว้ เมื่อเปิดแล้วภาพไม่สัมพันธ์กับข้อความกลุ่มนั้นก็จะไม่ได้คะแนน อีกกลุ่มส่งตัวแทนมาเปิดบัตรภาพ ถ้าสามารถสร้างกลุ่มคำได้ถูกต้อง และสอดคล้องกับประโยคก็จะได้คะแนน 1 คะแนน
3. ครูนำประโยคต่อไปติดบนกระดาน และดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 2 จนกระทั่งหมดบัตรภาพ สรุปคะแนน กลุ่มแพ้คัดลอกข้อความจากกระดาน และให้แยกส่วนประกอบของประโยคเป็น ประธาน กริยา กรรม หรือส่วนขยาย ให้กลุ่มชนะตรวจสอบความถูกต้อง

เวลาในการฝึก 50 นาที

แบบฝึก แต่งให้เต็ม

เขียนกลุ่มคำจากภาพให้มีความหมายสอดคล้องกับประโยค

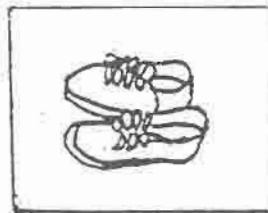
1. คุณพ่อชอบสวม

ขณะทำงานที่บ้าน

(.....ขาสั้น)

2. มานพเป็นนักกีฬาเขาจึงชอบซื้อ

(.....ผ้าใบสีแดง)

3. วิชัยกำลังนั่งพักผ่อนอยู่ที่

(.....ใหญ่)

4.

เป็นตัวแทนของนักเรียนชั้น ม. 3

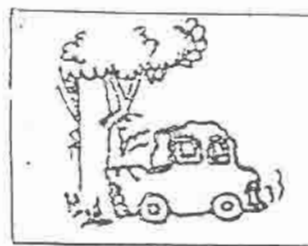
(เรา.....)

5. ข้าพเจ้าบัดนี้อุปมาเหมือนวานรนั่งอยู่

(.....ต่อไว้)

6. ประชาชนประทับใจเมื่อเขาจึงขับรถชน

(.....ข้างทาง)

7.

ต่างตั้งใจฝึกซ้อมก่อนทำการแข่งขัน

(.....บาสเก็ตบอล)

8. อุษาชอบรับประทานอาหารและขนมหวานหล่อนจึง

(.....สมบูรณ์)

9. มาลินีคิดถึงชาติริมากหล่อนจึงเขียน

ไปหาชาติริหลาย
ฉบับ

(.....ส่วนตัว)

10. อาจารย์วิชาภาษาไทยกำลังเปิด

(.....เสียง) การอ่านทำนองเสนาะให้นักเรียนฟัง

แบบฝึกหัดชุดที่ 5

นำกลุ่มคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างให้ได้ความหมายที่สัมพันธ์กัน

กลุ่มคำที่กำหนดให้

1. กีฬากลางแจ้ง	2. ปากกาปลอดทอง
3. ประตูนํ้าบ้าน	4. ในขณะที่
5. เดินสายอาด ๆ	6. ราวกับว่า
7. ท่านผู้ปกครอง	8. ริมทางเท้า
9. เฉพาะโรคสตรี	10. อมเปรี้ยวอมหวาน

1. สารกึ่งกำลังเปิด.....
2. เขา.....ตรงมาหาฉัน
3. หมอกอันคํเป็นหมอ.....
4. ประชาธิปไตยอาหาร.....อ่านหนังสือ
5.กรุณาฟังคำประกาศต่อไปนี้
6. มานะชอบเล่น.....ทุกวัน
7. พ่อชื่อ.....เป็นของขวัญวันเกิดให้ฉัน
8. สุระเล่าเรื่องได้สมจริงสมจัง.....อยู่ในเหตุการณ์
9. อาคมยืนรอรถเมล์อยู่ที่.....
10. มะม่วงคันนี้มีรสชาติ.....

เฉลยแบบฝึกเติมให้เต็ม

1. กางเกงขาสั้น	2. ร่องเท้า
3. ใต้ต้นไม้	4. เราสองคน
5. บนคอไม้	6. ต้นไม้ข้างทาง
7. นักกีฬา	8. อ้วนท้วน
9. จดหมายส่วนตัว	10. เทปบันทึกเสียง

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 5

1. ประตูหน้าบ้าน	2. เดินสายอาด ๆ
3. เฉพาะโรคสตรี	4. ในขณะที่
5. ท่านผู้แกล้ง	6. ก็พากลางแจ้ง
7. ตึกตาคหมีพู	8. ราวกับว่า
9. ริมทางเท้า	10. อมเปรี้ยวอมหวาน

แผนการสอนที่ 4

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยค

1. ตาละสำคัญ

ความรู้เรื่องประโยคเป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา การมีความรู้เกี่ยวกับประโยคชนิดต่าง ๆ สามารถจำแนกส่วนประกอบของประโยคในภาคประธาน และภาคแสดง ว่าประกอบด้วยกลุ่มคำใดบ้าง จะทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบการอ่าน การเขียนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกหน้าที่ ประธาน กริยา และกรรม ของกลุ่มคำในประโยคได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

2.2.2 บอกส่วนประกอบของประโยคได้

2.2.3 แต่งประโยคโดยใช้กลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

3. เนื้อหา

ประโยคคือ กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วยกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ทั้งในภาคประธานและภาคแสดง บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ภาคประธาน หมายถึง ส่วนที่บอกให้รู้ถึงผู้ที่กระทำอาการนั้น ๆ ประกอบด้วย ประธาน + บทขยายประธาน

ภาคแสดง หมายถึง ส่วนที่บอกให้รู้ถึงกริยาอาการที่กระทำ ประกอบด้วย กริยา + ขยายกริยา + กรรม + ขยายกรรม เช่น ครูที่สอนวิชาภาษาไทยดีฉันสามที่ ภาคประธาน คือ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ภาคแสดง คือ...ดีฉันสามที่

กลุ่มคำที่กำหนดให้

1. เดินทางท่องเที่ยว	2. สาวผมแดง
3. ดอกกุหลาบสีแดง	4. นกกระยางสีขาว
5. กีฬากลางแจ้ง	6. ยิ้มแย้มแจ่มใส
7. นอนหลับสนิท	8. นั่งจ้องมองดู
9. ลอดช่องสิงคโปร์	10. ซักใช้ไล่เลียง

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

- 4.1.1 ครูทบทวนเรื่องประโยค และส่วนประกอบของประโยค
- 4.1.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคชนิดต่าง ๆ

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ครูนำบัตรกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ให้นักเรียนดู และบอกว่าเป็นเป็นกลุ่มคำชนิดใด
- 4.2.2 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ครูแจกกระดาษสำหรับเขียนคำตอบ

กลุ่มละ 1 แผ่น

- 4.2.3 นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มช่วยกันแต่งประโยค โดยให้มีกลุ่มคำจากข้อ 4.2.1

ประกอบ ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

- 4.2.4 เมื่อหมดเวลาที่กำหนดไว้ ตัวแทนกลุ่มเขียนประโยคบนกระดาน
- 4.2.5 ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ข้อความที่ไม่ถูกต้อง นักเรียนช่วยกันแยกส่วน

ประกอบของประโยคเป็น ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย

4.3 ขั้นสรุป

- 4.3.1 นักเรียนสรุปหน้าที่ของกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำกริยาลงสมุด
- 4.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 6

5. สื่อและอุปกรณ์

- 5.1 บัตรกลุ่มคำ
- 5.2 กระดาษคำตอบ
- 5.3 แบบฝึกหัด

6. การวัดและประเมินผล

6.1 สังเกต

- การตอบคำถาม
- การสร้างกลุ่มคำ

6.2 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

จุดประสงค์ปลายทาง

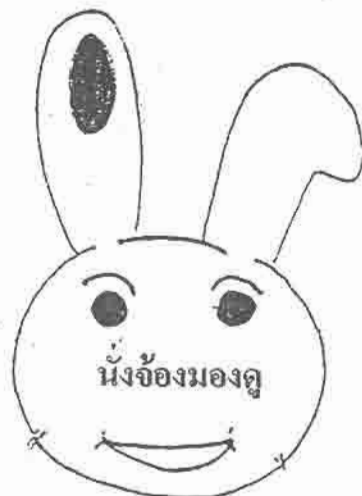
บอกหน้าที่ประธาน กริยา และกรรมของกลุ่มคำในประโยคได้

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้
2. บอกส่วนประกอบของประโยคได้
3. แต่งประโยค โดยใช้กลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรกลุ่มคำรูปประโยคจำนวน 10 กลุ่มคำดังนี้

2. แถบประโยคจำนวน 10 ประโยค ดังนี้

1. การ.....ในประเทศไทยเป็นการช่วยเหลือธุรกิจไทย

2.....ชอบขับรถเก๋งสีแดง

3.ฉันและแม่.....ข่าวแผ่นดินไหวทางสถานีโทรทัศน์อย่าง
ตั้งใจ

4. ประชา.....อยู่บนกระเบื้องบ้าน

5. สุทิสา.....อย่างสบายอารมณ์อยู่แถวชายหาด

6. ชาตรีซื้อ.....มอบให้คนรักในวันแห่งความรัก

7.....เดินหาเหยื่ออยู่ในนา

8. เราทุกคนชอบเล่น.....

9. ครูกำลัง.....นักเรียนเรื่องลอกข้อสอบ

10. เนาวรัตน์.....อย่างมีความสุขเมื่อได้รับของขวัญ

3. บัทรข้อความจำนวน 5 ข้อความ ดังนี้

1. หัวหน้าชั้น ม.3 / 1 ไม่มาโรงเรียนวันนี้

2. ครูประจำชั้นดีหัวหน้าชั้น ม.3 / 9

3. เราออกกำลังกายกลางแจ้งทุกวัน

4. ฉันตั้งใจเรียนวิชาภาษาไทย

5. เด็ก ๆ ชอบสวมใส่เสื้อผ้าลายการ์ตูน

4. บัทรข้อความที่มีลำดับคำสลับตำแหน่งกันจำนวน 5 ข้อความ ดังนี้

1. วันนี้ / ไม่มา / 3 / 1 / โรงเรียน / หัวหน้าชั้น

2. ม.3 / 9 / ครู / ดี / หัวหน้า / ชั้น / ประจำ / ชั้น

3. เรา / กำลัง / ถาย / ทุกวัน / แฉ่ง / กลาง / ออก

4. ภาษา / ฉัน / ตั้งใจ / ไทย / เรียน / วิชา

5. การ์ตูน / เด็ก ๆ / สวม / ชอบ / ใส่ / ผ้า / ลาย / ไต้

5. แบบฝึก

5.1 แบบฝึกเรียงถ้อยร้อยความ

5.2 แบบฝึกเรียงดวง

กิจกรรมการฝึก

กิจกรรมที่ 1 เรียงถ้อยร้อยความ

1. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรกลุ่มคำพร้อมกัน และบอกว่าเป็นกลุ่มคำชนิดใด
2. ครูแจกบัตรข้อความที่สลับตำแหน่งของคำไว้ให้นักเรียน นักเรียนแข่งขันกันเรียงข้อความให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ถูกต้อง
3. นักเรียนอ่านประโยคที่เรียงคำใหม่แล้วพร้อมกัน และบอกกลุ่มคำซึ่งทำหน้าที่ประธาน กริยา และกรรมของประโยค
4. นักเรียนสรุปหน้าที่ของกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำกริยาลงสมุด

กิจกรรมที่ 2 เรียงดวง

1. แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน
 กลุ่มที่ 1 ชื่อ “กลุ่มประธาน”
 กลุ่มที่ 2 ชื่อ “กลุ่มกริยา”
 กลุ่มที่ 3 ชื่อ “กลุ่มกรรม”
2. ครูคิดแผนภูมิประโยคที่เว้นตำแหน่งประธาน กริยา กรรม ของประโยคไว้บนกระดาน
3. ตัวแทนกลุ่มผลัดกันออกมาหยิบบัตรคำไปติดในช่องว่างของประโยคในแผนภูมิให้ตรงกับตำแหน่งที่เป็นชื่อกลุ่มของตนเอง เช่น กลุ่มประธานต้องนำบัตรคำไปติดในตำแหน่งประธานของประโยค กลุ่มกริยา และกลุ่มกรรมก็ต้องนำบัตรคำไปติดในตำแหน่งกริยา และกรรม ตามลำดับ ตัวแทนกลุ่มใดติดบัตรคำได้ถูกต้องก็จะได้รับคะแนน 1 คะแนน พร้อมทั้งเสียงปรบมือจากกลุ่มอื่น
4. ตรวจคำตอบที่ถูกต้อง และนับคะแนน กลุ่มใดมีคะแนนมากที่สุดเป็นกลุ่มชนะ

เวลาในการฝึก 50 นาที

แบบฝึกเรียงถ้อยร้อยความ

1. วันนี้ / ไม่มา / 3 / 1 / โรงเรียน / หัวหน้าชั้น

.....

2. ม. 3 / 9 / ครู / ดี / หัวหน้า / ชั้น / ประจำ / ชั้น

.....

3. เรา / กำลัง / กาย / ทุกวัน / แจ้ง / กลาง / ออก

.....

4. ภาษา / จัน / ตั้งใจ / ไทย / เรียน / วิชา

.....

5. การ์ตูน / เด็ก ๆ / สวม / ชอบ / เสื้อ / ผ้า / ลาย / ไส้

.....

แบบฝึกเสียงดวง

นำกลุ่มคำไว้ในช่องว่างของข้อความให้ถูกต้องตามหน้าที่ของกลุ่มคำ และได้ใจความ

1. นอนหลับสนิท	2. สาวผมแดง
3. ยี่มน้อยยี่มใหญ่	4. เดินทางท่องเที่ยว
5. ดอกกุหลาบสีแดง	6. ซักใช้ไล่เสียง
7. นกกระยางสีขาว	8. กีฬากลางแจ้ง
9. เดินทอดน่อง	10. นั่งจ้องมองดู

1. การ.....ในประเทศไทยเป็นการช่วยเศรษฐกิจไทย

2.....ชอบขับรถเก๋งสีแดง

3. จันและแม่.....ข้ามแผ่นดินไหวทางสถานีโทรทัศน์

4. ประชา.....อยู่บนระเบียงบ้าน

5. สุทิตา.....อย่างสบายอารมณ์อยู่แถวชายหาด

6. ชาติศรีซื้อ.....มอบให้คนรักในวันแห่งความรัก

7.....เดินหาเหยื่ออยู่ในนา

8. เราทุกคนชอบเล่น.....

9. ครูกำลัง.....นักเรียนเรื่องดอกขี้สอ

10. เนาวรัตน์.....อย่างมีความสุขเมื่อได้รับของถูกใจ

แบบฝึกหัดชุดที่ 6

จงบอกว่ากลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้เป็นกลุ่มคำชนิดใด และทำหน้าที่ใดในประโยค

1. ต้นไม้สวยต้นนี้ออกดอกเล็ก ๆ น่ารัก

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

2. กระต่ายสีขาวผู้นั้นกินหญ้าอยู่ริมบึง

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

3. สมชายทิ้งรถยนต์คันเก่าไว้ข้างถนน

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

4. มนต์ศักดิ์มอบดอกกุหลาบสีแดงช่อใหญ่ให้นวลศรีในวันแห่งความรัก

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

5. มานะก้มลงกราบบิดามารดาด้วยความเคารพ

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

6. นกตัวเล็ก ๆ กำลังกระโดดโลดเต้นอยู่บนต้นไม้

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

7. วันแม่แห่งชาติ คือ วันที่ 12 สิงหาคม ของทุกปี

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

8. ร้านค้าร้านนี้จำหน่ายขนมหวานหลากหลายมากมาย

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

9. มารศรีชอบรับประทานขนมหวานล่อนจิง อ้วนท้วนสมบูรณ์

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

10. มานพรับประทานข้าวมันไก่จานนั้นอย่างเอร็ดอร่อย

เป็นกลุ่มคำ.....ทำหน้าที่.....

เฉลยแบบฝึกเสียงควง

1. นั้งจ้องมองดู	6. เดินทอดน่อง
2. นอนหลับสนิท	7. กีฬากลางแจ้ง
3. เดินทางท่องเที่ยว	8. ซักใช้ไล่เสียง
4. คอกกุหลาบสีแดง	9. สาวผมแดง
5. ยัมน้อยอ้มใหญ่	10. นกกระยางสีขาว

เฉลยแบบฝึกเรียงถ้อยร้อยความ

1. หัวหน้าชั้น ม.3/1 ไม่มาโรงเรียนวันนี้
2. ครูประจำชั้นดีหัวหน้าชั้น 3/9 สองที
3. เราออกกำลังกายกลางแจ้งทุกวัน
4. ฉันตั้งใจเรียนวิชาภาษาไทย
5. เด็ก ๆ ชอบสวมใส่เสื้อผ้าลายการ์ตูน

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 6

1. กลุ่มคำนาม ทำหน้าที่ ประธาน
2. กลุ่มคำนาม ทำหน้าที่ ประธาน
3. กลุ่มคำนาม ทำหน้าที่ กรรม
4. กลุ่มคำนาม ทำหน้าที่ กรรม
5. กลุ่มคำกริยา ทำหน้าที่ กริยา
6. กลุ่มคำกริยา ทำหน้าที่ กริยา
7. กลุ่มคำนาม ทำหน้าที่ ประธาน
8. กลุ่มคำวิเศษณ์ ทำหน้าที่ ขยายกรรม
9. กลุ่มคำวิเศษณ์ ทำหน้าที่ ขยายประธาน
10. กลุ่มคำวิเศษณ์ ทำหน้าที่ ขยายกริยา

แผนการสอนที่ 5

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยค

1. สาระสำคัญ

ความรู้เรื่องประโยคเป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา การมีความรู้เกี่ยวกับประโยคชนิดต่าง ๆ และสามารถจำแนกส่วนประกอบของประโยคในภาคประธาน และภาคแสดงว่าประกอบด้วยกลุ่มคำใดบ้าง จะทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบการอ่าน การเขียนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกหน้าที่ของกลุ่มคำที่เป็นส่วนขยายต่าง ๆ ในประโยคได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

2.2.2 บอกส่วนประกอบของประโยคได้

2.2.3 แต่งประโยคโดยใช้กลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

3. เนื้อหา

ประโยค คือ กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วยกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ทั้งในภาคประธานและภาคแสดง บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ภาคประธาน หมายถึง ส่วนที่บอกให้รู้ถึงผู้ที่กระทำการนั้น ๆ ประกอบด้วย ประธาน + บทขยายประธาน

ภาคแสดง หมายถึง ส่วนที่บอกให้รู้ถึงกิริยาอาการที่กระทำ ประกอบด้วย กริยา + ขยายกริยา + กรรม + ขยายกรรม เช่น ครูที่สอนวิชาภาษาไทยดีฉันสามที่ ภาคประธาน คือ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ภาคแสดง คือ...ดีฉันสามที่

กลุ่มคำที่กำหนดให้

1. สวดยขาดฟ้ามาดิน	2. ร่องเท้าสั้นสูง
3. คุณคนสวย	4. คำเป็นคอตะโก
5. ท่ามกลางมิตรรักแฟนเพลง	6. ไพเราะเพราะพริ้ง
7. นอนหลับสนิท	8. ตอนเช้าวันอาทิตย์
9. ลอดช่องสังคโปรี	10. สีแดงจุชขาว

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูทบทวนเรื่องชนิดของกลุ่มคำ และส่วนประกอบของประโยค

4.1.2 ครูและนักเรียนร่วมสนทนากันถึงส่วนขยายต่าง ๆ ทั้งในภาคประธาน และภาค

แสดง

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องชนิดของกลุ่มคำโดยดำเนินการ ดังนี้

- ครูแจกกระดาษสำหรับเขียนตอบให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น

- ครูอ่านประโยคให้นักเรียนฟังประโยคละ 2 ครั้ง นักเรียนเขียนกลุ่มคำที่

ปรากฏในประโยคตามที่ครูกำหนด ในกระดาษคำตอบ

4.2.2 ครูคิดแถบประโยคครั้งละ 1 ประโยค ครูและนักเรียนเฉลยคำตอบ นักเรียน

ตรวจคำตอบของตนเอง

4.2.3 นักเรียนแยกส่วนประกอบของประโยคเป็นประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย

และบอกว่ากลุ่มคำเหล่านั้นทำหน้าที่ใดในประโยค

4.3 ขั้นสรุป

4.3.1 นักเรียนสรุปหน้าที่ของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ลงสมุด

4.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 7

5. สื่อและอุปกรณ์

- 5.1 แผ่นประโยชน์
- 5.2 กระดาษคำตอบ
- 5.3 แบบฝึกหัด

6. การวัดและประเมินผล

- 6.1 การทำกิจกรรม
- 6.2 ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกที่ 7

จุดประสงค์ปลายทาง

บอกหน้าที่ของกลุ่มคำที่เป็นส่วนขยายต่าง ๆ ในประโยคได้

จุดประสงค์นำทาง

1. บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้
2. บอกส่วนประกอบของประโยคได้
3. แต่งประโยคโดยใช้กลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

สื่อการเรียนรู้

1. แดบประโยคจำนวน 10 ประโยค ได้แก่

1. ยาใจชอบสวมรองเท้าสีแดง

2. เขาทำงานชิ้นนี้ได้ยอดเยี่ยมจริง ๆ

3. กฎหมายหลังนั้นถูกไฟไหม้ด่าเป็นตอตะโก

4. ทาทายัง ร้องเพลงได้ไพเราะเพราะพริ้งจริง ๆ

5. เอกชัย ศรีวิชัย ยืนอยู่ท่ามกลางมิตรรักแฟนเพลง
จำนวนมากมาย

6. สมปองกำลังนั่งพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่

7. ฉันชอบไปจ่ายตลาดตอนเช้าวันอาทิตย์

8. ราตรีชอบสวมเสื้อสีแดงจุดขาวเป็นประจำ

9. อะไรกันนี้ไม่มีใครอยู่เลยหรือ

10. เด็กชายวสันต์ หัวหน้าชั้น ม. 3/1 ได้รับรางวัล
นักเรียนดีเด่น

2. กระดาษสำหรับเขียนคำตอบ

ข้อ	กลุ่มคำที่ปรากฏในประโยค						
1	นาม	สรรพนาม	กริยา	วิเศษณ์	บุพบท	สันธาน	อุทาน
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

3. แผ่นภาพประกอบข้อความจำนวน 2 แผ่น ดังนี้

โรคหัวใจเป็นโรคที่คร่าชีวิตคนไปไม่น้อย

โดยเฉพาะคนที่นั่งทำงานอยู่กับที่ทั้งวัน มีโอกาสเสี่ยงกับการเป็นโรคหัวใจมากกว่าคนที่ออกกำลังกาย หรือทำงานชนิดอื่น เมื่อพูดถึงการออกกำลังกาย

เราไม่จำเป็นต้องไปตามสถานที่ออกกำลังกายหรอกนะ

การทำงานบ้านเล็กๆน้อยๆเป็นประจำก็ช่วยให้หัวใจและปอด

แข็งแรงอยู่เสมอ อย่างเช่น การกวาดใบไม้ การเดินให้มากขึ้น

จะช่วยควบคุมระดับโคเลสเตอรอล ความดันเลือด

และปริมาณไขมันในร่างกายได้

ดังนั้นถ้าคุณพ่อ คุณแม่หรือผู้ใหญ่ในบ้านของน้อง

ไม่มีเวลาไปออกกำลังกาย ก็ลองแนะนำให้ท่าน

เปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตในแต่ละวันสักเล็กน้อย

จะได้มีสุขภาพที่ดีทั้งครอบครัว ดีไหมคะ?

4. แบบฝึก

4.1 แบบฝึกต่อเติมเพิ่มกลุ่มคำ

4.2 แบบฝึกแต่งเติมเสริมเรื่อง

4.3 แบบฝึกลดช่องว่าง

กิจกรรมการฝึก

กิจกรรมที่ 1 ต่อเติมเพิ่มกลุ่มคำ

1. ครูแจกกระดาษคำตอบให้นักเรียนทุกคน

2. ครูอ่านข้อความจากแถบประโยคให้นักเรียนฟัง นักเรียนเขียนกลุ่มคำที่ปรากฏในข้อความตามที่ครูกำหนดลงในกระดาษคำตอบ

3. นักเรียนอ่านกลุ่มคำที่เขียนพร้อมกัน ครูแก้กลุ่มคำที่ผิดให้ถูกต้อง

4. ครูแจกบัตรข้อความที่สลับตำแหน่งของคำให้นักเรียน นักเรียนแข่งขันกันเรียงข้อความในประโยคให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ถูกต้อง

5. นักเรียนอ่านประโยคที่เรียงคำเรียบร้อยแล้วพร้อมกัน

6. นักเรียนบอกกลุ่มคำที่ทำหน้าที่ประธาน กริยา และกรรมจากประโยค

7. นักเรียนสรุปหน้าที่ของกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำกริยาลงสมุด

กิจกรรมที่ 2 แต่งเติมเสริมเรื่อง

1. ครูอ่านเนื้อเรื่องจากแผ่นภาพประกอบข้อความให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง

2. ครูแจกแบบฝึกให้นักเรียนทุกคน

3. นักเรียนอ่านคำอธิบาย และทำตามคำสั่งในแบบฝึก

4. ครูนำรายชื่อนักเรียนมาจับฉลากเพื่อเป็นตัวแทนอ่านเนื้อเรื่องจากแบบฝึกให้เพื่อนฟัง ประมาณ 1 - 3 คน

5. ครูชมเชยนักเรียนที่ทำได้ดี และถูกต้อง พร้อมทั้งอ่านเนื้อเรื่องจากแผ่นภาพให้นักเรียนฟังอีกครั้ง

กิจกรรมที่ 4 ลดช่องว่าง

1. ครูแจกแบบฝึก นักเรียนทำตามคำสั่งในแบบฝึก

2. นักเรียนอาสาสมัครอ่านข้อความจากแบบฝึกของตนเองให้เพื่อน ๆ ฟัง

3. ครูอ่านข้อความจากแผนภาพประกอบข้อความให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง
4. นักเรียนตรวจแบบฝึกหัดของตนเอง และอ่านข้อความพร้อมกัน
5. นักเรียนที่ทำผิดสรุปใจความสำคัญจากเรื่องให้เพื่อนฟัง

เวลาในการฝึก 50 นาที

แบบฝึกแต่งเติมเสริมเรื่อง

อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ คิดกลุ่มคำตามที่กำหนดไว้เติมในช่องว่าง
ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง

1. กลุ่มคำกริยา	2. กลุ่มคำกริยา
3. กลุ่มคำวิเศษณ์	4. กลุ่มคำสันธาน
5. กลุ่มคำกริยา	6. กลุ่มคำอุทาน

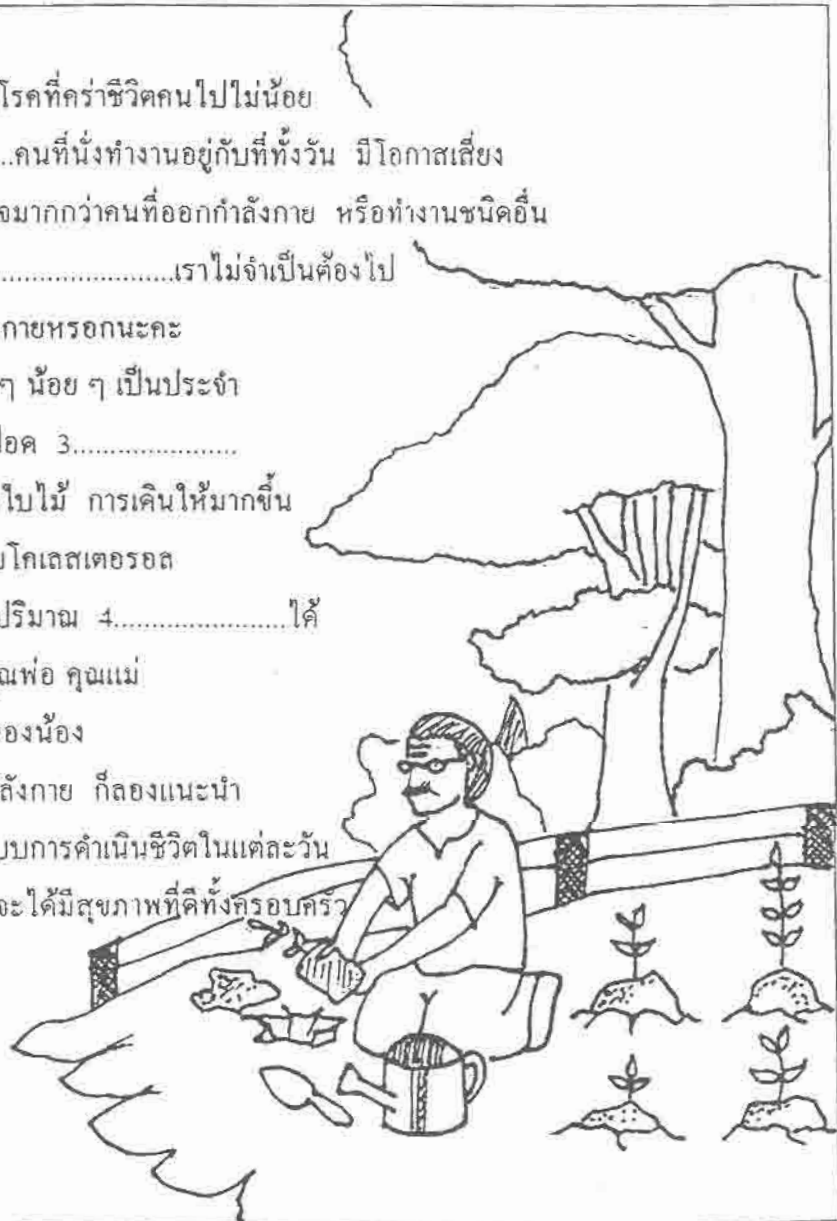
แบบฝึกหัดช่องว่าง

พิจารณาข้อความต่อไปนี้ นำหมายเลขหน้าข้อความไปใส่ในช่องว่างให้มีความเหมาะสม

1. แข็งแรงอยู่เสมอ	2. ไขมันในร่างกาย
3. โดยเฉพาะ	4. สักเล็กน้อย
5. ออกกำลังกาย	6. ค้างแน่นถ้า

โรคหัวใจเป็นโรคที่คร่าชีวิตคนไปไม่น้อย

1.....คนที่นั่งทำงานอยู่กับที่ทั้งวัน มีโอกาสเสี่ยง
กับการเป็นโรคหัวใจมากกว่าคนที่ออกกำลังกาย หรือทำงานชนิดอื่น
เมื่อพูดถึงการ 2.....เราไม่จำเป็นต้องไป
ตามสถานออกกำลังกายหรือกณะะ
การทำงานบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นประจำ
ก็ช่วยให้หัวใจและปอด 3.....
อย่างเช่น การกวาดใบไม้ การเดินให้มากขึ้น
จะช่วยควบคุมระดับโคเลสเตอรอล
ความดันเลือด และปริมาณ 4.....ได้
5.....คุณพ่อ คุณแม่
หรือผู้ใหญ่ในบ้านของน้อง
ไม่มีเวลาไปออกกำลังกาย ก็ลองแนะนำ
ให้ท่านเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน
6.....จะได้มีสุขภาพที่ดีทั้งครอบครัว
ดีไหมคะ ?

แบบฝึกหัดชุดที่ 7

บอกว่าคุณสมบัติที่ขีดเส้นใต้ทำหน้าที่ขยายส่วนใดของประโยค ประธาน กริยา หรือกรรม

1. เขาเดินตรงเข้ามาหาฉันอย่างรวดเร็ว
ทำหน้าที่ขยาย.....
2. สมพรทิ้งรถยนต์คันเก่าไว้ริมถนนลพบุรีราเมศวร์
ทำหน้าที่ขยาย.....
3. กระต่ายสีขาวผู้นั้นกำลังกินหญ้าอย่างเพลิดเพลินอยู่ริมบึง
ทำหน้าที่ขยาย.....
4. มานะนักกีฬาโรงเรียนชอบเล่นกีฬาทุกประเภทแข่งทุกวัน
ทำหน้าที่ขยาย.....
5. มานพรับประทานอาหารจานโปรดที่สุดอย่างเอร็ดอร่อย
ทำหน้าที่ขยาย.....
6. อาคาซึนรอรถปรับอากาศชั้นหนึ่งอยู่ที่ป้ายรถเมล์
ทำหน้าที่ขยาย.....
7. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนตัวอย่างการใช้ภาษาไทยดีเด่น
ทำหน้าที่ขยาย.....
8. ร้านค้าร้านนี้จำหน่ายขนมหวานมากมายหลายชนิด
ทำหน้าที่ขยาย.....
9. มานนท์เล่าเรื่องได้สมจริงสมจังราวกับอยู่ในเหตุการณ์จริง ๆ
ทำหน้าที่ขยาย.....
10. นกตัวเล็ก ๆ กำลังกระโดดโลดเต้นอยู่บนต้นไม้อย่างมีความสุข
ทำหน้าที่ขยาย.....

เฉลยแบบฝึกแต่งเติมเสริมเรื่อง

1. อยู่ใกล้กัน	2. ตกลงมา
3. อย่าเขี้ยวนะ	4. ในขณะที่
5. หั่นลงมา	5. โอ๊ย ! ช่วยด้วย

เฉลยแบบฝึกลดช่องว่าง

1. หมายเลข 3	2. หมายเลข 5
3. หมายเลข 1	4. หมายเลข 2
5. หมายเลข 6	6. หมายเลข 4

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 7

1. ขยายกริยา	6. ขยายกรรม
2. ขยายกริยา	7. ขยายประธาน
3. ขยายประธาน	8. ขยายกรรม
4. ขยายประธาน	9. ขยายประธาน
5. ขยายกรรม	10. ขยายประธาน

ภาคผนวก ข
แผนการสอนตามปกติโดยใช้คู่มือครูควบคู่กับหนังสือเรียน
หลักภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

แผนการสอนที่ 1

วิชา ภาษาไทย (ท 305)

ชั้น ม.3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่

เดือน

พ.ศ.

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้ สร้างกลุ่มคำจากคำทั้ง 7 ชนิดที่กำหนดให้ได้

1. สาระสำคัญ

การสร้างกลุ่มคำได้ถูกต้องตามชนิดของคำ และสร้างกลุ่มคำให้ได้ใจความกะทัดรัด สละสลวยทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการเขียนด้านต่าง ๆ เช่น การเขียนเรียงความ การเขียนเรื่องสั้น เป็นต้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

สร้างกลุ่มคำจากคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำบุพบท และคำอุทาน ที่กำหนดให้ได้ที่กำหนดให้ได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกชนิดของคำได้ถูกต้อง

2.2.2 อธิบายความแตกต่างระหว่างคำและกลุ่มคำได้ถูกต้อง

3. เนื้อหา

กลุ่มคำ หมายถึง ข้อความที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงกันตามระบบภาษาไทยมาตรฐานทำให้เกิดความหมายใหม่แต่ความหมายยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค

คำที่นำมาสร้างกลุ่มคำ ได้แก่

ชุดที่ 1 คำนามและคำสรรพนามจำนวน 6 คำ คือ

แก้ว

ดอกไม้

ภาพยนตร์

เรา

ท่าน

เขา

ชุดที่ 2 คำกริยาและคำอุทาน จำนวน 6 คำ คือ

กิน	วิ่ง	นอน
อึ้ง!	โธ่!	ว้าย!

ชุดที่ 3 คำวิเศษณ์ คำบุพบทและคำสันธาน จำนวน 9 คำ

หวาน	สวย	อ้วน
ทาง	ใน	เฉพาะ
จน	แต่	เพราะ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

ครูและนักเรียนสนทนาเพื่อทบทวนเรื่องชนิดของคำทั้ง 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน พร้อมทั้งให้นักเรียนยกตัวอย่างคำชนิดต่าง ๆ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูอธิบายการสร้างกลุ่มคำว่า กลุ่มคำ เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มาเรียงกันตามระบบทางภาษาไทยมาตรฐานทำให้เกิดความหมายใหม่แต่ความหมายยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค

4.2.2 ครูให้นักเรียนสังเกตคำและกลุ่มคำจากแผนภูมิซึ่งครูคิดให้นักเรียนดูในกระดานดังนี้

คำ	กลุ่มคำ		
แก้ว	แก้วใบนี้	แก้วสีต่างๆ	แก้วเก็บประการ
เรา	เราทุกคน	เราทั้งหลาย	เราผู้เดียว
นอน	นอนหลับตา	นอนดึกกลม	นอนหลับสนิท
หวาน	หวานอมขมกลืน	หวานจับใจ	หวานจริงๆ
ใน	ในท่ามกลาง	ในความฝัน	ในธารน้ำใส
จน	จนกว่าจะพบกัน	จนกระทั่ง	จนแล้วจนรอด
โธ่	โธ่! ไม่น่าเลย	โธ่! เอ๊ย	โธ่! ทำได้ไง

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า กลุ่มคำมีความหมายเพิ่มขึ้นกว่าคำคำเดียว แต่ยังไม่
เป็นความหมายที่จบความสมบูรณ์เหมือนประโยค

4.2.3 ตัวแทนนักเรียน 7 คนหยิบบัตรคำ และบอกว่าเป็นคำชนิดใด ครูติดบัตรคำไว้
บนกระดานโดยแยกคิดตามชนิดของคำ

4.2.4 ครูแจกบัตรกลุ่มคำให้นักเรียน และให้นักเรียนสร้างกลุ่มคำโดยการนำบัตร
กลุ่มคำไปติดต่อกับบัตรคำซึ่งติดไว้ตามชนิดของคำ

4.2.5 ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ไขกลุ่มคำที่ผิดให้ถูกต้อง

4.3 ขั้นสรุป

4.3.1 ครูให้นักเรียนอ่านกลุ่มคำบนกระดานพร้อมกัน

4.3.2 นักเรียนสรุปหลักการสร้างกลุ่มคำบันทึกไว้ในสมุดพร้อมตัวอย่าง

4.3.3 นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ข้อ 2 หน้า 16 จากหนังสือหลักภาษาไทย เล่ม 3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5. สื่อและอุปกรณ์

5.1 บัตรคำจำนวน 21 คำดังนี้

แก้ว	ดอกไม้	ภาพยนตร์
เรา	ท่าน	เขา
กิน	วิ่ง	นอน
อึ้ง	โง่	ว้าย
หวาน	สวย	อ้วน
จน	แต่	เพราะ

5.2 บัตรกลุ่มคำจำนวน 21 กลุ่มคำดังนี้

ใบนี้	ข้อใหญ่	การ์ตูน
ทั้งหลาย	ผู้ปกครอง	คนนั้น
บ้านกินเมือง	หลับตา	ทอดน่อง
จับใจ	สดใส	ตุ้ตะ
ฟ้าสีคราม	สวนดอกไม้	ธารน้ำใส
กว่าจะพบกัน	ในที่สุด	ใครคนหนึ่ง
เป็นไปได้อย่างไร	ไม่น่าเลย	ตายแล้ว

5.3 หนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 3

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การสังเกต

6.1.1 การสร้างกลุ่มคำได้ถูกต้องตามชนิดของคำ

6.1.2 การสรุปหลักการสร้างกลุ่มคำ

6.2 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 1

ข้อ 2. สร้างกลุ่มคำจากคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้

1. ความรัก
2. กระเป๋า
3. ทอด
4. สังเกต
5. สงบ
6. กระดาษ
7. กาน้ำ
8. ภูมิ
9. เวลา
10. ภาษา

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 1

1. ความรักสี่คำ	6. กระดาษหนังสือพิมพ์
2. กระเป๋าเดินทาง	7. กาแฟสำเร็จรูป
3. ทอดมันปลาทราย	8. ภูมิอากาศของประเทศไทย
4. สังเกตพฤติกรรม	9. เวลาที่กำหนด
5. สงบเสงี่ยมเจียมตัว	10. ภาษาคำต่างประเทศ

กลุ่มคำที่แตกต่างไปจากเฉลยให้อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน

แผนการสอนที่ 2 คาบเรียนที่ 1

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ. 2542

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกชนิดของกลุ่มคำได้

1. สาระสำคัญ

การสร้างกลุ่มคำ จำแนกกลุ่มคำเป็นกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ และสามารถเรียกชื่อกลุ่มคำได้ถูกต้อง ทำให้เกิดประโยชน์ในการนำกลุ่มคำไปใช้แต่งประโยค ตลอดจนกำหนดหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยคได้ เช่นเดียวกับชนิดของคำ ได้แก่ กลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนาม กลุ่มคำกริยา กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำสันธาน และกลุ่มคำอุทาน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกลักษณะของกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนามได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 นักเรียนบอกชนิดของคำนาม และคำสรรพนามได้

2.2.2 นักเรียนยกตัวอย่างคำนาม และคำสรรพนามได้

3. เนื้อหา

การเรียกชื่อกลุ่มคำ เรียกชื่อตามชนิดของคำที่นำหน้ากลุ่มคำนั้น ๆ คือ กลุ่มคำนาม เป็นกลุ่มคำที่มีคำนามนำหน้า กลุ่มคำสรรพนามเป็นกลุ่มคำที่มีคำสรรพนามนำหน้า ตัวอย่าง
กลุ่มคำนาม เช่น แม่ค้าส้มตำคนสวย ไก่แจ้ตัวผู้ กระดาษห่อของขวัญ
กลุ่มคำสรรพนาม เช่น ท่านผู้มีอุปการะคุณ เธอที่รัก คุณผู้ชายขอรับ

3.1 กลุ่มคำนาม 5 กลุ่มคำ ได้แก่

1. นักเรียนชั้น ม.3

2. หนังสือพิมพ์รายวัน

3. ภาพยนตร์การ์ตูน

4. กระเป๋านางจระเข้

5. ผ้าขาวม้าสีแดง

3.2 กลุ่มคำสรรพนาม 5 กลุ่มคำ ได้แก่

1. เธอที่รัก
2. เขาคนนั้น
3. จันวันนี้
4. ท่านทั้งหลาย
5. เราทุกคน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูนำบัตรคำติดบนกระดาน

4.1.2 นักเรียนอ่านคำพร้อมกัน

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูให้นักเรียนบอกว่าคำที่ติดบนกระดานเป็นคำชนิดใด มีหลักสังเกตอย่างไร

4.2.2 นักเรียนแยกคำบนกระดาน โดยแยกเป็น คำนาม และคำสรรพนาม เป็นราย

บุคคล

4.2.3 ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างกลุ่มคำนามและกลุ่มคำสรรพนามจากหนังสือเรียน
หลักภาษาไทย เล่ม 3 หน้าที่ 12 และ 13 ดังนี้

1. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำนามหรือกลุ่มคำนาม

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
แก้วใบนี้	ประธาน	แก้วใบนี้ใช้ปอกผลไม้ได้
เศษไม้เล็ก ๆ	กรรม	เขามาขอเศษไม้เล็ก ๆ ไปเล่น
ผ้าพื้นเมือง	ส่วนเติมเต็ม	นี่คือผ้าพื้นเมือง

2. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำสรรพนามหรือกลุ่มคำสรรพนาม

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
เราทุกคน	ประธาน	เราทุกคนยินดีต้อนรับท่าน
ท่านทั้งหลาย	กรรม	ข้าพเจ้ายินดีช่วยท่านทั้งหลาย
เขาเหล่านั้น	ส่วนเติมเต็ม	คนสำคัญคือเขาเหล่านั้น

4.2.4 ครูนำบัตรกลุ่มคำวางไว้บนโต๊ะ ตัวแทนนักเรียนออกมาหยิบบัตรกลุ่มคำไป
ติดรวมกับบัตรคำที่ติดไว้บนกระดานจนครบทุกคำ

4.2.5 นักเรียนอ่านกลุ่มคำบนกระดานพร้อมกัน

4.2.6 ครูอธิบายหลักการสังเกตลักษณะของกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนาม

4.2.7 นักเรียนยกตัวอย่างกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำสรรพนามเป็นรายบุคคล

4.3 ขั้นสรุป

4.3.1 นักเรียนสรุปหลักการสังเกตกลุ่มคำนามและกลุ่มคำสรรพนามลงสมุด

4.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนชุดที่ 2

5. สื่อและอุปกรณ์

5.1 บัตรคำจำนวน 10 คำดังนี้

นักเรียน	หนังสือ	ภาพยนตร์
กระเป๋า	ผ้า	เธอ
เขา	มัน	ท่าน
ท่าน		

5.2 บัตรกลุ่มคำจำนวน 10 กลุ่มคำดังนี้

ชั้น ม.3	พิมพ์รายวัน	การ์ตูน
หนังระแฆ	ขาวม้าสีแดง	ที่รัก

คนนั้น

วันนี้

ทั้งหลาย

ทุกคน

5.3 แบบฝึกหัด

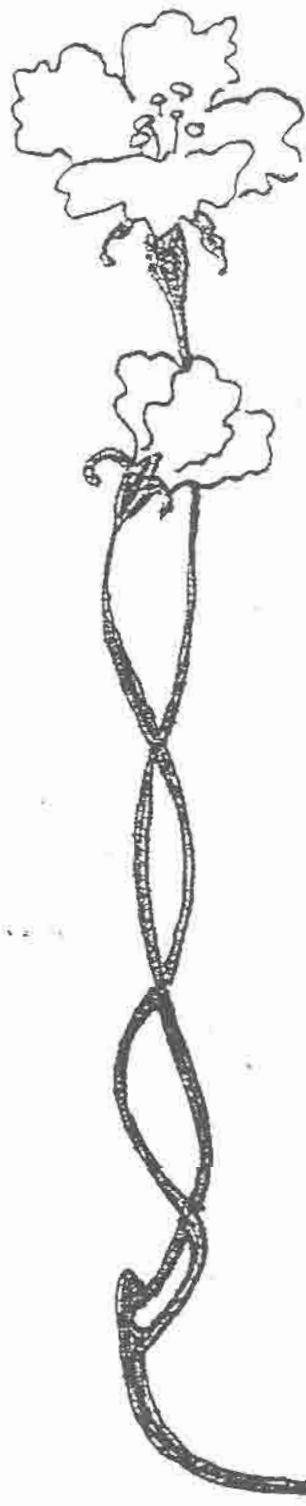
6. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการตอบคำถาม
2. สังเกตจากการดื่บ้ตรคำ
3. ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดชุดที่ 2

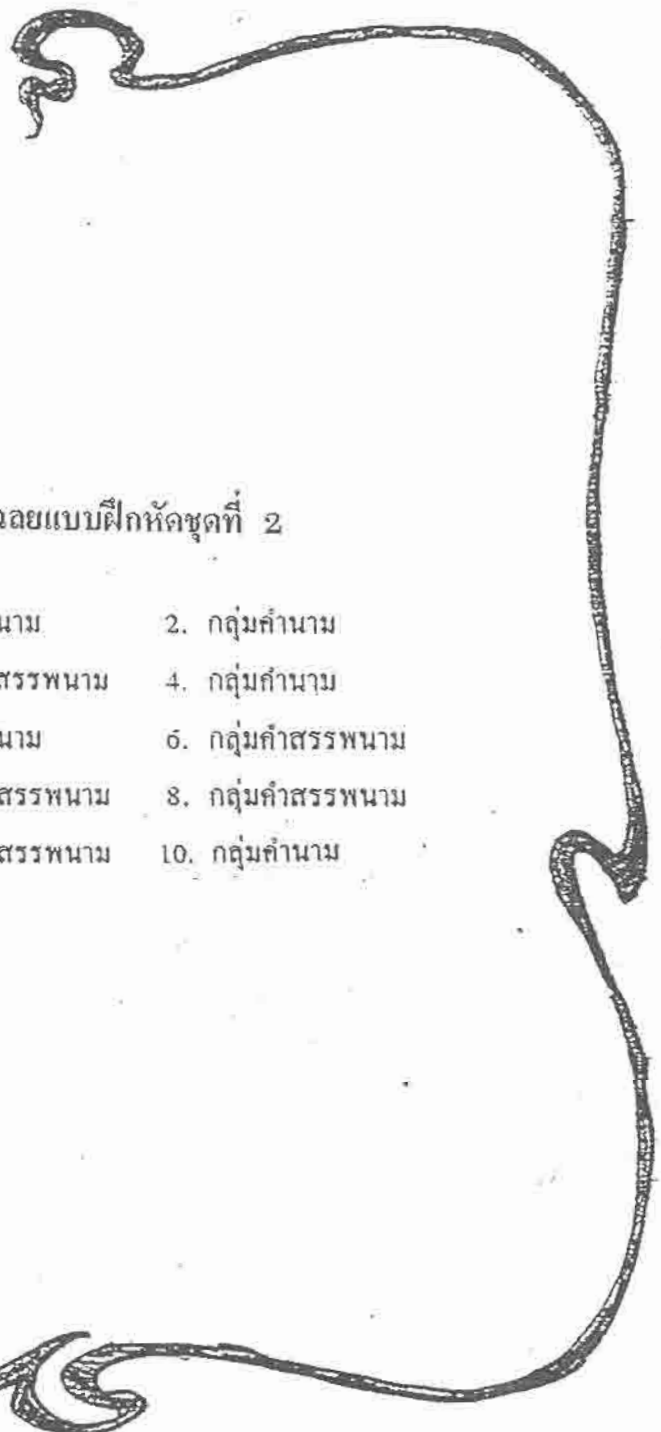
จงบอกว่ากลุ่มคำต่อไปนี้เป็นกลุ่มคำชนิดใด ระหว่างกลุ่มคำนามและกลุ่มคำสรรพนาม

1. ความรักดีคำ
2. ดอกไม้ริมทาง
3. ใครคนใดคนหนึ่ง
4. ธงฟ้าราคาถูก
5. นาฬิกาเรือนทอง
6. เราสองคน
7. ท่านผู้มีอุปการคุณ
8. เขาคนนั้น
9. คุณผู้ชายขอรับ
10. ข้าวใหม่ปลามัน

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 2

1. กลุ่มคำนาม	2. กลุ่มคำนาม
3. กลุ่มคำสรรพนาม	4. กลุ่มคำนาม
5. กลุ่มคำนาม	6. กลุ่มคำสรรพนาม
7. กลุ่มคำสรรพนาม	8. กลุ่มคำสรรพนาม
9. กลุ่มคำสรรพนาม	10. กลุ่มคำนาม

แผนการสอนที่ 2 คาบเรียนที่ 2

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ.

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกชนิดของกลุ่มคำได้

1. สาระสำคัญ

การสร้างกลุ่มคำ การจำแนกกลุ่มคำเป็นกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ และสามารถเรียกชื่อกลุ่มคำได้ถูกต้อง ตลอดจนกำหนดหน้าของกลุ่มคำในประโยคได้เช่นเดียวกับชนิดของคำ ได้แก่ กลุ่มคำนาม กลุ่มคำสรรพนาม กลุ่มคำกริยา กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำสันธาน และกลุ่มคำอุทาน ทำให้เกิดประโยชน์ในการนำกลุ่มคำไปแต่งประโยค เพื่อใช้ในการงานเขียนต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกลักษณะกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทานได้ถูกต้อง

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกชนิดของคำกริยา และคำอุทานได้

2.2.2 ยกตัวอย่างคำกริยา และคำอุทานได้

3. เนื้อหา

การเรียกชื่อกลุ่มคำกริยาและกลุ่มคำอุทาน เรียกชื่อตามชนิดของคำที่นำหน้ากลุ่มคำนั้น

กลุ่มคำกริยา คือ กลุ่มคำที่มีคำกริยานำหน้ากลุ่มคำ เช่น นั่งเหม่อลอย กินอย่างเอร็ดอร่อย เดินไปเดินมา

กลุ่มคำอุทาน คือ กลุ่มคำที่มีคำอุทานนำหน้ากลุ่มคำ เช่น ว้าย! รถชนกัน โห่เอ๊ย! เวิร์กจริง ๆ โอ๊ย! เจ็บจังเลย

3.1 กลุ่มคำกริยา 5 กลุ่มคำ ได้แก่

1. กินมูมมาม	2. วิ่งเหยาะเหยาะ
3. นอนหลับสนิท	4. เดินลอยชาย
5. กระโดดโลดเต้น	

3.2 กลุ่มคำอุทาน 5 กลุ่มคำ ได้แก่

1. ว้าย ! ตายแล้ว	2. โห่เอ๋ย ! กรรมแท้ ๆ
3. เอ๊ะ ! อะไรกันนักหนา	4. ว้า ! เป็นไปได้ไง
5. โอ๊ย ! เจ็บจังเลย	

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูคิดบัตรกลุ่มคำในกระดาน

4.1.2 นักเรียนอ่านบัตรกลุ่มคำพร้อม ๆ กัน

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูให้นักเรียนแยกคำจากกลุ่มคำเป็นรายบุคคล

4.2.2 ครูอธิบายถึงลักษณะของกลุ่มคำกริยาและกลุ่มคำอุทาน

4.2.3 ครูให้นักเรียนดูตัวอย่างกลุ่มคำกริยาจากหนังสือเรียนหลักภาษาไทย เล่ม 3

หน้า 13 ข้อที่ 3 และตัวอย่างกลุ่มคำอุทานข้อที่ 7 หน้า 15 นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน ดังนี้

1. กลุ่มคำที่ใช้เหมือนคำกริยาหรือกลุ่มคำกริยา

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
ไถ่จ้านับ	ตัวแสดง	นักเรียนไถ่จ้านับครูอย่างนอบน้อม
ก้มลงกราบ	ตัวแสดง	ประชาชนก้มลงกราบพระสงฆ์
กินจุบกินจิบ	ประธาน	กินจุบกินจิบเป็นสาเหตุของโรคกระเพาะ

2. กลุ่มคำอุทาน

กลุ่มคำ	ตัวอย่างประโยค	
ตายแล้ว !	ตายแล้ว !	น้ำมันไม่มีขาย จะทำอย่างไรดี
พุทโธเอ๋ย !	พุทโธเอ๋ย !	ไม่น่าอายุสั้นเลย
อกจะแตก !	อกจะแตก !	พูดออกมาได้คือน้ำชากร้านนั้น

4.2.4 ครูทบทวนการเรียกชื่อกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ

4.2.5 นักเรียนสังเกตกลุ่มคำในกระดานและบอกว่ามีกลุ่มคำใดบ้างเป็นกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทาน

4.2.6 นักเรียนบอกกลุ่มคำกริยา และกลุ่มคำอุทานที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน
เพิ่มเติม

4.3 ขั้นสรุป

4.3.1 นักเรียนสรุปหลักการสังเกตกลุ่มคำกริยาและกลุ่มคำอุทานลงสมุด

4.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนชุดที่ 3

5. สื่อและอุปกรณ์

5.1. บัตรคำจำนวน 10 คำดังนี้

กิน	วิ่ง
นอน	เดิน
กระโดด	ว้าย
โธ่เอ๋ย	เอ๊ะ
ว้า	โธ้ย

5.2 บัตรกลุ่มคำจำนวน 10 กลุ่มคำดังนี้

มูมมาม	เหยาะเหยาะ
หลับสนิท	ลอยชาย
โอดต้น	ตายแล้ว
กรรมแท้ ๆ	เป็นไปได้ไง
อะไรกันนักหนา	เจ็บจังเลย

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การสังเกต

- จากการตอบคำถาม
- การแยกคำ
- การยกตัวอย่าง

6.2 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดชุดที่ 3

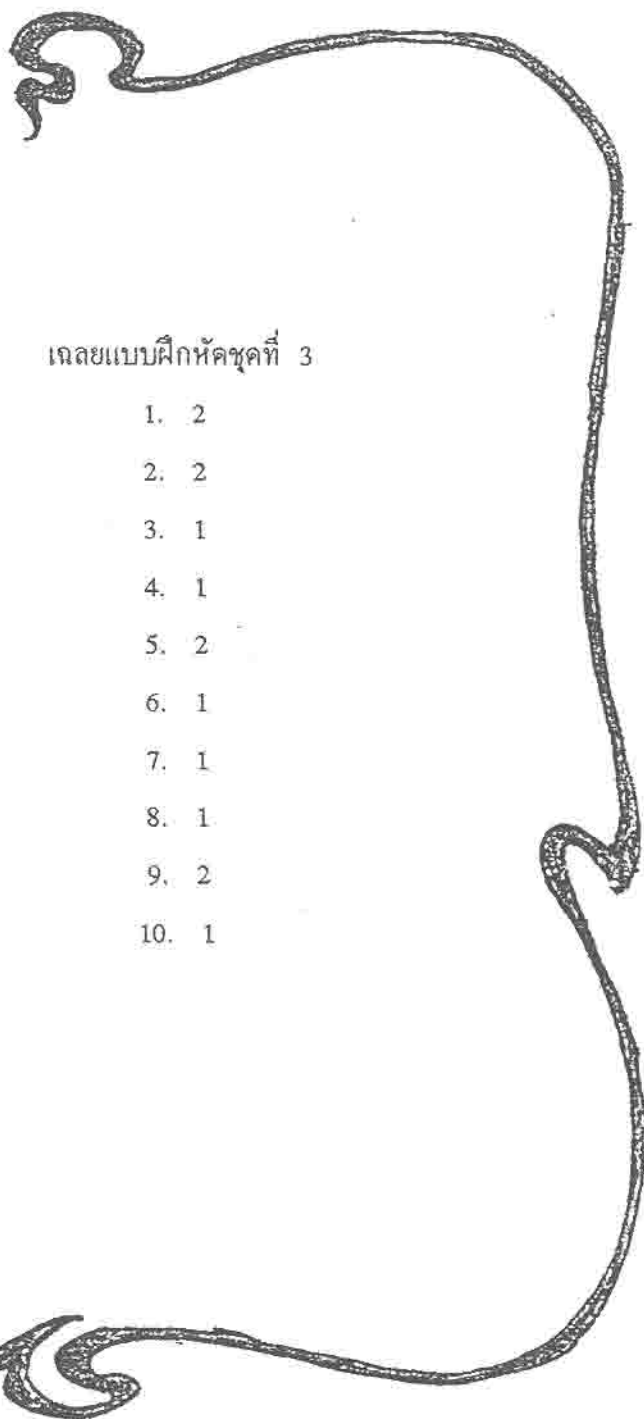
1. กลุ่มคำกริยา

2. กลุ่มคำอุทาน

เขียนหมายเลข 1 หน้าข้อความที่มีกลุ่มคำกริยา

เขียนหมายเลข 2 หน้าข้อความที่มีกลุ่มคำอุทาน

- 1. อะไรกันแค่นี้ก็ยังไม่เข้าใจ
- 2. ตายจริง ลืมของไว้ในห้องอีกแล้ว
- 3. หญิงสาวร้องตะโกนออกมาสุดเสียง
- 4. เขานอนทอดแขนทอดขาอย่างคนสิ้นหวัง
- 5. พุทโธพุทถึง ไม่น่าเป็นกำพริ้มเลย
- 6. เอกชัย ศรีวิชัยร้องเพลงได้ไพเราะจริง ๆ
- 7. สมชายนอนตากลมอย่างมีความสุข
- 8. มานพเป็นนักกีฬาแข่งก้วกระโดด
- 9. โธ่ ออกจะแตกตาย ไม่เคยเห็นใครซุ่มซ่ามอย่างนี้
- 10. ฉันและเพื่อน ๆ ชอบดูรายการเปิดโลกกว้าง

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 3

1. 2
2. 2
3. 1
4. 1
5. 2
6. 1
7. 1
8. 1
9. 2
10. 1

แผนการสอนที่ 2 คาบเรียนที่ 3

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ 2542

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกชนิดของกลุ่มคำได้

1. สาระสำคัญ

การสร้างกลุ่มคำ จำแนกกลุ่มคำเป็นกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ และสามารถเรียกชื่อกลุ่มคำได้ ถูกต้อง ตลอดจนกำหนดหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยคได้ เช่นเดียวกับชนิดของคำ ได้แก่ กลุ่มคำนาม กลุ่มคำสรรพนาม กลุ่มคำกริยา กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำสันธาน และกลุ่มคำอุทานทำให้เกิดประโยชน์ในการนำกลุ่มคำไปใช้แต่งประโยคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกลักษณะของกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มคำสันธานได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกชนิดของกลุ่มคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธานได้

2.2.2 ยกตัวอย่างกลุ่มคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธานได้

3. เนื้อหา

การเรียกชื่อกลุ่มคำ เรียกชื่อตามชนิดของกลุ่มคำที่นำหน้ากลุ่มคำนั้น ๆ เช่น กลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำวิเศษณ์เรียกว่า กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำบุพบท เรียกว่า กลุ่มคำบุพบท กลุ่มคำที่นำหน้าด้วยคำสันธานเรียกว่า กลุ่มคำสันธาน

ตัวอย่าง

กลุ่มคำวิเศษณ์ เช่น ยอดเยี่ยมจริง ๆ หลายหลากมาก งามหยดย้อย

กลุ่มคำบุพบท เช่น ใต้โต๊ะสีแดง บนหลังตู้สีเทา ในความเป็นจริง

กลุ่มคำสันธาน เช่น เพราะฉะนั้น ตั้งแต่เช้าจรดเย็น ถึงอย่างไรก็ตาม

3.1 กลุ่มคำวิเศษณ์จำนวน 3 กลุ่มคำ ได้แก่

1. หวานอมขมกลืน 2. สวยรวยเสน่ห์ 3. อ้วนท้วนสมบูรณ์

3.2 กลุ่มคำบุพบทจำนวน 3 กลุ่มคำ ได้แก่

1. ได้ฟ้าสีคราม 2. ในสวนดอกไม้ 3. ทางด้านหลัง
4. บนถนนสายหนึ่ง

3.3 กลุ่มคำสันธานจำนวน 3 กลุ่มคำ ได้แก่

1. จนกว่าจะพบกัน 2. เพราะฉะนั้น 3. ถ้าหากว่า

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

ทบทวนเรื่องชนิดของคำและชนิดของกลุ่มคำที่เรียนผ่านมาแล้ว

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูและนักเรียนสนทนาถึงลักษณะของคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน นักเรียนอ่านเรื่องกลุ่มคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย เล่ม 3 หน้า 13-14 ดังนี้

กลุ่มคำวิเศษณ์

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
ขาวท้วมบนเวที	ขยายนาม	ผู้หญิงขาวท้วมบนเวทีคือใครนะ
ทั้งหลายเหล่านั้น	ขยายสรรพนาม	เขาทั้งหลายเหล่านั้นกำลังรอความช่วยเหลือจากรัฐบาล
สนั่นหวั่นไหว	ขยายคำแสดง	เสียงฟ้าผ่าดังสนั่นหวั่นไหว
เฉพาะบางครั้ง บางครั้ง	ขยายวิเศษณ์	เขาค่อนข้างรับเราเป็นพิเศษเฉพาะบางครั้ง บางครั้ง

กลุ่มคำบุพบท

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
ทางด้านหลัง	เชื่อมกลุ่มคำ กริยากับนาม	เขายืนรออยู่ทางด้านหลังหอประชุม
ในท่ามกลาง	เชื่อมกลุ่มคำ นามกับนาม	การแสดงธรรมในท่ามกลางประชาชนเป็น ไปด้วยดี
เฉพาะแต่	เชื่อมกลุ่มคำ กริยากับ สรรพนาม	เราจัดที่ไว้ให้เฉพาะแต่เขาเท่านั้น
เช่นเดียวกับ	เชื่อมวิเศษณ์กับ นาม	เขาทำได้ดีเช่นเดียวกับน้องของเขา

กลุ่มคำสันธาน

กลุ่มคำ	หน้าที่	ตัวอย่างประโยค
จนกระทั่ง	เชื่อมประโยค กับประโยค	ถูกเสือเฝ้าผู้บาดเจ็บไว้จนกระทั่งหมดมาถึง
ในระหว่างที่	เชื่อมกลุ่มคำ นามกับกลุ่มคำ กริยา	การทำงานหนักเกินไปในระหว่างที่เรียน อยู่ทำให้สุขภาพของเขาทรุดโทรม
เพราะฉะนั้นจึง	เชื่อมประโยค กับประโยค	มีคนลอบดัดไม้ทำลายป่าเพราะฉะนั้น น้ำจึงท่วม
ถ้าหากว่า	เชื่อมประโยค กับประโยค	เขาจะไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ถ้าหากว่าเขา ได้รับทุนช่วยเหลือ

4.2.2 ครูให้นักเรียนสังเกตความแตกต่างระหว่างกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และ
กลุ่มคำสันธานจากตัวอย่างในหนังสือ

4.2.3 ครูนำบัตรคำมาคว่ำไว้บนโต๊ะ นักเรียนตัวแทนมาจับบัตรคำและให้เพื่อน ๆ ช่วยกันทายว่าเป็นคำวิเศษณ์ คำบุพบท หรือคำสันธาน

4.2.4 ครูนำบัตรคำมาคิดในกระดาน โดยแยกเป็นคำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำสันธาน

4.2.5 ครูแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มคำสันธานจากคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งขึ้นต้นด้วยคำจากบัตรคำที่ครูคิดไว้ในกระดาน นักเรียนบันทึกลงสมุด

4.2.6 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเขียนกลุ่มคำที่คิดได้

4.2.7 ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบและแก้ไขกลุ่มคำที่นักเรียนเขียนให้ถูกต้อง

4.2.8 ครูคิดแถบประโยคในกระดาน นักเรียนอ่านและเขียนกลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท และกลุ่มคำสันธานที่ปรากฏในประโยคลงสมุด ส่งครูตรวจ

4.2.9 นักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 4

5. สื่อและอุปกรณ์

5.1 บัตรคำจำนวน 10 คำดังนี้

หวาน	สวย
อ้วน	ใต้
ใน	ทาง
จน	เพราะ
ถ้า	บน

5.2 แถบประโยคจำนวน 6 ประโยค

1. โอปอทำงานเก่งเช่นเดียวกับพ่อของเขา

2. มีนาและมานีพูดคุยกันอย่างสนุกสนานในขณะที่รับประทาน
อาหาร

3. กฎาสน์หลังนั้นใหญ่โตมโหฬารจริง ๆ

4. พวกเด็ก ๆ เหล่านั้นมีหน้าตาเกลี้ยงเกลาสดใสจริง ๆ

5. เขามองหน้าฉันราวกับว่าไม่เคยเจอกันมาก่อน

6. ฉันจะเรียนหนังสือจนสำเร็จถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรค

6. การวัดและประเมินผล

6.1 ตั้งเกด

- การตอบคำถาม
- การยกตัวอย่างกลุ่มคำ
- การทำงานของกลุ่ม

6.2 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดชุดที่ 4

ขีดเส้นใต้ กลุ่มคำวิเศษณ์ กลุ่มคำบุพบท หรือกลุ่มคำสันธาน จากข้อความต่อไปนี้

1. นักเรียนคนนี้มีสติปัญญาหลักแหลมจริงๆ
2. การปราศรัยในท่ามกลางชุมชนแห่งนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก
3. นักร้องเธออยู่จนกระทั่งหัว
4. ผมของหล่อนสีดำงามสลวยจริงๆ
5. มะม่วงชื่อนี้คงจะเปรี้ยวเหลือเกิน
6. นักเรียนต้องขยันอ่านหนังสือมิฉะนั้นจะสอบตก
7. พ่อขับรถออกจากบ้านไปในขณะที่พวกเรากำลังกินข้าว
8. แม้วางหนังสือเรื่องเขียนแผ่นดินไว้บนโต๊ะสีแดงตัวนั้น
9. เราชอบบ้านพักหลังนั้นที่ตั้งอยู่บนเนินเขา
10. บ้านหลังนั้นช่างใหญ่โตมโหฬารจริง

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 4

1. นักเรียนคนนี้มีสติปัญญาหลักแหลมจริง ๆ
2. การปราศรัยในท่ามกลางชุมชนแห่งนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก
3. ถิ่นนั่งรอเธออยู่จนกระทั่งหัว
4. พบของหล่อนสีค้ำงามสลดจริง ๆ
5. มะม่วงชื่อนี้คงจะเปรี้ยวเหลือเกิน
6. นักเรียนต้องขยันอ่านหนังสือมิฉะนั้นจะสอบตก
7. พ่อขับรถออกจากบ้านไปในขณะที่พวกเรากำลังกินข้าว
8. แม่วางหนังสือเรื่องเขียนแผ่นดินไวบนไค้สีแดงตัวนั้น
9. เราชอบบ้านพักหลังนั้นที่ตั้งอยู่บนเนินเขา
10. บ้านหลังนั้นช่างใหญ่โตมโหฬารจริง

แผนการสอนที่ 3

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

แต่งประโยคจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ได้

1. สาระสำคัญ

ความรู้เรื่องประโยคเป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา การมีความรู้เกี่ยวกับประโยคชนิดต่าง ๆ และสามารถจำแนกส่วนประกอบของประโยคในภาคประธาน และภาคแสดงว่าประกอบขึ้นด้วยกลุ่มคำใดบ้าง จะทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบการอ่าน การเขียนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

แต่งประโยคจากกลุ่มคำที่กำหนดให้ได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

2.2.2 บอกส่วนประกอบของประโยคได้

2.2.3 บอกชนิดของประโยคได้

3. เนื้อหา

ประโยค คือ กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วยกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ทั้งในภาคประธานและภาคแสดง บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เช่น

นักเรียนชั้น ม. 3/1 ได้รับคัดเลือกเป็นนักเรียนดีเด่น

ภาคประธาน ประกอบด้วย ประธาน + บทขยายประธาน

ภาคแสดง ประกอบด้วย กริยา + ขยายกริยา + กรรม + ขยายกรรม

กลุ่มคำที่กำหนดให้

1. กางเกงขาสั้น	2. รองเท้าผ้าใบสีแดง	3. ดินไม้ข้างทาง
4. เทปบันทึกเสียง	5. นักกีฬาบาสเก็ตบอล	6. เราสองคน
7. บนคอไม้	8. ใต้ดินไม้	9. จดหมายส่วนตัว
10. อ้วนท้วนสมบูรณ์		

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

4.1.1 ครูทบทวนเรื่องประโยคและส่วนประกอบของประโยค

4.1.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคชนิดต่าง ๆ

4.2 ขั้นสอน

4.2.1 ครูอธิบายเรื่องส่วนประกอบของประโยค และคิดแถบประโยคให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

4.2.2 ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยค

4.2.3 ครูให้นักเรียนดูภาพและสร้างกลุ่มคำจากภาพ

4.2.4 ครูคิดบัตรกลุ่มคำที่มีความหมายสัมพันธ์กับภาพและให้นักเรียนบอกว่าเป็นกลุ่มคำชนิดใดเป็นรายบุคคล

4.2.5 นักเรียนแต่งประโยคโดยให้มีกลุ่มคำที่กำหนดให้ประกอบด้วย

4.3 ขั้นสรุป

4.3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันแยกกลุ่มคำจากประโยค

4.3.2 สรุปลักษณะการใช้กลุ่มคำในการแต่งประโยค นักเรียนบันทึกลงสมุด

4.3.3 นักเรียนทำแบบฝึกหัด

5. สื่อและอุปกรณ์

5.1 บัตรกลุ่มคำจำนวน 10 กลุ่มคำดังนี้

กางเกงขาสั้น	รองเท้าผ้าใบ
ชนคันไม้	เปิดเทปบันทึกเสียง
เรานักกีฬา	เราสองคน
อ้วนท้วนสมบูรณ์	เขียนจดหมายส่วนตัว
บนดอไม้	ไต่ต้นไม้ใหญ่

5.2 บัตรภาพจำนวน 10 ภาพ

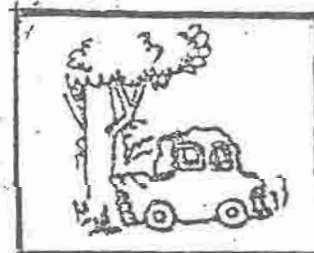
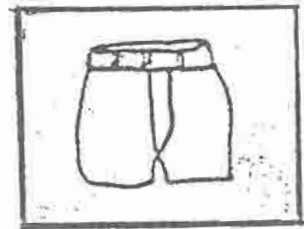
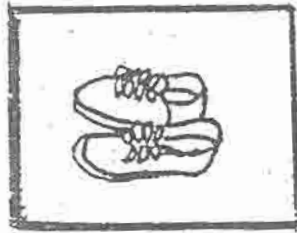
5.3 แผนภูมิประโยค

6. การวัดและประเมินผล

6.1 สังเกต

- การตอบคำถาม
- การสร้างกลุ่มคำ

6.2 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

ประโยชน์

ประโยชน์คือ กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์
ประกอบด้วย ภาคประธานและภาคแสดง
บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

แผนภูมิแสดงส่วนประกอบของประโยค

ภาคประธาน		ภาคแสดง		
ประธาน	ส่วนขยาย	กริยา	กรรบ	ส่วนขยาย
ครู	ประจำชั้น	ดี	นักเรียน	ตามที่

แบบฝึกหัดชุดที่ 5

นำกลุ่มคำต่อไปนี้แต่งประโยคตามหน้าที่ที่กำหนดให้

1. แก้วใบนี้ ทำหน้าที่ประธาน

2. กีฬากลางแจ้ง ทำหน้าที่กรรม

3. ประตูหน้าบ้าน ทำหน้าที่กรรม

4. เดินอย่างมั่นใจ ทำหน้าที่กริยา

5. เพราะฉะนั้น ทำหน้าที่เชื่อมประโยค

6. รสดีมาก ทำหน้าที่ขยายประธาน

7. เรานักกีฬา ทำหน้าที่ประธาน

8. บนโต๊ะตัวสีแดง ทำหน้าที่ขยายกริยา

9. เตรียมจัดซื้อ ทำหน้าที่กริยา

10. เขย่งก้าวกระโดด ทำหน้าที่กริยา

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 5

1. แก้วใบนี้ใช้ปักดอกไม้ไม่ได้
2. เราชอบเล่นกีฬากลางแจ้งมาก
3. เขาเปิดประตูหน้าบ้านต้อนรับพวกเรา
4. สมชาติเดินอย่างมั่นใจขึ้นบนเวที
5. ฉันไม่กล้าเดินคนเดียวเพราะฉะนั้นจึงชวน
เธอมาด้วย
6. น้ำหวานขวดนี้มีสีส้มและรสชาติมาก
7. เรานักกีฬาฟุตบอลต่างตั้งใจฝึกซ้อมกันทุกคน
8. แม่วางของไว้บนโต๊ะตัวสีแดง
9. เราเตรียมจัดซื้อข้าวของเพื่อไปพักผ่อนชาย
ทะเล
10. เขาแข่งกั้วกระโดดเหมือนนักกีฬา

ประโยคที่ต่างไปจากเฉลยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน

แผนการสอนที่ 4

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยค

1. สาระสำคัญ

ความรู้เรื่องประโยคเป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา การมีความรู้เกี่ยวกับประโยคชนิดต่าง ๆ และสามารถจำแนกส่วนประกอบของประโยคในภาคประธาน และภาคแสดงว่าประกอบด้วยกลุ่มคำใดบ้าง จะทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบการอ่าน การเขียนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกหน้าที่ ประธาน กริยา และกรรม ของกลุ่มคำในประโยคได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

2.2.2 บอกส่วนประกอบของประโยคได้

2.2.3 แต่งประโยคโดยใช้กลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

3. เนื้อหา

ประโยคคือ กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วยกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ทั้งในภาคประธานและภาคแสดง บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ภาคประธาน หมายถึง ส่วนที่บอกให้รู้ถึงผู้ที่กระทำการนั้น ๆ ประกอบด้วยประธาน + บทขยายประธาน

ภาคแสดง หมายถึง ส่วนที่บอกให้รู้ถึงกริยาอาการที่กระทำ ประกอบด้วย กริยา + ขยายกริยา + กรรม + ขยายกรรม เช่น ครูที่สอนวิชาภาษาไทยดีฉันสามที่ ภาคประธาน คือ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ภาคแสดง คือ...ดีฉันสามที่

กลุ่มคำที่กำหนดให้

1. เดินทางท่องเที่ยว	2. สาวผมแดง
3. ดอกกุหลาบสีแดง	4. นกกระยางสีขาว
5. กีฬากลางแจ้ง	6. ยิ้มแย้มแจ่มใส
7. นอนหลับสนิท	8. นั่งจ้องมองดู
9. ลอดช่องสิงคโปร์	10. ซักใช้ไล่เถียง

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

- 4.1.1 ครูทบทวนเรื่องประโยค และส่วนประกอบของประโยค
- 4.1.2 นักเรียนยกตัวอย่างประโยคชนิดต่าง ๆ

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ครูนำบัตรกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ให้นักเรียนดู และบอกว่าเป็นเป็นกลุ่มคำชนิดใด
- 4.2.2 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ครูแจกกระดาษสำหรับเขียนคำตอบ

กลุ่มละ 1 แผ่น

- 4.2.3 นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มช่วยกันแต่งประโยค โดยให้มีกลุ่มคำจากข้อ 4.2.1

ประกอบ ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

- 4.2.4 เมื่อหมดเวลาที่กำหนดไว้ ตัวแทนกลุ่มเขียนประโยคบนกระดาน
- 4.2.5 ครูและนักเรียนช่วยกันแก้ข้อความที่ไม่ถูกต้อง นักเรียนช่วยกันแยกส่วน

ประกอบของประโยคเป็น ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย

4.3 ขั้นสรุป

- 4.3.1 นักเรียนสรุปหน้าที่ของกลุ่มคำนาม และกลุ่มคำกริยาลงสมุด
- 4.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัด ชุดที่ 6 จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 3

หน้า 16 ข้อ 2

5. สื่อและอุปกรณ์

- 5.1 บัตรกลุ่มคำจำนวน 10 กลุ่มคำดังนี้

5.2 แถบประโยคจำนวน 10 ประโยค ดังนี้

1. การ.....ในประเทศไทยเป็นการช่วยเหลือรัฐกิจไทย

2.....ชอบขับรถเก๋งสีแดง

3. ฉันและแม่.....ข้ามแผ่นดินไหวทางสถานี
โทรทัศน์อย่างตั้งใจ

4. ประชา.....อยู่บนระเบียงบ้าน

5. สุทิสา.....อย่างสบายอารมณ์อยู่แถวชายหาด

6. ชาตรีซื้อ.....มอบให้คนรักในวันแห่งความรัก

7.....เดินหาเหยื่ออยู่ในนา

8. เราทุกคนชอบเล่น.....

9. ครูกำลัง.....นักเรียนเรื่องลอกข้อสอบ

10. เนาวรัตน์.....อย่างมีความสุขเมื่อได้รับของ
ถูกใจ

5.2 กระจายคำตอบ

5.3 แบบฝึกหัด

6. การวัดและประเมินผล

6.1 สังเกต

- การตอบคำถาม
- การสร้างกลุ่มคำ

6.2 ตรวจแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดชุดที่ 6

จากหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 3 ข้อ 2 หน้า 16

จงสร้างกลุ่มคำ และแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ พร้อมทั้งบอกว่ากลุ่มคำนั้นทำหน้าที่ใดในประโยค

1. ความรัก

.....

2. กระเป๋า

.....

3. ทอด

.....

4. สັงเกต

.....

5. สงบ

.....

6. กระดาษ

.....

7. กาแฟ

.....

8. ภูมิ

.....

9. เวลา

.....

10. ภาษา

.....

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 6

1. ความรักแท้เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ (กรรม)
2. ฉันชอบซื้อกระเป๋าเดินทาง (กรรม)
3. ทอดมันปลากรายเป็นอาหารยอดเยี่ยม (ประธาน)
4. ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน (ขยายกริยา)
5. เราไม่ควรพูดภาษาต่างประเทศ (กรรม)
6. เด็ก ๆ นั่งพับกระดาษหนังสือพิมพ์ (กรรม)
7. พ่อซื้อกาแฟสำเร็จรูปมา 2 ขวด (กรรม)
8. ภูมิอากาศของประเทศไทยจัดอยู่ในเขตร้อน (ประธาน)
9. เวลาในขวดแก้วคือหนังสือที่ได้รับรางวัลซีไรท์ (ประธาน)
10. เราไม่ควรพูดภาษาต่างประเทศปนกับภาษาไทย (กรรม)

ประโยคที่ต่างไปจากเฉลยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน

แผนการสอนที่ 5

วิชาภาษาไทย รหัส ท 305

ชั้น ม. 3 ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง กลุ่มคำ

ใช้สอนวันที่ เดือน

พ.ศ

เวลา 50 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกหน้าที่ของกลุ่มคำในประโยค

1. สาระสำคัญ

ความรู้เรื่องประโยค เป็นพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา การมีความรู้เกี่ยวกับประโยคชนิดต่าง ๆ และสามารถจำแนกส่วนประกอบของประโยคในภาคประธาน และภาคแสดง ว่าประกอบด้วยกลุ่มคำใดบ้าง จะทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบการอ่าน การเขียนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นประโยชน์ทั้งในการศึกษา และการดำเนินชีวิตประจำวัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

บอกหน้าที่ของกลุ่มคำที่เป็นส่วนขยายต่าง ๆ ในประโยคได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

2.2.1 บอกลักษณะของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

2.2.2 บอกส่วนประกอบของประโยคได้

2.2.3 แต่งประโยคโดยใช้กลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ได้

3. เนื้อหา

ประโยค คือ กลุ่มคำที่มีใจความสมบูรณ์ ประกอบด้วยกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ทั้งในภาคประธานและภาคแสดง บอกให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ภาคประธาน หมายถึง ส่วนที่บอกให้รู้ถึงผู้ที่กระทำการนั้น ๆ ประกอบด้วยประธาน + บทขยายประธาน

ภาคแสดง หมายถึง ส่วนที่บอกให้รู้ถึงกิจาอาการที่กระทำ ประกอบด้วย กริยา + ขยายกริยา + กรรม + ขยายกรรม เช่น ครูที่สอนวิชาภาษาไทยดีฉันตามที่ ภาคประธาน คือ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ภาคแสดง คือ...ดีฉันตามที่

กลุ่มคำที่กำหนดให้

1. สวดยขาดฟ้ามาดิน	2. รองทำด้นสูง
3. คุณคนสวย	4. คำเป็นคอตะโก
5. ท่ามกลางมิตรรักแฟนเพลง	6. ไพเราะเพราะพริ้ง
7. นอนหลับสนิท	8. ตอนเช้าวันอาทิตย์
9. ถอดช่องสิงคโปร์	10. ตีแดงจุดขาว

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

4.1 ขั้นนำ

- 4.1.1 ครูทบทวนเรื่องชนิดของกลุ่มคำ และส่วนประกอบของประโยค
- 4.1.2 ครูและนักเรียนร่วมสนทนาถึงส่วนขยายต่าง ๆ ทั้งในภาคประธานและภาคแสดง

4.2 ขั้นสอน

- 4.2.1 ทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องชนิดของกลุ่มคำโดยดำเนินการ ดังนี้
 - ครูแจกกระดาษสำหรับเขียนตอบให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น
 - ครูอ่านประโยคให้นักเรียนฟังประโยคละ 2 ครั้ง นักเรียนเขียนกลุ่มคำที่ปรากฏ

ในประโยคในกระดาษคำตอบ

- 4.2.2 ครูคิดแถบประโยคครั้งละ 1 ประโยค ครูและนักเรียนเฉลยคำตอบ นักเรียนตรวจคำตอบของตนเอง
- 4.2.3 นักเรียนแยกส่วนประกอบของประโยคเป็นประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย และบอกว่ากลุ่มคำเหล่านั้นทำหน้าที่ใดในประโยค

4.3 ขั้นสรุป

- 4.3.1 นักเรียนสรุปหน้าที่ของกลุ่มคำชนิดต่าง ๆ ลงสมุด
- 4.3.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดชุดที่ 7

5. สื่อและอุปกรณ์

- 5.1 แถบประโยคจำนวน 10 ประโยค

1. ยาใจชอบสวมรองเท้าสีแดง

2. เขาทำงานยอดเยี่ยมจริง ๆ

3. กฎหมายหลังนั้นถูกไฟไหม้ดำเป็นต่อตะโก

4. ทาทายัง ร้องเพลงได้ไพเราะเพราะพริ้งจริง ๆ

5. เอกชัย ศรีวิชัยยืนอยู่ท่ามกลางมิตรรักแฟนเพลง
จำนวนมากมาย

6. สมปองกำลังนั่งพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่

7. ฉันชอบไปจ่ายตลาดตอนเช้าวันอาทิตย์

8. ราตรีชอบสวมเสื้อสีแดงจุดขาวเป็นประจำ

9. อะไรกันนี้ไม่มีใครอยู่เลยหรือ

10. เด็กชายวสันต์หัวหน้าชั้น ม. 3/1 ได้รับรางวัลนักเรียนดีเด่น

5.2 กระดาษคำตอบ

ข้อ	กลุ่มคำที่ปรากฏในประโยค						
1	นาม	สรรพนาม	กริยา	วิเศษณ์	บุพบท	สันธาน	อุทาน
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

5.3 แบบฝึกหัด

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การทำกิจกรรม

6.2 ตรวจสอบแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดชุดที่ 7

ใช้กลุ่มคำต่อไปนี้แต่งประโยคตามหน้าที่ที่กำหนดให้

กลุ่มคำ	หน้าที่ในประโยค	ประโยคที่แต่ง
1. หัวหน้าชั้น ม.3	ประธาน กรรม ขยายประธาน	1. 2. 3.
2. ออกกำลังกาย	ประธาน กริยา ขยายกริยา	1. 2. 3.
3. ขอเรียนจริงๆ	ขยายประธาน ขยายกริยา ขยายวิเศษณ์	1. 2. 3.
4. จนกระทั่ง ในขณะที่	เชื่อมคำกับคำ เชื่อมประโยคกับ ประโยค	1. 2.
5. อะไรกันนี้	ประกอบประโยค แสดงอารมณ์ของ ผู้พูด	1.

เฉลยแบบฝึกหัดชุดที่ 7

1. หัวหน้าชั้น ม. 3/1 ไม่มาโรงเรียนวันนี้
ครูประจำชั้นตำหนิหัวหน้าชั้น ม. 3/9
เด็กชายวิชัยหัวหน้าชั้น ม. 3/1 ได้รับรางวัลเรียนดี
2. เราออกกำลังกายทุกวัน
ออกกำลังกายเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างหนึ่ง
คุณสมชายกำลังวิ่งออกกำลังกาย
3. วารีได้รับคำชมเชยจากเพื่อนบ่อย ๆ ว่าขยันจริง ๆ
เขาทำงานได้ขยันจริง ๆ จนใคร ๆ ก็ยอมรับ
ปิยะพงษ์เป็นนักกีฬาที่เก่งขยันจริง ๆ
4. สมภพคอยเพื่อนจนกระทั่งค่ำ
เขาเดินกลับบ้านในขณะที่ฝนกำลังตกหนัก
5. อะไรงันนี้ ไม่มีใครอยู่เลยหรือ
ประโยคที่ต่างไปจากเฉลยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

คำชี้แจง

1. ข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
2. ให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อละหนึ่งคำตอบ
3. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ในแบบทดสอบนี้

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อละหนึ่งคำตอบ

1. ข้อใดเป็นกลุ่มคำ

ก. ปลาว่ายน้ำ	ข. เขาซื้อปลา
ค. ปลาตายแล้ว	ง. ปลาตุกที่ตลาด
2. ข้อใดเป็นกลุ่มคำ

ก. คั้นไม้ในป่า	ข. ฉันทปลูกคั้นไม้
ค. แฉกคัดคั้นไม้	ง. คั้นไม้ไม่่งอกงามเลย
3. ข้อใดเป็นกลุ่มคำ

ก. นอนเลีย	ข. นอนไหม
ค. นอนเอกเขนก	ง. นอนหลับตาเถอะ
4. ข้อใดเป็นกลุ่มคำ

ก. มานี้เร็ว	ข. อย่าทำนะ
ค. สีสันสดใส	ง. ใครจะมา
5. ข้อใดเป็นกลุ่มคำ

ก. ดอกไม้บาน	ข. ดอกไม้ไหว
ค. ดอกไม้ช่อใหญ่	ง. ดอกไม้โรยแล้ว
6. ข้อใดไม่เป็นกลุ่มคำ

ก. นกแก้วสีเขียวตัวใหญ่	ข. นกกระจอกฝูงนั้น
ค. นกเขาขาวตัวหนึ่ง	ง. นกเอี้ยงบินมาแล้วไกล

7. ข้อใดไม่เป็นกลุ่มคำ

ก. แก้วใบนี้

ค. แก้วบนโต๊ะ

ข. แก้วน้ำสีสวย

ง. แก้วสีแดงแตก

8. ข้อใดไม่เป็นกลุ่มคำ

ก. นกบินมาฝูงหนึ่ง

ค. นกน้อยในไร่ส้ม

ข. นกตัวเล็ก ๆ

ง. นกกระจอกฝูงใหญ่

9. ข้อใดไม่เป็นกลุ่มคำ

ก. ลูกผีลูกคน

ค. ง่วงเหงาหาวนอน

ข. น้าหนังไหลลึก

ง. ข้าวใหม่ปลามัน

10. ข้อใดไม่เป็นกลุ่มคำ

ก. เรือนไทยโบราณ

ค. เรือนไทยโบราณหลังใหม่

ข. เรือนไทยโบราณหลังนั้น

ง. เรือนไทยโบราณปลูกอยู่ปลายซอย

11. “สมาชิกเล่นกีฬากลางแจ้งทุกวัน” กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้เป็นกลุ่มคำชนิดใด

ก. กลุ่มคำนาม

ค. กลุ่มคำกริยา

ข. กลุ่มคำสรรพนาม

ง. กลุ่มคำอุทาน

12. “ปรีดาเป็นนักกีฬาแข่งกีฬาระดับโลก” กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้เป็นกลุ่มคำชนิดใด

ก. กลุ่มคำนาม

ค. กลุ่มคำกริยา

ข. กลุ่มคำสรรพนาม

ง. กลุ่มคำอุทาน

13. “ท่านผู้ปกครองโปรดฟังทางนี้” กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้เป็นกลุ่มคำชนิดใด

ก. กลุ่มคำนาม

ค. กลุ่มคำกริยา

ข. กลุ่มคำสรรพนาม

ง. กลุ่มคำอุทาน

14. “โธ! ไม่น่าเลย เขาทำไปได้อย่างไร” กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้เป็นกลุ่มคำชนิดใด

ก. กลุ่มคำนาม

ค. กลุ่มคำกริยา

ข. กลุ่มคำสรรพนาม

ง. กลุ่มคำอุทาน

15. “สมภพเดินสายอาด ๆ เข้าไปหาคนกลุ่มนั้น” กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้เป็นกลุ่มคำชนิดใด

ก. กลุ่มคำนาม

ค. กลุ่มคำกริยา

ข. กลุ่มคำสรรพนาม

ง. กลุ่มคำอุทาน

16. “โน่นทำนองเดียวกันฉันก็รักเธอ” กลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้เป็นกลุ่มคำชนิดใด

ก. กลุ่มคำบุพบท

ค. กลุ่มคำวิเศษณ์

ข. กลุ่มคำสันธาน

ง. กลุ่มคำอุทาน

50. กลุ่มคำในข้อใดทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็ม

- ก. ฉันรำคาญเสียงกรีดร้องของเธออย่างมากจนเกือบทนไม่ไหว
- ข. การเล่นเพลงพื้นบ้านเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง
- ค. ผู้หญิงที่เก่งกาจการบ้านการเรือนมักได้รับการอบรมมาดี
- ง. คาราคณโปรดของฉันเป็นคาราสมัครเล่น

เฉลยแบบทดสอบวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	1.	ง	ข้อที่	26.	ก
	2.	ก		27.	ง
	3.	ค		28.	ค
	4.	ค		29.	ข
	5.	ค		30.	ข
	6.	ง		31.	ข
	7.	ง		32.	ค
	8.	ก		33.	ก
	9.	ข		34.	ค
	10.	ง		35.	ก
	11.	ก		36.	ก
	12.	ค		37.	ข
	13.	ข		38.	ค
	14.	ง		39.	ข
	15.	ค		40.	ง
	16.	ก		41.	ง
	17.	ค		42.	ก
	18.	ข		43.	ง
	19.	ก		44.	ก
	20.	ค		45.	ข
	21.	ง		46.	ง
	22.	ง		47.	ค
	23.	ค		48.	ข
	24.	ข		49.	ก
	25.	ง		50.	ง

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 7 แสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของกลุ่มทดลอง

คนที่	ชุดที่						
	1	2	3	4	5	6	7
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)
1	10	10	10	10	10	9	9
2	10	10	10	10	10	9	10
3	10	10	10	10	10	9	10
4	10	10	10	10	10	7	9
5	10	10	10	9	10	10	9
6	9	10	7	7	10	9	8
7	10	10	8	10	10	9	9
8	10	10	10	10	10	9	9
9	10	10	8	10	10	9	9
10	10	10	8	10	10	9	8
11	10	10	10	10	10	9	10
12	9	9	8	10	10	9	8
13	10	10	8	8	10	9	9
14	10	10	10	10	10	9	9
15	10	10	10	10	10	10	10
16	10	10	10	10	10	9	9
17	10	10	8	10	10	9	9
18	10	10	10	10	10	9	10
19	10	10	8	10	10	9	9
20	10	10	8	10	10	10	9

ตาราง 7 (ต่อ)

คนที่	ชุดที่						
	1	2	3	4	5	6	7
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)
21	10	10	10	10	10	10	10
22	9	10	8	10	10	9	9
23	10	10	8	10	10	8	9
24	10	10	8	10	10	9	10
25	10	10	10	10	10	8	10
26	10	10	10	10	10	9	10
27	10	10	8	10	10	9	9
28	10	10	8	10	10	9	9
29	10	10	9	10	10	9	9
30	10	10	9	10	10	9	9
รวม	297	299	269	294	300	270	276
เฉลี่ย	9.90	9.97	8.97	9.80	10.0	9.00	9.20
ร้อยละ ของ คะแนน เฉลี่ย							95.48

การกำหนดประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ในโรงเรียนพัทลุง
อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดระหว่าง
เรียน คิดเป็นร้อยละ

$$E_1 = \frac{\frac{\Sigma X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	ΣX	แทน คะแนนรวมของแบบฝึก
	A	แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทุกฉบับรวมกัน
	N	แทน จำนวนนักเรียน

$$E_1 = \frac{\frac{2005}{30}}{70} \times 100$$

$$= 95.48$$

ตาราง 8 แสดงคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการ
เรียนโดยใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลอง

คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	X	X ²	X	X ²
1	37	1369	48	2304
2	35	1225	47	2209
3	33	1089	47	2209
4	25	625	45	2025
5	32	1024	48	2304
6	26	676	48	2304
7	32	1024	48	2304
8	30	900	46	2116
9	37	1369	48	2304
10	34	1156	46	2116
11	43	1849	48	2304
12	29	841	46	2116
13	22	484	43	1849
14	41	1681	48	2304
15	39	1521	44	1936
16	36	1296	45	2025
17	37	1369	47	2209
18	40	1600	48	2304
19	35	1225	47	2209
20	35	1225	46	2116

ตาราง 8 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	X	X ²	X	X ²
21	38	1444	46	2116
22	36	1296	46	2116
23	31	961	46	2116
24	39	1521	46	2116
25	37	1369	44	1936
26	42	1764	46	2116
27	39	1521	47	2209
28	29	841	46	2116
29	35	1225	47	2209
30	36	1296	46	2116
รวม	1005	36759	1393	64820
เฉลี่ย	33.05		46.43	
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย				92.87

80 ตัวหลัง ประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma X}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	ΣX	แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
	B	แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	แทน จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\frac{1393}{30}}{50} \times 100$$

$$= 92.87$$

ตาราง 9 แสดงคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำก่อน และหลังการ
เรียนโดยการใช้แบบฝึกตามคู่มือครูของกลุ่มควบคุม

คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	X	X ²	X	X ²
1	35	1225	37	1369
2	29	841	32	1024
3	30	900	32	1024
4	24	576	29	841
5	36	1296	38	1444
6	28	784	32	1024
7	29	841	31	961
8	22	484	28	784
9	30	900	32	1024
10	19	361	29	29
11	34	1156	35	35
12	22	484	30	900
13	22	484	29	841
14	24	576	28	784
15	29	841	30	900
16	40	1600	41	1681
17	36	1296	38	1444
18	38	1444	39	1521
19	33	1089	35	1225
20	35	1225	36	1296

ตาราง 9 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	X	X ²	X	X ²
21	33	1089	36	1296
22	38	1444	39	1521
23	33	1089	35	1225
24	32	1024	38	1444
25	35	1225	38	1444
26	38	1444	40	1600
27	39	1521	40	1600
28	37	1369	38	1444
29	30	900	33	1089
30	32	1024	33	1089
รวม	942	30632	1031	35905
เฉลี่ย	31.40		34.37	

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและ
หลังการเรียน โดยการใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลอง

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
1	37	48	11	121
2	35	47	12	144
3	33	47	14	196
4	25	45	20	400
5	32	48	16	256
6	36	48	12	144
7	32	48	16	256
8	30	46	16	256
9	37	48	11	121
10	34	46	12	144
11	43	48	5	25
12	29	46	17	289
13	22	43	21	441
14	41	48	7	49
15	39	44	5	25
16	36	45	9	81
17	37	47	10	100
18	40	48	8	64
19	35	47	12	144
20	35	46	11	121
21	38	46	8	64
22	36	46	10	100
23	31	46	15	225
24	39	46	7	49
25	37	44	7	49

ตาราง 10 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
26	42	46	4	16
27	39	47	8	64
28	29	46	17	289
29	35	47	12	144
30	36	46	10	100
รวม	1040	1393	D = 343	$\Sigma D^2 = 4477$
เฉลี่ย	34.66	46.43	11.43	149.23

การทดสอบความมีนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการเรียนโดยการใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลอง โดยใช้ t - test (Match pair t-test)

สูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

- เมื่อ ΣD แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึก
- ΣD^2 แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกแต่ละตัวยกกำลังสอง
- $(\Sigma D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกครั้งแรกทั้งหมดยกกำลังสอง
- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่า t

$$= \frac{343}{\sqrt{\frac{30(4477) - (343)^2}{30 - 1}}}$$

$$= \frac{343}{\sqrt{\frac{134310 - 117649}{29}}}$$

$$= \frac{343}{\sqrt{23.969}}$$

$$= 14.31$$

ค่า $t(.01, 29)$

$$= 2.462$$

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและ
 หลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกของกลุ่มควบคุม

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
1	35	37	2	4
2	29	32	3	9
3	30	32	2	4
4	24	29	5	25
5	36	38	2	4
6	28	32	4	16
7	29	31	3	9
8	22	28	6	36
9	30	32	2	4
10	19	29	10	100
11	34	35	1	1
12	22	30	8	64
13	22	29	7	49
14	24	28	8	64
15	29	30	1	1
16	40	41	1	1
17	36	38	2	4
18	38	39	1	1
19	33	35	2	4
20	35	36	1	1
21	33	36	3	9
22	38	39	1	1
23	33	35	2	4
24	32	38	6	36
25	35	38	3	9

ตาราง 11 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	D	D ²
26	38	40	2	4
27	39	40	1	1
28	37	38	1	1
29	30	33	3	9
30	32	33	1	1
รวม			$\Sigma D = 90$	$\Sigma D^2 = 428$

การทดสอบความมีนัยสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกของกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test (Match pair t-test)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ ΣD แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึก

ΣD^2 แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\Sigma D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกกับหลังการใช้แบบฝึกครั้งแรกทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่า t

$$= \frac{90}{\sqrt{\frac{30(428) - (90)^2}{29}}}$$

$$= \frac{90}{\sqrt{\frac{12840 - 8100}{29}}}$$

$$= \frac{90}{\sqrt{\frac{4740}{29}}}$$

$$= \frac{90}{\sqrt{163.448}}$$

$$= 7.040$$

ค่า t(.01,29)

$$= 2.462$$

ตาราง 12 แสดงการหาค่าความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
1.	45	2,025	2.	45	2,025
3.	45	2,025	4.	45	2,025
5.	44	1,936	6.	44	1,936
7.	44	1,936	8.	43	1,849
9.	43	1,849	10.	42	1,764
11.	42	1,764	12.	42	1,764
13.	41	1,681	14.	41	1,681
15.	41	1,681	16.	41	1,681
17.	40	1,600	18.	40	1,600
19.	40	1,600	20.	40	1,600
21.	40	1,600	22.	40	1,600
23.	39	1,521	24.	39	1,521
25.	39	1,521	26.	38	1,444
27.	38	1,444	28.	38	1,444
29.	37	1,369	30.	37	1,369
31.	36	1,296	32.	36	1,296
33.	36	1,296	34.	36	1,296
35.	35	1,225	36.	35	1,225
37.	35	1,225	38.	34	1,156
39.	34	1,156	40.	34	1,156
41.	34	1,156	42.	33	1,089
43.	33	1,089	44.	33	1,089
45.	32	1,024	46.	32	1,024
47.	31	961	48.	31	961
49.	31	961	50.	31	961

ตาราง 12 (ต่อ)

คนที่	X	X ²	คนที่	X	X ²
51.	31	961	52.	30	900
53.	30	900	54.	30	900
55.	30	900	56.	30	900
57.	29	841	58.	29	841
59.	29	841	60.	29	841
61.	29	841	62.	29	841
63.	28	784	64.	28	784
65.	28	784	66.	28	784
67.	28	784	68.	28	784
69.	28	784	70.	27	729
71.	27	729	72.	27	729
73.	27	729	74.	26	676
75.	26	676	76.	26	676
77.	26	676	78.	26	676
79.	26	676	80.	26	676
81.	26	676	82.	26	676
83.	25	625	84.	25	625
85.	25	625	86.	25	625
87.	24	576	88.	24	576
89.	24	576	90.	23	529
91.	23	529	92.	23	529
93.	23	529	94.	22	484
95.	22	484	96.	22	484
97.	21	441	98.	21	441
99.	20	400	100.	20	400
รวม				3,180	107,970

การหาค่าความแปรปรวนของคะแนน

$$\text{สูตร } S^2 = \frac{n \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

แทนค่า S^2

$$= \frac{100(107970) - (3180)^2}{100(99)}$$

$$= \frac{10797000 - 10112400}{9900}$$

$$= \frac{684600}{9900}$$

$$= 69.15$$

$$SD = 8.32$$

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ เพื่อหาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (pq)

ข้อที่	R_U	R_L	p	r	q	pq
1.	23	15	.70	.30	.30	.2100
2.	23	10	.61	.48	.39	.2379
3.	18	8	.48	.37	.52	.2496
4.	18	8	.48	.37	.52	.2496
5.	16	5	.39	.41	.61	.2379
6.	20	13	.61	.26	.39	.2379
7.	19	12	.57	.26	.43	.2451
8.	19	7	.48	.44	.52	.2496
9.	22	10	.59	.44	.41	.2419
10.	20	10	.56	.37	.44	.2464
11.	19	13	.59	.22	.41	.2491
12.	17	6	.43	.41	.57	.2451
13.	15	6	.39	.33	.61	.2379
14.	19	13	.59	.22	.41	.2419
15.	18	10	.52	.30	.48	.2496
16.	20	13	.61	.26	.39	.2379
17.	26	16	.78	.37	.22	.1716
18.	16	9	.46	.26	.54	.2484
19.	25	10	.65	.56	.35	.2275
20.	24	12	.67	.44	.33	.2211
21.	18	7	.46	.41	.54	.2484
22.	21	10	.57	.41	.43	.2451
23.	19	6	.46	.48	.54	.2484
24.	14	4	.33	.37	.67	.2211
25.	21	8	.54	.48	.46	.2484

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	R_U	R_L	p	r	q	pq
26.	19	7	.48	.44	.52	.2496
27.	15	8	.43	.26	.57	.2451
28.	18	9	.50	.33	.50	.2500
29.	24	17	.76	.26	.24	.1824
30.	18	5	.43	.48	.57	.2451
31.	17	4	.39	.48	.61	.2379
32.	13	5	.33	.30	.67	.2211
33.	21	15	.67	.22	.33	.2211
34.	17	9	.48	.30	.52	.2496
35.	16	7	.43	.33	.57	.2451
36.	21	16	.69	.19	.31	.2139
37.	18	9	.50	.33	.50	.2500
38.	16	8	.44	.30	.56	.2244
39.	12	4	.30	.30	.70	.2100
40.	17	8	.46	.33	.54	.2484
41.	15	8	.43	.26	.57	.2451
42.	17	10	.50	.26	.50	.2500
43.	20	12	.59	.30	.41	.2419
44.	15	5	.37	.37	.63	.2331
45.	16	4	.37	.44	.63	.2331
46.	23	13	.67	.37	.33	.2211
47.	14	5	.35	.33	.65	.2275
48.	21	6	.50	.56	.50	.2500
49.	25	15	.74	.37	.26	.1924
50.	19	10	.54	.33	.46	.2484
						$\Sigma pq = 11.7837$

การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

สูตร

$$r_n = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{S^2} \right]$$

- เมื่อ r_n แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 P แทน สัดส่วนของคนที่ตอบถูก
 q แทน สัดส่วนของคนที่ตอบผิดในแต่ละข้อ มีค่าเท่ากับ $1-p$
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนที่ได้จากการทำ
 แบบทดสอบ
 Σpq แทน ผลรวมของสัดส่วนของคนที่ตอบถูกคูณกับสัดส่วน
 ของคนที่ตอบผิด

แทนค่า

 r_n

$$= \frac{50}{49} \left[1 - \frac{11.7837}{69.15} \right]$$

$$= 1.02 (1 - 0.17)$$

$$= 0.85$$

ตาราง 14 แสดงการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ปลาตุ๊กที่ตลาด	1	1	1	3	1
2. ต้นไม้ในป่า	1	1	1	3	1
3. ดอกไม้ช่อใหญ่	1	1	1	3	1
4. แก้วสีแดง	1	1	1	3	1
5. นกน้อยในไร่ส้ม	1	1	1	3	1
6. น้ำนิ่งไหลลึก	1	1	1	3	1
7. เรือนไทยโบราณหลังใหม่	1	1	1	3	1
8. กีฬากลางแจ้ง	1	1	1	3	1
9. กระโปรงสีแดง	1	1	1	3	1
10. หนังสือพิมพ์รายวัน	1	1	1	3	1
11. รถติดถนนใหญ่	1	1	1	3	1
12. หางนกยูง	1	1	1	3	1
13. กุหลาบสีแดงช่อนี้	1	1	1	3	1
14. ลูกท่านหลานเธอ	1	1	1	3	1
15. ความรักแท้	1	1	1	3	1
16. ดูกตาคหมีพู	1	1	1	3	1
17. ประตูหน้าบ้าน	1	1	1	3	1
18. คบงควบบนท้องฟ้า	1	1	1	3	1
19. คาราสัมครเล่น	1	1	1	3	1
20. นอนเอกเขนก	1	1	1	3	1
21. เขย่งก้าวกระโดด	1	1	1	3	1
22. เดินสายอากาศ ๆ	1	1	1	3	1
23. ก้มลงกราบ	1	1	1	3	1
24. เตรียมจัดซื้อ	1	1	1	3	1

ตาราง 14 (ต่อ)

คำที่นำมาทดสอบ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC ($\Sigma R/N$)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
25. เดินสายอาด ๆ	1	1	1	3	1
26. รบทัพจับศึก	1	1	1	3	1
27. คึดสึดเป่า	1	1	1	3	1
28. ท่านผู้ปกครอง	1	1	1	3	1
29. ท่านผู้มีอุปการะคุณ	1	1	1	3	1
30. เขาทั้งหลาย	1	1	1	3	1
31. เราทุกคน	1	1	1	3	1
32. เขาคนนั้น	1	1	1	3	1
33. สีสันสดใส	1	1	1	3	1
34. อมเปรี้ยวอมหวาน	1	1	1	3	1
35. สงบเสงี่ยมเจียมตัว	1	1	1	3	1
36. คังสนั่นหวั่นไหว	1	1	1	3	1
37. เสร็จเรียบร้อยแล้ว	1	1	1	3	1
38. สีแดงจุดขาว	1	1	1	3	1
39. ในทำนองเดียวกัน	1	1	1	3	1
40. บนท้องฟ้า	1	1	1	3	1
41. ท่ามกลางมิตรรักแฟนเพลง	1	1	1	3	1
42. เพราะฉะนั้นจึง	1	1	1	3	1
43. ถ้าหากว่า	1	1	1	3	1
44. เช่นเดียวกับ	1	1	1	3	1
45. โถ ไม่น่าเลย	1	1	1	3	1
46. ไร้อัยทำไมถึงทำกับฉันได้	1	1	1	3	1
47. ว้ายตายแล้ว	1	1	1	3	1
48. อื้อย ผิดอีกแล้ว	1	1	1	3	1
49. ว้า ไม่น่าเลย	1	1	1	3	1
50. อะ ไรกันนี้	1	1	1	3	1

ตาราง 15 แสดงแบบสำรวจความคิดเห็นและความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

ข้อที่	คำถาม	ความคิดเห็นของนักเรียน		
		เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย
1.	นักเรียนชอบการเรียนวิชาภาษาไทย	83.33	16.67	-
2.	นักเรียนชอบการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ	91.67	8.33	-
3.	นักเรียนชอบการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องกลุ่มคำโดยการใช้แบบฝึก	100	-	-
4.	การรู้เรื่องกลุ่มคำเป็นอย่างดี จะทำให้เรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดีด้วย	75.00	16.67	8.33
5.	การเรียนเรื่องกลุ่มคำทำให้เข้าใจความหมายของคำมากขึ้น	100	-	-
6.	การเรียนเรื่องกลุ่มคำทำให้เข้าใจความหมายหน้าที่ของคำมากขึ้น	83.33	8.33	8.33
7.	เมื่อเรียนเรื่องกลุ่มคำแล้วนักเรียนคิดว่ากลุ่มคำเกิดจากคำมูลทุกคำ	100	-	-
8.	การเขียนเรื่องต่างๆ ได้ดีต้องมีความรู้เรื่องกลุ่มคำ	91.67	8.33	-
9.	การใช้ภาษาให้สละสลวยต้องมีความรู้เรื่องกลุ่มคำเป็นอย่างดี	100	-	-
10.	ความรู้เรื่องกลุ่มคำมีประโยชน์สำหรับนักเขียนเท่านั้น	8.33	16.67	75.00

ภาคผนวก จ
เอกสารอื่นๆ

แบบสำรวจกลุ่มคำ

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจกลุ่มคำชุดนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ
ตอนที่ 2 แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มคำที่จะนำไปสร้างแบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง
2. โปรดเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์
3. โปรดพิจารณากลุ่มคำต่อไปนี้ ซึ่งเป็นคำที่คัดเลือกมาจากหนังสือเรียนทักษะสัมพันธ์ และหนังสือเรียนวิชาหลักภาษาไทย เล่ม 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และกลุ่มคำที่พบใช้ในชีวิตประจำวัน ว่ามีความเหมาะสมต่อการนำไปสร้างแบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง หรือไม่ ถ้าเห็นว่ากลุ่มคำใดมีความเหมาะสม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำว่าเหมาะสม ถ้าท่านเห็นว่ากลุ่มคำใดไม่เหมาะสมโปรดทำเครื่องหมาย✓ ในช่องคำว่าไม่เหมาะสม

ตัวอย่าง

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
กับใครคนหนึ่ง		✓
กินมูมมาม	✓	

สรุปความหมาย

1. กลุ่มคำที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม คือกลุ่มคำว่า “กินมูมมาม”
2. กลุ่มคำที่ท่านเห็นว่าไม่เหมาะสม คือกลุ่มคำว่า “กับใครคนหนึ่ง”

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

ชื่อ.....สกุล.....
 โรงเรียน.....อำเภอ.....
 จังหวัด.....
 วุฒิกการศึกษา.....วิชาเอก.....
 สอนระดับชั้น.....

ตอนที่ 2 สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มคำที่จะนำไปสร้างแบบฝึก และแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
กระซิบกระซาบ		
กระดาษาห่อของขวัญ		
กระเป๋าดินทาง		
กระเป๋านั่งจระเข้		
กระโหลกโศกสาก		
กระโดดโลดเต้น		
กระโปรงสีแดง		
กางเกงขาสั้น		
การเดินทาง		
การเดินทางท่องเที่ยว		
การขึ้นเข้า		
การบ้านการเรือน		
การมีมนุษยสัมพันธ์		
กราบแทบเท้า		
กินเก่งที่สุด		
กินจุบกินจิบ		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
กินบ้านกินเมือง		
กินมูมมาม		
กีฬากลางแจ้ง		
แกงหอยขมใส่ใบชะอม		
แก้วกาแฟ		
แก้วเก้าประการ		
แก้วชนเหล็ก		
แก้วน้ำแข็ง		
แก้วใบนี้		
แก้วสีต่าง ๆ		
ก้มลงกราบ		
โกกิลากิดรู่่ง		
เกลี้ยงเกลาสดใส		
เกลียดปลาไหลกินน้ำแกง		
ขยันหมั่นเพียร		
เข่งก้าวกระโดด		
ขาวท้วมบนเวที		
ข้าวมันไก่		
ข้าวใหม่ปลามัน		
ของฝากจากใจ		
เขาคณัน		
เขาทั้งหลาย		
เขียนจดหมาย		
คุณคนสวย		
คุณผู้ชาย		
ความรักแท้		
ความรักดีคำ		
โล่งค่านับ		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
จ้วงเหงาหวานอน		
จนกระทั่ง		
จนกว่าจะพบกัน		
จากนั้นไป		
ฉลาดแกมโกง		
ฉลาดหลักแหลม		
ฉลาดสุขุม		
ฉันวันนี้		
ฉันหรือเธอ		
เฉพาะแต่		
เฉพาะโรคสตรี		
เข้าไปหน่อย		
ชนคันไม้		
เช่นเดียวกับ		
เข้าวันอาทิตย์		
ชักใช้ไล่เสียง		
ชักใช้ไค่ถาม		
แข่งทางโค้ง		
คังควงหญ้าย		
คังหวังคังใจ		
คังสนั่นหวั่นไหว		
คาราคนโปรด		
คินน้ำลมไฟ		
คืใจสุด ๆ		
คืใจจริง ๆ		
เคินทอดน่อง		
เคินต่ำอาด ๆ		
คอกกุกหลาเบริมรั้ว		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ดอกกุหลาบสีแดง		
ดอกไม้กลิ่นหอม		
ดอกไม้ช่อใหญ่		
ดอกไม้ริมทาง		
ดึกคั่นเที่ยงคั่น		
ดวงดาวบนท้องฟ้า		
ตะวันขอแสง		
ตั้งแต่เช้าจนเย็น		
ตายฉะวา		
ศุกดาหมีพู		
คู่เลี้ยงปลา		
คันไม้ไม่ออกงาม		
โตะกินข้าว		
โตะตัวสีขาว		
โตะรับแขก		
โต้แย้งทุ่มเถียง		
คอนเช้าวันอาทิตย์		
ไค้คั่นไม้ใหญ่		
ไค้ฟ้าสีคราม		
ไค้ฝ่าละอองธุลีพระบาท		
ไค้เท้าขอรับ		
ไค้ร่มโพธิ์ร่มไทร		
ถึงน้ำคั้น		
ถึงน้ำมัน		
ถ้าหากว่า		
ถ้าเป็นไปได้		
ถึงแม้ว่า		
โธ ! ไม่น่าเลย		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ทางด้านหน้า		
ท่านผู้โดยสาร		
ท่านผู้ปกครอง		
ท่านพุทธศาสนิกชน		
ท่านทั้งหลาย		
ท่านผู้ฟัง		
ท่านผู้ปกครอง		
ทางด้านหลัง		
ท่ามกลางมิตรรักแฟนเพลง		
ท่าทางประกอบ		
ทุเรียนหอมหนอง		
ทอดมันปลาทราย		
ทุระส่วนตัว		
โธ่เอ๊ย !		
โธ่ ! ไม่น่าเลย		
เธอคนเดียว		
เธอที่รัก		
นักเรียนที่รัก		
นักเรียนหลายคน		
นักเรียนชั้น ม. 3		
นั่งจ้องมองดู		
นั่ง ๆ นอน ๆ		
นั่งคาบลม		
นั่งตามสบาย		
หนังสือพิมพ์รายวัน		
นาฬิกาเรือนทอง		
นางแบบสมัครเล่น		
นางสาวไทยคนสวย		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
นกกระจอกเทศ		
นกกระจิบนกกระจอก		
นกกระจอกตัวนั้น		
นกกระยางสีขาว		
นกแก้วสีเขียว		
นอนหลับตา		
นกเขาวา		
นอนตากลม		
นอนหลับสนิท		
นอนเอกเขนก		
ในขณะที่		
ในไม่ช้าไม่นาน		
ในทำนองเดียวกัน		
ในที่สุด		
ในสายตา		
ในสวนดอกไม้		
บันทึกรัก		
บ้านเดิมที่		
บ้านหลังเล็ก ๆ		
บ้านใหญ่โตมโหฬาร		
บ้านเล็กในป่าใหญ่		
บ้านเมตตา		
บอกแล้ว ไม่ฟัง		
ประกาศรับสมัคร		
ประชาชนทั้งหลาย		
ประตูหน้าบ้าน		
ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง		
ปลาตุกที่ตลาด		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ปลาแสนสวย		
เปิดใจให้กว้าง		
เปิดเทปบันทึกเสียง		
เปิดโลกกว้าง		
เปิดอกเปิดใจ		
แปลกจริงหนอ		
เปลือกแดงโม		
ผ้าพื้นเมือง		
ผ้าผ่อนท่อนสไบ		
ผ้าสำหรับห่อของ		
ผ้าขาวม้าสีแดง		
ผ้าไหมสีทอง		
ฝันเพื่องเรื่องไร้สาระ		
ฝันที่เป็นจริง		
ฝากของที่ระลึก		
ฝากใจถึงเธอ		
พ่อแม่พี่น้องทั้งหลาย		
เพราะฉะนั้นจึง		
พวกเขาทั้งหลาย		
พวกเธอทั้งหลาย		
พวกเรานักกีฬา		
พวกลิงพวกค่าง		
ไพเราะเพราะพริ้ง		
ภาพเขียนสีน้ำมัน		
ภาพยนตร์การ์ตูน		
ภาพยนตร์สารคดี		
อิมเอ็มแจ่มใส		
อิมข้องผ่องใส		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
ยืมหวานระรื่น		
ราวกับว่า		
ริมธารน้ำใส		
ริมทางเท้า		
รู้สึกรักใคร่		
รู้สึกสนุกสนาน		
รู้สึกเห็นด้วยแล้ว		
รถติดล่อคันใหญ่		
รองเท้าผ้าใบสีแดง		
เรือนไทยโบราณ		
เรือนไทยหลังนั้น		
เรือนไทยหลังนั้นงดงาม		
เราทั้งหมด		
เราสองคน		
เราทุกคน		
ลักเล็กขโมยน้อย		
ถูกผีถูกคน		
ลอดช่องสิงคโปร์		
เลือดไหลแรงมาก		
วันขึ้นคืนสุข		
วันดีคืนดี		
วันสำคัญแห่งชาติ		
วันใหม่ของเรา		
วันวารที่ผ่านเลย		
ว้าย ! คายแล้ว		
สงบเสงี่ยมเจียมตัว		
สงบสติอารมณ์		
สงบรวมเย็น		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
สตรีสาวผู้เลอโฉม		
สนั่นหวั่นไหว		
สาวผมแดงคนนั้น		
สินในน้ำ		
สิ้นชีพเพื่อชาติ		
สีแดงจุกขาว		
สีสันสคไล		
เสร็จเรียบร้อยแล้ว		
สวยที่สุด		
สวยในชอย		
สวยเลอเลิศ		
สวยสคไล		
หนังสือการ์ตูน		
หนังสือหน้าหา		
หนังสือเรียนภาษาไทย		
หนังสือทักขสัมพันธ		
หนังสือหลักภาษาไทย		
หนังสือคู่มือ		
หนังสืออ่านเล่น		
หลับตลอดชั่วโมงเรียน		
หลายหลากมากรส		
หวานอมขมกลืน		
อะไรกันนี้		
อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม		
อนุทินชีวิต		
อาทิตย์ส่องแสงเจิดจ้า		
อาหารร้อนใจ		
อินทรีย์ผยอง		

กลุ่มคำ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม
อ้อมอกอ้อมใจ		
อ้อมจังเลย		
อ้อมหมีพื้มัน		
อื้อย๋นจุก		
อูแม่เจ้าไว้ย !		
อู๊ ! เจ็บจังเลย		
อู๊ ! เป็นไปได้ไง		
อกจะแตกตาย		
อกอี่เป็นจะพัง		
ไอ้โฮ ! สวขจัง		
อ้วนคู้ตะ		
อ้วนท้วนสมบูรณ์		

ผลการพิจารณากลุ่มคำจากแบบสำรวจ

กลุ่มคำที่อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดพิจิตร จำนวน 12 คน ได้พิจารณาและมีความเห็นตรงกันว่าเหมาะสม ตั้งแต่ 80 - 100 % จึงนำกลุ่มคำเหล่านั้นมาสร้างแบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยจำแนกตามชนิดของกลุ่มคำจำนวน 207 กลุ่มคำ ดังนี้

1. กลุ่มคำนามจำนวน 50 กลุ่มคำ ดังนี้

กระดานต่อของขวัญ	กระต่ายสีขาวตัวนั้น	กระเป๋าดินทาง
กระเป๋านั่งจระเข้	กระโปรงสีแดง	กางเกงขาสั้น
กีฬากลางแจ้ง	แก้วนํ้าแข็งสีสวย	แก้วใบสีแดง
ข้าวมันไก่จานโปรด	ข้าวใหม่ปลามัน	ความรักสีดำ
จดหมายส่วนตัว	คาราคณโปรด	ดอกกุหลาบสีแดง
ดอกไม้ข้างรั้ว	ดอกไม้ช่อใหญ่	ดอกไม้ริมทาง
ดวงดาวบนท้องฟ้า	ตุ๊กตาหมีพู	คันไม้ข้างทาง
คันไม้ใหญ่	โต๊ะตัวสีแดง	โต๊ะรับแขกตัวใหญ่
ตอนเช้าวันอาทิตย์	นักเรียนที่รัก	นักเรียนหลายคน
หนังสือพิมพ์รายวัน	นาฬิกาเรือนทอง	นางแบบสมัครเล่น
เทพบันทึกลีเกีย	นกกระยางสีขาว	นกแก้วสีเขียว
นกเขาขาวฝูงนั้น	บ้านหลังเล็ก ๆ	ประตูหน้าบ้าน
ปลาตุ๋นที่ตลาด	ผ้าผ่อนท่อนสไบ	ผ้าขาวม้าสีแดง
ผ้าไหมสีทอง	ภาพยนตร์การ์ตูน	ภาพยนตร์สารคดี
แม่ค้าส้มตำคนสวย	รองเท้าผ้าใบสีแดง	เรือนไทยโบราณ
เรือนไทยหลังนั้น	ลูกผีลูกคน	ลอดช่องสิงคโปร์
เลือดไหลแรงมาก	สตรีสาวผู้เลอโฉม	สาวผมแดงคนนั้น
หนังสือเรียนภาษาไทย	หนังสือทักขสัมพันธ์	

2. กลุ่มคำสรรพนาม จำนวน 25 กลุ่มคำ ได้แก่

เขาคณันัน	เขาทั้งหลาย	คุณคนสวย
คุณผู้ชายขอรับ	คุณผู้หญิงขอรับ	ใครคนใดคนหนึ่ง
ฉันวันนี้	ฉันคนนี้	ท่านผู้ชมที่เคารพ
ท่านผู้โดยสาร	ท่านผู้ปกครอง	ท่านผู้ฟังที่เคารพ
ท่านทั้งหลาย	ท่านผู้มีอุปการคุณ	ท่านผู้ฟังทั้งหลาย
เธอคนเดียว	เธอที่รัก	เธอทั้งหลาย
เราชาวไทย	เราทุกคน	เราทั้งหลาย
เราทุกคน	เราสองคน	เราหลายคน
หนูน้อยหมวกแดง		

3. กลุ่มคำกริยา จำนวน 45 กลุ่มคำ ได้แก่

กินจุบกินจิบ	กินบ้านกินเมือง	กินมูมมาม
กระโดดโลดเต้น	ก้มลงกราบ	เขย่งก้าวกระโดด
เขียนจดหมายส่วนตัว	โค้งคำนับ	ง่วงเหงาหาวนอน
ชนอย่างแรง	คุยด้วยเสียงดังลั่น	ชักใช้ไล่เสียง
แสวงทางโค้ง	เดินทางท่องเที่ยว	เดินทอดน่อง
เดินลอยชาย	เดินสบายอารมณ์	เดินสายอาด ๆ
คำข่าวสารกรอกหมี	ถามด้วยความสงสัย	ทำงานหามรุ่งหามค่ำ
ทำท่าทางประกอบ	ทอดมันปลากราย	นั่งจ้องมองดู
นั่ง ๆ นอน ๆ	นั่งตากลม	นั่งตามสบาย
นอนหลับตา	นอนหลับสนิท	นอนเอกเขนก
บานเต็มที่	ประกาศรับสมัคร	ปิดทองหลังพระ
เปิดใจให้กว้าง	เปิดเทปบันทึกเสียง	ฝันเฟื่องเรื่องไร้สาระ
ฝันที่เป็นจริง	ยิ้มแฉ่งแจ่มใส	ยิ้มหวานระรื่น
ร้องเพลงสากล	ร้องโววาย	รบทักจับศึก
วิ่งเหยาะเหยาะ	หลับตลอดชั่วโมงเรียน	อนุรักษ์ศิลปะ

4. กลุ่มคำบุพบท จำนวน 24 กลุ่มคำ ได้แก่

เฉพาะแต่	เฉพาะโรคสตรี	เช่นเดียวกับ
ตั้งแต่เข้าจนเย็น	ได้ค้นไม่ใหญ่	ได้โตะตัวสีแดง
ได้ฟ้าเดียวกัน	ได้ฟ้าสีคราม	ตอนเช้าวันอาทิตย์
ทางด้านหลัง	ท่ามกลางมิตรรักแฟนเพลง	
ในขณะที่	ในความเป็นจริง	ในไม่ช้าไม่นาน
ในที่สุด	ในงานองเดียวกัน	ในสวนดอกไม้
บนคอไม้	บนภูเขาสูง	บนหลังคู่สีเทา
ริมถนนลพบุรีราเมศวร์	ริมทางเท้า	ริมธารน้ำใส
ราวกับว่า		

5. กลุ่มคำวิเศษณ์ จำนวน 29 กลุ่มคำ ได้แก่

เกลี้ยงเกลาสดใส	ขยันหมั่นเพียร	ขาวท้วมบนเวที
ขาวสดใส	งามหยดย้อย	ฉลาดแกมโกง
ฉลาดหลักแหลม	ฉลาดสุขุม	ดั่งสนั่นหวั่นไหว
ดึกคืนเที่ยงคืน	ดำเป็นคอคะโก	ไพเราะเพราะพริ้ง
ยอดเยี่ยมจริง ๆ	รู้ลึกสนุกสนาน	รู้ลึกเห็นด้วย
สงบเสงี่ยมเจียมตัว	สีสันสดใส	สีแดงจุดขาว
สวยรวยเสน่ห์	สวยสดใส	หลายหลากมากรส
หวานจับใจ	หวานอมขมกลืน	อ้อมอกอ้อมใจ
อิมหมีพื้มัน	อ้วนคู้ตะ	อ้วนท้วนสมบูรณ์
อมเปรี้ยวอมหวาน	อย่างเอร็ดอร่อย	

6. กลุ่มคำสันธาน จำนวน 12 กลุ่มคำ ได้แก่

จนกระทั่ง	จนกว่าจะพบกัน	เช่นเดียวกับ
ตั้งนั้นถ้า	ตั้งแต่เข้าจนเย็น	แต่ทว่า
ถ้าหากว่า	ถึงแม้ว่า	ถึงอย่างไรก็ตาม
เพราะฉะนั้นจึง	เพราะเหตุว่า	และในที่สุด

7. กลุ่มคำอุทาน จำนวน 20 กลุ่มคำ ได้แก่

โธ ! ไม่น่าเลย

โธเอ๋ย ! กรรมแท้ ๆ

ว้า ! เป็นไปได้ไง

ว้าย ! คายแล้ว

อู๊ย ! ไม่น่าเชื่อเลย

อือ ! น่าจะเป็นไปได้

โธ๊ย ! เจ็บนะ

โธ ! ไม่น่าเป็นไปได้

โธเอ๋ย ! กรรมจริงๆ

ว้า ! ผิดอีกแล้ว

อู๊ย ! เจ็บจังเลย

เอ๊ะ ! เป็นไปได้ไง

อกจะแตกคายนะ

โธ๊ย ! ช่วยด้วย

โธ ! ไม่น่าเลย

ว้า ! เป็นไปไม่ได้

ว้าย ! ใจหายหมดเลย

อู๊ย ! เป็นไปได้ไง

เอ๊ะ ! อะไรกันนะ

โธโธ ! สวยจังเลย

(ดำเนินา)

ที่ ทม 2301(บช)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพัทลุง จังหวัดพัทลุง

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางปราณี ศิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึก วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทิต ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์นิศา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ขออนุญาตเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ระหว่างวันที่ 22 - 30 กรกฎาคม 2542

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัคไธสง

(นายอาคม วัคไธสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพัทลุง

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี สิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทส ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์นิดา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ อาจารย์สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มคำที่จะนำมาสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัคไธสง

(นายอาคม วัคไธสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพัทลุงพิทยาคม

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี สิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทิต ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์นิดา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ อาจารย์สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มคำที่จะนำมาสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัชโรสง

(นายอาคม วัชโรสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บพ)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนประภัสสรรังสิต

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี ศิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทิต ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์นิดา มีสุข กรรมการ

ถึงที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ อาจารย์สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มคำที่จะนำมาสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัชรสง

(นายอาคม วัชรสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนควนขนุน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี ศิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทิต ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์ นิดา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ อาจารย์สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มคำที่จะนำมาสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัชรไธสง

(นายอาคม วัชรไธสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บจ)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์สวัสดิ์ มุสโกภาส

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี ศิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชา
เอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึก
วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทิต ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์ นิดา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็น
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัคไธสง

(นายอาคม วัคไธสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์วรัญญา เหลืองสุนทร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี ศิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชา
เอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึก
วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทิต ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์นิดา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็น
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัชโรสง

(นายอาคม วัชโรสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บพ)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์บัวงาม ห่อแก้ว

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี สิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทิต ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์ นิดา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการสอน แบบฝึก จุดประสงค์ และเวลาที่ใช้ฝึก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัดไร่สง

(นายอาคม วัดไร่สง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บจท)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์สมพร ศรีนวล

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี สิริละรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชา
เอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึก
วิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันทส ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์นิดา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการสอน แบบ
ฝึก จุดประสงค์ และเวลาที่ใช้ฝึก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็น
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัชรสง

(นายอาคม วัชรสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

(สำเนา)

ที่ ทม 2301(บท)/857

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

20 กรกฎาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์สงวน มณีนิล

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางปราณี ศิริคะรินทร์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

อาจารย์ ดร.ฉันท ทองช่วย ประธานกรรมการ

อาจารย์นิดา มีสุข กรรมการ

สิ่งที่ใคร่ขอความอนุเคราะห์คือ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการสอน แบบฝึก จุดประสงค์ และเวลาที่ใช้ฝึก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อาคม วัชรสง

(นายอาคม วัชรสง)

ประธานกรรมการบริหารบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

บัณฑิตศึกษา

โทรศัพท์, โทรสาร (074) 443938

ภาคผนวก จ
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่ออาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตอบแบบสำรวจกลุ่มคำ เพื่อคัดเลือกกลุ่มคำที่เหมาะสมต่อการนำมาสร้างแบบฝึก และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกลุ่มคำ ดังนี้

1. โรงเรียนพัทลุง ได้แก่

1. นางสาววรรณ เทพขวัญ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
2. นางวรรณดี ปาระรัตน์	อาจารย์สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. นายเจตีย์ว วิโสจสงคราม	อาจารย์สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. โรงเรียนควนขนุน ได้แก่

1. นางสาวประวิษฐา เพชรรักษ์	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
2. นางนิตยา ไชยสุริยะ	อาจารย์สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. นางสาวอาภรณ์ ทองขุนคำ	อาจารย์สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. โรงเรียนพัทลุงพิทยาคม ได้แก่

1. นางสาวน มณีนิล	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
2. นางสาวพัชรา รัตนานุกูล	อาจารย์สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. นายปราโมทย์ บุญยัง	อาจารย์สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. โรงเรียนประภัสสรรังสิต ได้แก่

1. นางอาอีละ หมานมานะ	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
2. นางสุธา ชนะพันธ์	อาจารย์สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. นางจำเนียร สมพงศ์	อาจารย์สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1. อาจารย์สวัสดิ์ มุสโกภาส	หัวหน้าฝ่ายวัดผล โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัดพัทลุง
2. อาจารย์ขวัญฤตา เหลืองสุนทร	หัวหน้าฝ่ายวัดผลโรงเรียนควนขนุน อำเภอควนขนุน
จังหวัดพัทลุง

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1. อาจารย์บัวงาม ห่อแก้ว	อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. อาจารย์สมพร ศรีนวล	อาจารย์ 3 ระดับ 8 อาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย
โรงเรียนวชิรธรรมสถิต อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัดพัทลุง
3. อาจารย์สงวน มณีนิล	อาจารย์ 3 ระดับ 8 อาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย
โรงเรียนพัทลุงพิทยาคม อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัดพัทลุง

บทคัดย่อ

การสร้างแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

บทคัดย่อ
ของ
ปราณี ศิริคะรินทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย
ตุลาคม 2542

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อสร้าง และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเปรียบเทียบพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ โดยได้ทดลองใช้แบบฝึกกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ปีการศึกษา 2542 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ โดยการใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอน จำนวน 7 แผนการสอน แผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ โดยใช้แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 7 แผนการสอน แบบฝึกประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จำนวน 7 แบบฝึก แบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จำนวน 7 แบบฝึกหัด แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จำนวน 50 ข้อ และแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบแบบ t (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ จำนวน 7 แบบฝึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 95.48 / 92.87 แสดงว่า แบบฝึกมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ ของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่องกลุ่มคำ มีพัฒนาการทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกตามคู่มือครูทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A CONSTRUCTION OF THAI LANGUAGE PHRASE EXERCISES FOR
MATHAYOM 3 STUDENTS OF PHATTHALUNG SCHOOL, AMPHOE
MAUNG PHATTHALUNG, CHANGWAT PHATTHALUNG

AN ABSTRACT

BY

PRANEE SIRIKHARIN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Thai
at Thaksin University
October 1999

This thesis aimed at constructing and investigating efficiency of Thai language phrase exercises. The study also compared learning achievement and development of learning achievement through the use of the exercises with Mathayom 3 students in B.E. 2542 academic year at Phatthalung School, Amphoe Muang Phatthalung, Changwat Phatthalung. The results of the study were the following:

Samples for the study were 60 Mathayom 3 students, 30 of them were treated as an experimental group while the rest were assigned a control group. An instrument for the study consisted of a Thai language teaching plans with particular emphasis on word phrases. Word phrase accessory exercises were taken from seven teaching plans, teachers' manual, Thai language textbook, Thai language achievement test (50 items), and an evaluation sheet for the compatibility between the tests and the set learning objectives. The statistics used in the analysis were percentage, arithmetic means, and a t-test.

The results of the analysis revealed that the seven exercises on Thai language word phrases constructed by the author registered the level of efficiency at 95.48/92.87, indicating the higher efficiency than the set criterion of 80/80. The experimental group showed a higher achievement in the Thai language word phrases than did the control group, with a significant difference at the .01 level. As for the development of students' learning achievement, it was found that the experimental group using the word phrase exercises showed a higher level of achievement than the control group using the exercises taken from the teachers' manual. Individually or by group comparison, the experimental group showed a higher level of development of .01 for this category.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางปราณี ช่อสกุล สิริคะรินทร์
เกิดวันที่ 16 มิถุนายน พุทธศักราช 2498
อำเภอรัศมี จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 45 พัฒนาซอย 1 ตำบลค่านาน อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนพัทลุง ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัดพัทลุง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2515 ม.ศ.3 จากโรงเรียนผดุงศึกษา อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2519 ป.กศ.สูง จากวิทยาลัยครูสงขลา ตำบลบ่อทราย อำเภอเมืองสงขลา
จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2524 ค.บ. (ภาษาไทย) จากวิทยาลัยครูสงขลา ตำบลบ่อทราย อำเภอเมืองสงขลา
จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2542 กศ.ม. (ภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมืองสงขลา
จังหวัดสงขลา